

ΤΕΥΧΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 5 ΛΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

34

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 4

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 2

Αριθμός συμμετοχῆς τὰς κληρώσεις
διὰ τὰ δῶρα τοῦ Μηνιαίου τεύχους.

4635

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. 34 ΑΘΗΝΑΙ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Γραφεῖα ὁδὸς Κοραῆ ἀρ. 4
Στοιὰ «Ν. Ἀστεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας	Δρ. 120
Ἑπαρχίας	150
Ἐξωτερικῶν	Φρ. χρ. 50

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ
ΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ
ΕΚΛΑΓΚΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΜΟΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1-2588
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Οδός Κοραή αρ. 4 (Στοά «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμού).

ΝΑΪΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εν ΤΡΙΠΟΛΕΙ — Β. Σπυρόπουλος

Εν ΠΥΡΓΩ — Τ. Καλαθός

Εν ΑΙΓΙΩ — Γ. Ανδρικόπουλος

Εν ΣΕΡΡΑΙΣ — Γιαν. Παπακωνσταντίνου

Εν ΚΟΖΑΝΗ — Γ. Ημπαδημητρίου

Εν ΔΑΜΙΑ — Δ. Ελασσόνας

Εν ΧΑΝΙΟΙΣ — Ηλ. Κνιθάκης

Εν ΚΑΪΡΩ — Αριστ. Ζωγραφίδης

Οί έν ταις λοιπαίς πόλεσιν ανταποκριταί δέν διαρίσθησαν είσέτι επίσημως.

Η ΝΑΪΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Θησαυροῦ» εὐρίσκειται εἰς τήν ἀνάγκην ν γνωστοποίησιν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ μετώπου γράφοντας πρὸς τὴν Ναΐδα ὅτι ἐάν αἱ τελευταῖαι τῶν ἐπιστολαί μένουσιν ἄνευ ἀπαντήσεως, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ καλὴ ἡμῶν συνεργάτις καταβληθεῖσα ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως διατάχθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν νὰ ἐφημονῇ ἐπὶ τινας ἐβδομάδας εἰς τινὰ λουτρόπολιν. Τοῦτον ἔνεκα ἀνεχώρησεν ἤδη αὕτη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδας καὶ συνεπῶς αἱ εἰς τὰ γράφειά μας ληφθεῖσαι ἐπιστολαὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν αὐτῇ ἐν καιρῷ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς αὐτάς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΠΕΡΙ ΖΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

(Τακτικοῦ συνεργάτου μας)

Αἱ τροφαί, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῖ ὁ ἄνθρωπος, διακρίνονται εἰς δύο τάξεις, ἥτοι εἰς ζωικὰς καὶ εἰς φυτικὰς· ὑπάρχοντι δὲ καὶ ὁρυκταὶ ἢ μεταλλικαὶ οὐαί, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦσι πρὸς τροφήν οἱ ἄνθρωποι, κυρίως θύματα αὐταὶ δὲν εἶνε τροφαὶ ἀλλ' ἀνύσματα ἐπιβοηθητικά τῆς θρέψεως ἢ σπουδαίαια δὲ τούτων οὐοία εἶνε τὸ κοινὸν μαγειρικὸν ἄλας.

Χημικῶς αἱ δύο αὐταὶ τάξεις τῶν τροφῶν διακρίνονται εἰς ἄζω-

τούχους καὶ μὴ ἄζωτούχους· καὶ αἱ μὲν ἄζωτοῦχοι συνίστανται ἐξ ἄζωτου, ὑδρογόνου, ἄνθρακος καὶ ὀξυγόνου· αἱ δὲ μὴ ἄζωτοῦχοι ἐκ μόνου τοῦ ὕδρογόνου ἄνθρακος καὶ ὀξυγόνου καλοῦνται, δὲ αἱ μὲν πρῶται τετραδικοί, αἱ δὲ δευτεροαί τρι-

αδικοί. Αἱ ἄζωτοῦχοι τροφαὶ χρησιμεύουσι κυρίως διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῆς ὕλης τοῦ σώματος, τοιαῦται δὲ εἶνε τὸ κρέας, τὰ ὠὰ, τὸ γάλα, ὁ ἄγιος, ἡ ὀρυζα, τὰ ὀσπρία, τὸ λεύ-

κομα ή τυρίνη κλπ. Αί δέ μη άζωτοϋχοι χρησιμοποιούνται προς παραγωγήν της ζωϊκής θερμότητος, τοι αϋται δέ είνε τὸ σάκχαρον πρωτίσως, αί ὀπώραι καὶ ἅπαντα τὰ γλυκωματώδη.

Ὅθεν ἐπειδὴ ἡ ζωὴ διατηρεῖται διὰ τῆς θερμικῆς ὕλης καὶ διὰ τῆς θερμότητος, ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι αἱ τροφαὶ πρέπει νὰ εἴνε μισαὶ ἐξ ἁμοτέρων τῶν εἰδῶν, ἥτοι ἄζωτοϋχοι καὶ μὴ ἄζωτοϋχοι.

Αἱ μὴ ἄζωτοϋχοι τροφαὶ ἐρχόμεναι διὰ τοῦ αἵματος εἰς τοὺς πνεύμονας κατὰ τὴν ἀναπνοὴν παρέρχονται διὰ μὲν τοῦ ἄνθρακος αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ εἰσπνεομένου ἄερος, τὸ ἄνθρακικὸν δὲ ἐν δὲ τοῦ ὕδρονόνου αὐτῶν καὶ τοῦ ὀξυγόνου τὸ ὕδωρ. Ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς δὲ χημικῆς ἐργασίας παράγεται ἡ ζωϊκὴ θερμότης.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα καλῶς ἔχη καὶ καλῶς τρέφηται ὁ ἄνθρωπος, νὰ τρώγῃ ἐξ ἁμοτέρων τῶν εἰδῶν τῶν τροφῶν. Τὸ τρέφεσθαι μᾶλλον ἐκ φυτικῶν ἢ ἐκ ζωϊκῶν τροφῶν ἢ τὸ ἀντίθετον ἐξαριτῶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ κλίματος. Διότι εἰς ἄλλα μὲν κλίματα ἡ φύσις ἀπαθεῖ φυτικὰς μᾶλλον ἢ ζωϊκὰς τροφὰς, εἰς ἄλλα δὲ τὸ ἀντίστροφον. Ὅποτε ἐάν τις τρέφηται ἐναντίον τῆς φυσικῆς ταύτης διαθέσεως τοῦ κλίματος ἐν τῷ ὁποίῳ διαβίῃ, οὐ μόνον δὲν τρέφεται καλῶς ἀλλ' εἴνε θνητὸν νὰ ὑποστῇ καὶ βλάβας τῆς ὑγείας τοῦ καὶ νόσους βαρύντας. Ἐκ πειραμάτων διαφόρων καὶ ἐκ μακροχρονίων πείρας τῶν διαφόρων ὑγεινολόγων, ἐγνωσθῇ ὅτι ἡ συνεχὴς κρεατώδης τροφὴ ἐπιφέρει εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πολὺ θερμῶν χωρῶν κυρίως καὶ κλιμάτων διάφορα ἐπιβλαβῆ ἀ-

ποτελέσματα καὶ νοσήματα διαθεσιὰ τοῦ οργανισμοῦ.

Ἐκ τῆς διηρηκτοῦς χρήσεως τοῦ κρέατος, ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς κρεωφαγίας ἐπέρχονται διάφοροι λειτουργικαὶ ἀνωμαλίαι τοῦ οργανισμοῦ, ἥτοι τὸ πνεῦμα ἀμβλύνεται, τὸ αἷμα καθίσταται πυκνότερον, παχύτερον καὶ δυσχερέστερον κυκλοφορεῖ ἐπέρχονται διάφοροι δερματικοὶ νόσοι, ὀφθαλμίαι, πολλάκις αὐξήσις τοῦ ἐν τῷ οργανισμῷ οὐρικοῦ ὀξέος, ἐξ οὗ ἐπακολουθοῦσιν ἡ γραμμίασις, ἡ λιθίασις τῶν νεφρῶν, οἱ ρευματισμοὶ καὶ ἡ ἀρθριτις ἐν γένει. Ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς κρεωφαγίας παρετηρήθη καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ καρδίου, ὅστις εἴνε ὅσον συχνὸς παρ' ἡμῖν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ οἱ εἰς τὰ θερμὰ κυρίως κλίματα διατῶμενοι ἀπῆχον διὰ νόμου τῆς κρεωφαγίας, ἰδίως δὲ ἡ εὐγενεστέρα τάξις τούτων ἥτις εἰργάζετο πρὸς τὴν ἡδικὴν βελτίωσιν καὶ τὴν εὐγενικὴν διάπλασιν τῶν κατοίκων.

Οἱ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐτιρογον πάντοτε σχεδὸν φυτικὰς τροφὰς* ἐτιρωγον δὲ κρέας μόνον ἐκ τῶν πρὸς τὸν νοῦτον ὀρισμένων ὕγιεινῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὴν ὑγείαν ἐπιστατοῦν εἰδικοὶ ἱερεῖς Σαγιαστοὶ καλούμενοι. Οἱ Ἰνδοὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπέφευγον διὰ νόμου τὴν κρεωφαγίαν ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν θείαν βούλησιν, πάντα δὲ τὸν τρώγοντα κρέας ἐδεώρον ὡς ἐκ θηρίων καταγόμενον δι' ὃ θηριώδη ἐκάλουν.

Ὁ Ἀγγλὸς βοτανολόγος Οὕγγερος παρετήρησεν ὅτι τὰ πρὸς τροφὴν φυτὰ εἴνε περισσότερα καὶ ἀφθονώτερα καθ' ὅσον προχωρεῖ τις ἐκ τοῦ βορρᾶ πρὸς τὴν διακεκασμένην ζώνην* ὃ δὲ ἀριθμὸς ὧλων

τῶν πρὸς τροφὴν καταλλήλων φυτῶν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν 1000.

Τοῦτου ἐνεκεν αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις παρέχει εἰς ἕκαστον τόπον τὴν καταλληλοτέραν τροφὴν συμφώνως πρὸς τὸ κλίμα δι' ὃ καὶ πολλὰ ἔθνη ἔλαβον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν αὐτοῖς εἶδους τῆς τροφῆς. Διὸδωρος ὁ Σικελιώτης περιγράφων τὰ ἔθνη τῆς Ἀφρικῆς ὀνομάζει ἕκαστον τούτων ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ἐν αὐτῷ καταναλισκομένης τροφῆς, ἥτοι ριζοφάγους, σπερματοφάγους ἢ σποροφάγους, χελωνοφάγους, ἰχθυοφάγους κλπ. Τοιαῦτα ἔθνη ὑπάρχουσι καὶ σήμερον ἐν τῇ Ἀφρικῇ ζῶντα καὶ τρεφόμενα τὰ μὲν ἐκ φοινίκων καὶ γάλακτος καμήλων, τὰ δὲ ἐκ κόμμεως καὶ ὀρύζης.

Ἡ ἐν τῷ στομάχῳ παραμονὴ τῶν τροφῶν πρὸς τελείαν χυλοποιήσιν αὐτῶν εἴνε διάφορος καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα αὐτῶν. Κατὰ τοὺς διαφόρους χημικοὺς καὶ φυσιολόγους ἡ ὀλιγότερον χρόνον ἐν τῷ στομάχῳ παραμένονσα τροφή εἴνε ἡ θουζα, ἥτις μετὰ διαμονὴν μιᾶς ὥρας ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στομάχου εἰς τὰ ἔντερα. Κατὰ σειρὰν δὲ ἐπακολουθοῦσιν αἱ διάφοροι τροφαὶ ὡς ἀκολουθῶς κατὰ τὸν ὡδε πίνακα:

ἄρ. λ.	
Σούπα ἐκ φάρου παραμένει	
εἰς τὸν στομάχον	1.30
Σούπα ἐκ καπνίστας	1.45
Γάλα βρασμένον	1.—
Ῥὰ ἄβραστα	1.—
Γάλα ἄβραστον	2.15
Ῥὰ ἡγανητὰ	2.20
Πουλερικὰ βρασιὰ	2.30
Βόειον κρέας βρασιὸ	2.45
Ῥὰ βρασιὰ (μελάρτα)	3.—

Βόειον ψητὸν ἐπὶ ἐσχάρας	3.—
Ῥατος, βόειον ψητὸν, τερὸς	3.30
Πτηνὰ ψητὰ, λίπος πρὸς βόειον	4.30
Λίπος βόειον	5.30

Πάντως δὲ τὰ χορστικὰ ὁποριοειδῆ παραμένουσιν ὀλιγώτερον χρόνον ἐν τῷ στομάχῳ. Ἐννοεῖται δὲ μὴς διὰ αἱ ἀριθμοὶ οὗτοι παραστάσι τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ στομάχῳ παραμονῆς τῶν τροφῶν κατὰ προσέγγισιν μόνον, ὑπάρχειναι δ' ἄλλως τε εἰς μεταβολὰς ἀναλόγως τῆς σωματικῆς εὐεξίας τοῦ ἀτόμου, τοῦ εἶδους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ τῆς ποιότητος τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς πόσιν ὕδατος

M. N. K. ἱατρός

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ καθυσταθῆσαν μηνιαῖον τεύχος τοῦ Ἰουλίου.

Ἐν αὐτῷ περιλαμβάνονται καὶ οἱ κληρώσαντες ἀριθμοὶ τῆς τειάχτης κληρώσεως μὴ δημοστευθέντες μέχρι τούδε, διότι πολλοὶ πρόσωποι δὲν ἀπέστειλαν ἀπόμνη τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἰουνίου.

D. ZIROS & Cie

5 Rue de l'Archevêque

Alexandrie (Egypte)

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι

Κλάδοι ἀντιπροσώπων

Εἰσαγωγῆς καὶ Εξαγωγῆς

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΠΑΝΙΩΝΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τῶν 20ῶν Πανιωνίων Ἀγῶνων μετέχουσι μόνον Φίλαθλοι Ἀθληταὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑξωτερικοῦ Ἑλλήν. Γερμ. Συλλόγων καὶ Ἀλλοεθνῶν τοιούτων ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀθλητικῶν Ἐνώσεων τῆς χώρας εἰς ἣν ἐδρεύουσιν.

Ἰσχύουσι κατ' αὐτοὺς οἱ περὶ ἀγῶνων κανονισμοὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς μετερρυθμίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Γενεύῃ συνελθόντος τῷ 1921 Διεθνoῦς Ἀθλητικοῦ Συνεδρίου Φιλάθλων καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ τοῦ Συνδέσμου Ε.Α.Γ.Σ. περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθλητῶν.

Θεωροῦνται ἐπίσημοι ἀγῶνες οἱ Ὀλυμπιακοί, οἱ Πανελλήνιοι, οἱ Παναθηναϊκοί, οἱ Πανιώνιοι, οἱ Παγκύπριοι καὶ οἱ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν τελεσθέντες ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης τοῦ Τόπου Ἀθλητικῆς Ἐνώσεως.

Εἰς ἕκαστον κατ' ἄτομον ἀγωνίσμα οἱ μετέχοντες Σύλλογοι δικαιούνται νὰ δηλώσωσιν 6 ἀθλητάς κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐξ ὧν οἱ 4 μόνον θὰ μετάρχωσι τοῦ ἀγωνίσματος.

Αἱ δηλώσεις τῶν Ἀθλητῶν δεόν νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Πανιωνίου Συλλόγου (ὁδὸς Ἀρχιεπίδους 12, Ἀθήνας) τὸ βραδύτερον μέχρι τοῦ Σαββάτου 15ης Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία δήλωσις γίνεται δεκτὴ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη προκριμῶν ἀγῶνων, οἱ 6 καλλίτεροι προκρί-

νονται διὰ τὸν τελικόν. Εἰς τὰ ἄλλα καὶ τὰς ρίψεις ἐπιτρέπονται 3 δοκιμαίαι οἱ δὲ 6 καλλίτεροι ἀθληταὶ συνεχίζουσιν τὸν τελικὸν ἀγῶνα, ἐπιτρεπομένων 3 ἐπὶ προσπαθειῶν. Ὅλοι οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες θὰ γίνωνται τὴν μ.μ. ἐκάστης ἡμέρας τῆς διαρκείας τῶν ἀγῶνων.

Εἰς ἕκαστον ἀγωνίσμα 3 ἀνακηρύσσονται νικηταὶ Α' (μετάλλιον ἐπίχρυσον καὶ δίπλωμα), Β' (μετάλλιον ἐπαργυρον καὶ δίπλωμα), Γ' (δίπλωμα). Εἰς τὸν Μαραθῶνιον λαμβάνουν δίπλωμα καὶ ὁ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος.

Αἱ κυριώτεραι τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ Διεθνoῦς Ἀθλητικοῦ Συνεδρίου αἰτινες θὰ ἐγκρίνωσιν εἰς τοὺς Πανιωνίους ἀγῶνας εἶνε :

ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ὕψος βαλβίδος 2 χιλιοστά ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ διάμετρος βαλβίδος 2 μ. 135.

ΣΗΜ. Εἰς ὅλα τὰ ἀγωνίσματα ρίψεων ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀθλητὴν ἡ χρῆσις δερματίνου ἐπιδέσμου ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς ἢ ἡ χρῆσις δερματίνων χειροκτιῶν, ὡς καὶ κάθε τι ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν διευκολύνειν τῆς ρίψεως.

ΑΛΜΑ Εἰς Ὑψος

Ὁ ζυγὸς θὰ εἶνε τριγωνικός. Στῆ-

ρεται γραμμὴ ἐξ ἀσθέστου παράλληλος πρὸς τοὺς στυλοβάτας καὶ ἀπέχουσα τοῦ σκάμματος 1 μέτρον. Ἐὰν ὁ ἀθλητὴς χάνων τὴν φορὰν τοῦ διέλθῃ τρεῖς τὴν γραμμὴν, τοῦτο θεωρεῖται 1 ἄλμα χαμένον.

ΑΛΜΑ Εἰς Μῆκος

Ὁ βατὴρ ἀπέχων ἀπὸ τοῦ σκάμματος 3 μ. θὰ ἔχῃ πλάτος 203 χιλιοστά καὶ μῆκος 1 μ. 219. Πρὸ τοῦ βατῆρος θὰ ὑπάρχῃ στρώμα ἄμμου καὶ 6 χιλιοστόμετρα ὑψηλότερον αὐτοῦ ὥστε νὰ εἶνε καταφανὲς ἂν ὁ ἀθλητὴς ἤγγισε τὸν πόδα ἐκτὸς τοῦ βατῆρος. Πρὸ τοῦ βατῆρος καὶ εἰς ἀπόστασιν 2 μ. ὑπάρχει γραμμὴ ἐξ ἀσθέστου, τὴν ὅποιαν ἂν ὑπερβῇ τρεῖς ὁ ἀθλητὴς χωρὶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἄλμα, θεωρεῖται τοῦτο ὡς ἓν ἄλμα χαμένον. Ὅλα τὰ ἄλλα καταμετροῦνται ἀπὸ τὸ τελευταῖον σημεῖον ὅπου ἤγγισε κατ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν ἄμμον τοῦ σκάμματος τὸ σῶμα τοῦ ἀθλητοῦ.

ΑΛΜΑ Εἰς Κοντὸν

Εἰς ἀπόστασιν 5 μέτρων ἀπὸ τοῦ σκάμματος θὰ ὑπάρχῃ γραμμὴ ἢ ἄλμα ὑπερβῇ ὁ ἀθλητὴς τρεῖς φορές νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἄλμα, τοῦτο λογίζεται ὡς ἓν χαμένον ἄλμα. Θεωρεῖται ὡς γενόμενον ἄλμα, ὅταν ὁ ἀθλητὴς κάμῃ οἰανδήποτε ἀναπήδησιν ἐπὶ τοῦ κοντοῦ ἔστω ἂν δὲν ἤγγισε τὸ σκάμμα διὰ τοῦ σώματος ἢ τοῦ κοντοῦ. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀθλητὴν ἄλμα ὑψωθῇ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἢ ὅταν ἐκτελῇ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τὸ ἄλμα νὰ μεταλλάξῃ χεῖρα ἢ νὰ μετακινήσῃ ὑψηλότερα τῆς ἀρχικῆς λαβῆς τὴν ἐπάνω χεῖρα.

Μετὰ τὸ πήδημα ἂν ὁ κοντὸς ρίψῃ τὸν ζυγόν, τὸ πήδημα δὲν λογί-

ται, διὰ τοῦτο εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ κρατήσῃ τὸν κοντὸν πρὶν ἢ οὗτος ἀρχίσῃ νὰ κλίνη ἀντιθέτως πρὸς τὸν ζυγόν ἢ τὸ σκάμμα. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἁλματος σπάσῃ ὁ κοντὸς, τὸ ἄλμα αὐτὸ δὲν καταλογίζεται.

ΑΚΟΝΤΙΟΝ

Ἡ γραμμὴ ἀφ' ἧς θὰ ρίπεται τὸ ἀκόντιον ἔχει πλάτος 7 ἑκατοστά, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐγγίσῃ αὐτὴν ὁ ἀθλητὴς διὰ τοῦ ποδὸς κατ' ἣν ὥραν βάλλει τὸ ἀκόντιον μηδὲ νὰ ὑπερβῇ αὐτὴν πρὶν τοῦτο ἐγγίσῃ τὴν γῆν. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ ἀκόντιον σπάσῃ εἰς τὸν ἀέρα, ἡ βολὴ δὲν καταλογίζεται.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἱατρικὴ πιστοποίησις τῆς καλῆς ὑγείας τοῦ μετέχοντος ἀθλητοῦ. Οὐδὲν φάρμακον ἢ ἀναφυκτικὸν δύναται νὰ φέρῃ μετ' αὐτοῦ ὁ ἀθλητὴς οὔτε νὰ δεχθῇ παρόμοιον ἐξέθεσιν. Ἐκκινήσεις τοῦ δρόμου ἐκ τοῦ Σταδίου μετὰ στροφῆς εἰς τὸ 21097 1) 2 χιλίω. παρὰ τὸ Πικεραϊ, μετὰ τὸ Στάδιον.

ΔΡΟΜΟΣ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Θεωρεῖται ἐκτὸς ἀγῶνος ὁ ρίπτων ὃ ἢ περισσότερα ἐμπόδια. Διὰ νὰ ἀνεγνωρισθῇ ρεκὸς ὁ ἀθλητὴς δὲν πρέπει νὰ ρίψῃ καὶ ἐμπόδιον οὔτε νὰ μετακινήσῃ αὐτὸ κατ' οἰονδήποτε τρόπον.

Τὸ ὕψος τῶν ἐμποδίων 400 μέτρον εἶνε 0.91 1) 2 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου. Τὸ Α' ἐμπόδιον ἀπέχει ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῆς ἀφετηρίας 45 μέτρα. τὰ δὲ λοιπὰ 35 μετ. ἀπ' ἀλλήλων, ἀπὸ τοῦ τε-

λευταίου δὲ μέχρι τοῦ σημείου τοῦ τέρματος ἡ ἀπόστασις εἶνε 40 μέτρα.

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ

Ἡ σκυτάλη θὰ εἶνε ἐκ ξυλίνου σωλήνος μήκους 30 ἑκατοστομέτρων καὶ περιφερείας 12 ἑκατοστ., βάρους δὲ 50 γραμμαρίων. Ἡ σκυτάλη πρέπει νὰ δοθῇ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ριφθῇ ἐντὸς τῆς ἐκ 10 μέτρων περιοχῆς ἥτις ὀρίζεται δι' ἑκαστον ἀθλητὴν. Ἡ σύνθεσις τῆς ὁμάδος δὲν θύναται νὰ μεταλλάξῃ κατὰ τὸν τελικὸν ἀγῶνα, ἐκάστη δὲ ὁμάς ἀντὶ ἀριθμοῦ θα φέρῃ ὡς διακριτικὸν τὸ αὐτὸ στοιχείον τοῦ ἀλφαριθμητικοῦ.

ΔΡΟΜΟΣ ΟΜΑΔΩΝ

Ἐάν δύο ὁμάδες συγκεντρώσουν τὴν αὐτὴν βαθμολογίαν, νικητοῖα λογίζεται ἐκείνη εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πρῶτος ἀφίχθεις ἀθλητής.

ΟΙ ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ

Ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος Βόλου ἐντείνει τὰς προσπάθειάς του ὥπως οἱ Πανθεσσαλικοὶ ἀγῶνες οἱ ἐπ' αὐτοῦ οργανούμεσοι προσλάβωσιν ἑκτακτον μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπισημότητα. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐργάζεται μετὰ μεγίστης δραστηριότητος διὰ τὴν προβλεπομένην ἄλλως ἐπιτυχίαν τῶν ἀγωνιστῶν.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Θ. Οἰκονόμου ἀφίχθεις πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας ἵνα κανονίσῃ ζητήματά τενα σχετιζόμενα πρὸς τοὺς ἀγῶνας, παρουσιάσθῃ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως κ. Ν. Πλαστήραν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ἐξ ὀνόμα-

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΝΙΚΗΤΟΥ ΚΑΤ' ΑΓΩΝΙΣΜΑ

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος καὶ ἐπὶ λατῶν, εἴαν περισσότεροι τοῦ ἐνὸς σταματήσουν εἰς τὸ αὐτὸ ἀνώτερον ὕψος, παρέχεται αὐτοῖς μία ἐπὶ πλέον προσπάθεια. εἴαν δὲ καὶ μετ' αὐτὴν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ σειρά τῆς κατατάξεως τῶν (πρώτου, δευτέρου ἢ τρίτου), τότε ὁ ὑψὺς κατέρχεται εἰς τὸ ἀμέσως κατώτερον ὕψος τὸ ὁποῖον δοκιμάζουν ἐκ νέου καὶ οἱ 2 ἢ 3 ἰσόπαλοι καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρις ὅτου καθορισθῇ ἡ σειρά τῆς ἐπιτυχίας ἐκάστου. Πάντως καὶ ἀσχετῶς πρὸς τὴν σειράν θραυσέως, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀρχικῶς ἀνωτέρα ἐπίδοσις ἀναγνωρίζεται ὡς γενομένη καὶ ὑπὸ τῶν 2 ἢ 3 κτλ. Ἡ αὐτὴ διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δευτέρας ἢ τρίτης θέσεως, ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ πρῶτοι δὲν ἔχουν καταλάβει ἤδη ταύτας.

τας τῆς πόλεως Βόλου νὰ τιμῇ τοὺς ἀγῶνας διὰ τῆς παρουσίας του. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς ἐδέχθη τὴν πρόκλησιν δηλώσας ὅτι θέλει ἐκπληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Βολιωτῶν ἂν τῷ ἐπιτρέψουν τοιοῦτο ἀσχολία του.

Ἡ τέλεσις τῶν ἀγῶνων ὠρίσθη διὰ τὴν 19—25 Αὐγούστου π. ἡμ. καὶ αὐτοὺς δὲ ἐξηραφανίσθη ἡ συμμετοχὴ καὶ ὅλων τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Θεσσαλίας. Τὴν προπρόνησιν τῶν ἀθλητῶν τοῦ Βόλου ἀνέλαβεν ὁ κ. Φλώρακος, ὅστις εὐσυνειδήτως ἐπιμελεῖται καὶ καθοδηγεῖ τοὺς ἀθλητάς. Μεταξὺ τούτων διακρίνεται ὁ κ. Κ. Προβόλουλος γεννηθεὶς ἐν Ἀμερικῇ καὶ

ἐκεῖ τυχὼν τῆς πρώτης ἀθλητικῆς διαπλάσεως. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ Προβόλουλος εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ εἶνε 3.10 μὲ πολλὰς ἐλπίδας νὰ δελτιώσῃ ταύτης.

Εἰς τοὺς δρόμους ταχύτιος προνοεῖται ὁ γνωστὸς δρομεὺς Σοῦλας καὶ ἄλλοι.

Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἰδέα ὅπως ἐν

συνεχεῖα μὲ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τελεσθῶν τοιοῦτοι καὶ κολυμβήσεως, καταδύσεως καὶ λεμβοδρομίας, οἵτινες ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν εἰησίαν παρηγορίαν Βόλου συμπέτουν μετὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀγῶνων θὰ ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικά τῆς κινήσεως τῆς πόλεως.

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Σικάγου ὅτι ὁ περίφημος τοῦ κόσμου Ἀμερικανὸς κολυμβητὴς Ὁδεσμόλερ ὁ κατέχων 10 παγκόσμια ρεκόρ κολυμβήσεως ἀναγνωρισθέντα ἐπισημῶς, ἐν οἷς τὸ τῶν 100 μ. εἰς χρ. 58" 3)5 ἀποσύρεται ὀριστικῶς τοῦ ὕδατος Σιθῶν.

Ὁ Ὁδεσμόλερ καταπεύεται ἀσθενῆς εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Σικάγου πάσχων ἀπὸ καρδιακὸν νόσημα καὶ κατὰ σύστασιν τῶν ιατρῶν τῷ ἐπεβλήθη ἀπόλυτος ἀνάπαυσις.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Κόιερ-θουερ τὸν Μαραθῶνιον δρόμον ἐκέρδιον ὁ ἐξ Ἑσθονίας ἀθλητῆς Λόνσμαν, ὅστις διέτρεξε τὴν ἀπόστασιν 42 χιλιομ. εἰς χρ. 2 ὥρας 40' 59". Δεύτερος ἦλθεν ὁ Δανὸς Ἀξελ Ζένσεν ὅστερῆς καὶ 6 βλα λεπτά.

Τὸ Δέκαθλον ἐπίσης ἐκέρδιον ὁ Κλούμπεργ (Ἑσθονία) μὲ β' καὶ γ' τοὺς Φιλανδούς Σιρόντιμους καὶ Ἰρξόελα.

προσεχούς μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀναμένεται εἰς Ἀγγλίαν μία παρίσχερος ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς Ν. Ἀφρικῆς, ἥτις θὰ παίξῃ μετὰ τῆς ὁμάδας ὅλης τῆς Ἀγγλίας. Ἡ περιοδεία αὐτῆς τῶν 11 Νοεμβρίου τῶν ποδοσφαιριστῶν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ 3 μῆσας.

Ὁ πρῶτος δρομεὺς ὅστις ἐπέτυχεν πρὸ 40 ἐτῶν τὸ ρεκόρ 10" εἰς τὸν δρόμον 100 γιάρδων ἦτο ὁ Ἀμερικανὸς Οὐάστν. Τὸ σημερινὸν ρεκόρ εἶνε 9" 3)5. Ὅστες ἐχρειάσθησαν 40 ἐτῶν προσπάθειαι διὰ νὰ καλλιεργεσθῇ ἡ ἀπόστασις αὕτη κατὰ 4 γιάρδας.

Ὁ Πάδοκ ὁ παγκόσμιος πρωταθλητὴς τῶν δρόμων ταχύτιος ὅστις κατέσθῃ ὁ ἀνθρώπος τῆς ἡμέρας εἰς ὅλον τὸν ἀθλητικὸν κόσμον, λόγω τοῦ δημιουργηθέντος ἐπιποδοτίου ἐξ ἀποφυγῆς τῆς συμμετοχῆς του εἰς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ τελεσθέντας πρὸ 2 μηνῶν διεθνέως Πανεπιστημιακοὺς ἀγῶνας καὶ ὡς

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ

ἐνεκεν ἀπεκλεισθῇ ἀποδῶντας ἐπὶ ἐν ἔτος ὑπὸ τῆς Ἀμερικ. Ἀθλητ. Ἐνώσεως, ἐπιστρέψας ἤδη εἰς Ἀμερικὴν ἔκλεισε τὴν ἐξῆς δὴλώσιν·

«Ἐὰν ἡ Ἀθλητικὴ Ἐνωσις τῆς Ἀμερικῆς ἐπιμένῃ εἰς τὸν ἀπεκλεισμόν μου ἐκ τῶν ἀγώνων, δὲν ἔχω νὰ κάμω τι ἄλλο ἢ νὰ παρατηρῶ ὁριστικῶς ὡς ἀθλητὴς διεθνῆς καὶ νὰ περιορισθῶ ἀγωνιζόμενος μόνον ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου μου τῆς Καλιφορνίας Ἐλ-

πίτσω ὅμως ὅτι ὁ ἐξοστρακισμός μου αὐτὸς δὲν θὰ διαρκέσῃ πολλὰ καὶ ὅτι θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ μετὰσχω εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1924, καθ' ὅσον οὐδόλως ἔπαισα μετασχόντων τῶν ἀγώνων τῶν Παρισίων ἐφοδιασμένος μετὰ τὴν ἄδειαν τῆς Ἀμερικανικῆς Πανεπιστημιακῆς Ἀθλητικῆς Ἐνώσεως, ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν Ἀμερ. Ἀθλ. Ἐνωσιν».

Λ. ΔΑΛΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ βαθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς τόπου κρίνεται ἀπὸ τὴν καθαριότητά του. Ἡ στατιστικὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφεύρῃ διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς καθαριότητος ἐνὸς λαοῦ ἄλλο τόσον ἀπὸ τὸν ἐπολογισμόν τοῦ σάπωνος τὸν ὅποιον καταναλίσκει οὗτος. Μολονότι τὸ μέτρον τοῦτο μᾶλλον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σαπωνοπαραγωγῆς ἐννοεῖ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἄνθρωποι ἀπὸ ἀποψιν καθαριδότητος οἱ ὅποιοι ὅμως μὴ διαθέτοντες καὶ μέσα διὰ ν' ἀγοράσουν τὸ σαποῦνι ποῦ θὰ ἐχοριάζοντο, χρησιμοποιοῦν ἄφθονο νερὸ καὶ ἄλλας οὐσίας. Ἐν τούτοις, ἀφοῦ ἐπεκράτησε κοινῶς ἡ ἀντίληψις ὅτι τὸ ποσὸν τῆς χρήσεως τοῦ σαπουνιοῦ δεικνύει τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, θὰ παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε ὁ πλέον πολιτισμένος λαός, διότι ἐξοδεύουν, ἐν συγκρίσει μετὰ τοὺς ἄλλους λαούς, τὸ σαποῦνι. Ἡ σχετικὴ στατιστικὴ παραθέτει τοὺς κα-

τωθι ἐπιβλητικούς ἀριθμούς. Ἐκὼς τῇ ἀμερικανικῇ οἰκογένειᾳ δαπανᾷ κατὰ μέσον ὅρον 80 κοιλὰ σαποῦνι, ἀξίας 10 δολλαρίων. Κατ' ἔτος αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἐν συνόλῳ δαπανοῦν 2 δισεκατομμύρια κοιλὰ σάπωνος, ἀξίας 250 ἑκατομμυρίων.

..

—Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτεῖας τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀνεξαρτησίας ἐσημειώθησαν πολλὰ δυστυχήματα. Εἰς ἑνδεκα Πολιτεῖας ἐφρονεύνθησαν 20 καὶ ἐτραυματίσθησαν 120 ἄνθρωποι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἰς τὰς ἄλλας Πολιτείας δὲν ἐξηκριβώθη.

—Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» ἀγγέλλει ὅτι ἐν Στρίδουρτ ἐμονομάχησαν δύο γυναῖκες αἱ κ.κ. Μάιναρτ Πέερν καὶ Νόρμα Πέερν ἐξ ἀφομῆς οἰκογενειακῆς διαμάχης. Ἡ Νόρμα ἐφρονεύνθη.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

(Ἰδιαιτέρα ἔρευνα τοῦ «Θησαυροῦ» δι' ἐιδικῆς τακτικῆς συνεργασίας)

ΙΑ ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας προνοίας ποῦ φροντίζει νὰ λάβῃ καὶ θε κράτος εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ προστασία τοῦ πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Ἀτὴν προστασία αὐτὴ καὶ ἀπὸ τὴν αὐξήσει ἢ ἐλάτ-

τωσιν τῆς ἐπεκτασεως της θαδέαρη τῆς, εἶναι προφανές, ἡ μέλλουσα ἰσχὺς τοῦ κράτους τοῦτου.

Ὅπως σὲ μιὰ οἰκογένεια τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνατροφή ποῦ οἱ γονεῖς θὰ δώσουν εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ ἀπὸ τὴν φροντίδα ποῦ θὰ δαπανήσουν γιὰ τὴν προστασία καὶ βελτίωσιν τῆς ὑγείας των καὶ τῆς πνευματικῆς των μορφώσεως εἶσι καὶ εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν, ἥτις ἀποκαλεῖται κράτος καὶ ὅπου τὴν θέσιν τῶν γονέων κατέχουν οἱ ἐκάστοτε κυβερνήται, τὸ πᾶν θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν μέριμναν ποῦ θὰ προσφέρῃ τὸ κράτος τοῦτο εἰς τοὺς νεαροὺς ἑλαιοὺς τοῦ, οἱ ὅποιοι καὶ θὰ ἀποτελέσουν τοὺς μέλλοντας προστάτας τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας, ἥτοι τῆς Πατριδος.

Καὶ ὑπάρχουν μὲν πολλὰ διάφορα σημεῖα τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδίων, εἰς τὰ ὅποια τὸ κράτος δύναται νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ

ἀναμφιβόλως ὅμως ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ὑγείης. Ἀπὸ τὴν φροντίδα τοῦ κράτους πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν νεαρῶν του τέκνων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ μέλλουσα εὐεξία τῆς φυλῆς τόσον τῆς σωματικῆς ὅσον καὶ τῆς πνευματικῆς. ἡν ὅπου ἡμεῖς εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ οἱ σοφοὶ πρόγονοί μας, ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ πνεῦμα ἀποπνέον ὑγείαν εἰς σάρκα ἀσθενῆ.

Διὰ τοῦτο, κάθε πολιτισμένη χώρα ἢ ὅποια ἀποβλέπει εἰς τὴν κατῃμερινὴν ἀνύψωσιν της δὲν παραλείπει νὰ ἐπιστήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν βρεφικὴν καὶ παιδικὴν ὑγείαν.

Ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἐπόμενον νὰ μὴ καθυστερήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ζωντανὸν δὲ παράδειγμα μᾶς παρουσιάζει τὸ «Νοσοκομεῖον Παιδίων», τὸ ὅποιον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ προσφέρῃ τὴν νοσηλείαν δωρεάν εἰς τὰ ἅπαντα παιδιά, τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι ἐνεκεν τῶν πενηντῶν των μέσων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ τὰ νοσηλεύσουν ἐν περιττωσὶ σοβαρᾷ ἀσθενείας.

Καὶ τὸ ἴδρυμα τοῦτο δὲν εἶνε δεδωμένος καθαρῶς κρατικόν, οὐδόλως δὲ ἀπῆρθε τοιοῦτον ἐν ἀρχῇ τῆς ἱδρύσεώς του. Ὅπως καὶ τόσα ἄλλα φιλάνθρωπα ἴδρύματα ἀπεβλέπει καὶ τοῦτο τὴν ὑπαρξίν του εἰς τὴν μεγαλοφυλίαν καὶ ἀνοδοστροφίαν.

εὐγενῶν ὑπάρξεων. αἱτινες ἀνέκαθεν ἐν Ἑλλάδι σπεύδουν νὰ ἐλθουν ἀρωγοὶ πρὸς τὸ Κράτος, το ὁποῖον πολλάκις ἔνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ὅ,τι δὲ ἐπεθύμει ὁλοφύχως.

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟ ΠΟΙΩΝ Ι. ΔΡΥΘΗ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὸ νοσοκομεῖον Παίδων, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται παρὰ τὸ Γονδὶ, ἤρχισε νὰ κτίζεται τὸ 1896 ἐπὶ ἐκτεταμένου οἰκοπέδου δωρηθέντος παρὰ τῆς Μονῆς Πετράκη. Τὸ πρὶν τὸ δαπανηθὲν διὰ τὴν οἰκοδόμησιν προσφέρθη ὑπὸ διαφόρων Ἑλλήνων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κυριώτεροι εἶνε ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ὁ Μαρῖνος Κοργιγιάννης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ Ἑμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν.

Ἡ λειτουργία του ἤρχισε κατὰ τὸ 1900 μὲ 32 κλῖνας διὰ παιδιὰ 1—12 ἐτῶν. Μέχρι δὲ τοῦ 1918 ὑπῆρξεν ἴδρυμα τελείως ἀνεξάρτητον διοικουμένον ὑπὸ ἰδιαίτερου Συμβουλίου. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὅμως αὐτῆς ὑπῆλθον εἰς τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, τοῦ ὁποῖου ἡ δοῦσις εἶνε ἀναμφιβόλως εἰς ἅπαντας γνωστὴ καὶ ἀπετέλεσεν ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ τμημάτων, ἔχον πάντοτε ἴδιον συμβούλιον, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυματος μὲ πρόεδρον τὸν Συνδιοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Θεραπευτικῆς κ. Δροσάπουλον καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Μανέαν.

ΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΕΙΤΑΙ

Τὸ Νοσοκομεῖον Παίδων μέχρι τοῦ 1918 συντηρεῖτο διὰ δωρεῶν

καὶ ἐπιχορηγήσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως αὐτῆς συντηρεῖται κατ' ὅλοκληραν ἀπὸ τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον μὲ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντεπεξέλθῃ πρὸς τὰς μεγάλας δαπάνας, αἱτινες παρουσιάζονται ἔνεκεν τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι κατὰ τὸ 1912 ἡ συντήρησις ἐνὸς ἀσθενοῦς παιδίου δὲν ὑπερέβαινε τὰς δρχ. 3.50, ἐνῶ τώρα μόνις ἐπαρκοῦν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον 40 δρχ. ἡμερησίως.

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΚΑΣ

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου διευνύνων ἱατρὸς αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ κ. Γεώργιος Μακκας, ὅστις μὲ μικρὰ μόνον διαλείμματα ἐξυκαλοῦνθαι μέχρι σήμερον νὰ νοσηλεύῃ τὰ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἀσθενῆ ἄπορα.

Ὁ κ. Γεώργιος Μακκας ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας ἄπαντα σχεδὸν τὰ μέλη ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν.

Σπουδάσας ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπανήλθε μετὰ τὴν πέρας τῶν σπουδῶν του ἐνταῦθα καὶ ἀμέσως ἔοπενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς πολυτίμους γνώσεις του διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου του. Ἰδιαίτερος δὲ ἀφωσιώθη εἰς τὴν παιδιατρικὴν αἰσθανόμενος, ὅπως ἄλλως τε μᾶς ἀποδεικνύουν καὶ τὰ συγγράμματά του, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῶν ἄλλων παρουσιάζουν καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονός ὅτι εἶνε γραμμένα εἰς γλῶσσαν προσιτὴν εἰς πάντας, πόσον ἀνάγκην εἶχεν ὁ τόπος μας ἀπὸ τὴν ἐπισκαμένην προστάσιαν τῆς θεωρητικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας.

Ἦδη τὸ Νοσοκομεῖον Παίδων ὑπὸ τὴν διεύνυσίν του λειτουργεῖ κατὰ τρόπον προξενούντα τὸν θάνατον ὅπως κρινόμεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ οὖν ἐπισκέψεως παρ' αὐτῷ ὑπὸ τὴν εὐγενεστάτην συνοδείαν τοῦ κ. Γ. Μακκά.

ΑΝΑ ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ

Τὸ Νοσοκομεῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 περίπτερα ἀσθενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πρὸς τὸ παρὸν λειτουργοῦν μόνον τὰ 2 καὶ ἄλλας μικροτέρας οἰκοδομὰς, αἱτινες χρησιμεύουν διὰ μαγειρείον, ἀπολυμαντικὸν κλῖβαρον, ὑδατοποιήκην, μηχανοστάσιον, πλυντήριον καὶ θυρωρεῖον.

Ἀρχίστα μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ περιπτέρου Ἀνδρέου Συγγροῦ, τὸ ὁποῖον διατετεῖ 40 κλῖνας διὰ παθολ. νοσήμ. καὶ τὸ ὁποῖον πρὸς τὸ παρὸν φιλοξενεῖ καὶ τὰ χειρουργικὰ μέχρις ὅτου κλειώσῃ τὸ «Χειρουργικὸν Περίπτερον».

Μᾶς ὑποδέχεται ἡ διευνύνουσα ἀδελφὴ κ. Μ. Ἀνέστη, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαετίας ἐργάζεται μὲ ἀφρόσπιν παραδειγματικὴν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἀπὸ προηγουμένως ὁποῦ δασεν εἰς Βοστώνην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νοσηλευμένων παιδίων ἀνέρχεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς 37, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 20 εἶνε τοῦ Παθολογικοῦ Τμήματος καὶ τὰ 17 τοῦ Χειρουργικοῦ. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπισκέψεώς μας οἱ μικροὶ ἀσθενεῖς ἔπεραν τὸ πρῶτον γευμάτους, ἄλλος αὖτ' ἄλλος πούρην πατάτας, ἄλλος σούπαν ἀναλγῶς τῆς παθήσεώς του. Ἡ αἰθουσα εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται εἶνε ἀπέραντη καὶ καταλήγει εἰς μεγάλην ταράξαν ὅπου μεταφέρονται τὰ

κρεβάτια τῶν νοσηλευομένων διὰ νὰ ἀναπνεύουν καθαρὸν ἀέρα, διὰ τὸ καιρὸς καὶ ἡ πορεία τῆς ἀσθενείας των τὸ ἐπιτρέπει. Ὅλα ἀπαστράπτουν ἀπὸ καθαριότητα. τὰ σινδόνια, τὰ ρούχα τῶν μικρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα κάμνουν λουτρὸν δις τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὰ πλακάκια πᾶς λάμπουν καὶ γλιστροῦν σὺν παγκέτω.

Πλὴν τῆς μεγάλης αἰθούσης τὸ περίπτερον περιλαμβάνει μικρότερα δωμάτια διὰ τυφικοὺς καὶ ἄλλους βαρεῖα ἀσθενεῖς ὡς καὶ μεγάλην τραπεζαρίαν διὰ τὸ πρωτοπικὸν τοῦ Νοσοκομείου, μικρότερον διὰ τοὺς τορεῖς ἐσωτερικοὺς ἱατροὺς, οἱτινες εἶνε οἱ κ.κ. Μυστακίδης, Καίρης καὶ Κλωνάρης, καὶ τῇ ἐπιμελήτριά καὶ διευνύνουσαν ἀδελφῇ, χειρουργεῖον, αἰθουσαν ἀναμονῆς ἀσθενῶν, ἐξωτερικὸν ἱατρεῖον φαρμακεῖον, γραφεῖα διευνυκτοῦ καὶ ἱατρῶν, λουτήρας κλπ.

Συνεχίζομεν τὴν ἐπίσκεψιν μας εἰς τὸ 2ον λειτουργοῦν περίπτερον τὸ ὀνομαζόμενον τῶν «Υπόπτων», διότι ἐκεῖ νοσηλεύονται παιδιὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδηλώθη ἀκόμη ἡ ἀσθένεια, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ὑποπτά συμπτώματα δι' ὅσους κτλ. ἰλαρὰν κλπ.

Τὸ περίπτερον τοῦτο ὅπως καὶ τὰ δύο ἄλλα περίπτερα, τὸ διὰ τὴν ὁστροφίαν καὶ ἰλαρὰν, εὐρίσκονται τελείως ἀπομονωμένα ἀπὸ τὸ περίπτερον Ἀνδρέου Συγγροῦ καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ φόβος μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν μας εἰς τὸ περίπτερον τῶν «Υπόπτων» ὁ κ.

Μακκᾶς μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἐν τῷ γίγνασθαι εὐρισκόμενα περίπτερα τῶν μεταδοτικῶν τούτων νόσων. Μᾶς πληροφορεῖ δὲ διὰ τὰ περίπτερα ταῦτα ἐπίσθησαν διὰ θαλάσσης 400 χιλ. δραχμῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν αὐτοδουμήτως ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Μακκᾶς μᾶς τονίζει πόσον τὸ Ἰδρυμα εὐγνωμονεῖ τὸν Σύλλογον διὰ τὴν ἀγαθοεργίαν του. ἥτις προσφέρει εἰς τὸν τόπον ἀπομονοπήρια τῶν ὁποίων παντελῶς ἐστερεῖτο καὶ τὰ ὁποία ἐν καιρῷ ἐπιδημίας δύνανται νὰ χρησιμεύσουν καὶ εἰς ἐνγλίους.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Ὡς ἀνεφέραμεν καὶ ἐν ἀρχῇ, ἄλλος μέγας εὐεργέτης εἶνε καὶ ὁ Μαρίνος Κοργιαλένιος μὲ κληροδότημα τοῦ ὁποίου ἤρξατο νὰ κί-
ζεται τὸ 1915 τὸ περίπτερον χειρουργείου, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐτελείωνεν ὅμως χωρὶς τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Υγείνης κ. Δοξιάδου, ὅστις ἐξεσφά-
λισε τὴν ἀποπεράτωσίν του.

Τὸ περίπτερον αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ δύναιτο νὰ νοσηλεύσῃ 40 ἀσθε-
νεῖς θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, χάρις εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας «Ἀμερικανὸν Γούμμενς Ὀσπιτῶν» ἡ ὁποία διὰ τῶν ἀντι-

προσώπων αὐτῆς κ. Μ. Π. Κρί-
σοσ καὶ Δρ. Ἐλλιοι πλὴν τῆς συν-
τελέσεως των εἰς τὴν ἰδρυοῖν πολ-
λῶν νοσοκομείων ἀνὰ ὅλην τὴν
Ἑλλάδα πρὸς περίθαλψιν τῶν δυ-
συχῶν προσφύγων ἀνέλαβε καὶ
τὴν ἐπίπλωσιν τοῦ ὅλου Περιπτε-
ρου.

Ὅπως πάντοτε, ἡ ἀγαθοεργία
τῶν Ἀμερικανῶν δὲν παύει νὰ
μᾶς γίνεται αἰσθητὴ. οἱ δὲ Ἑλ-
λησες δὲν θὰ παύουν νὰ εἶνε εὐ-
γνώμονες πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς προ-
στάτας των.

Ἐτελειώσαμεν τὴν ἐπίσκεψίν
μας μὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Μα-
γειρείου ὅπου γαργαλιστικὴ μυρω-
διὰ μᾶς ἐκέντησε τὴν ὄρεξιν καὶ
κατελήξαμεν εἰς τὸ σαλονάκι τοῦ
Κεντρικοῦ Περιπτερου ὅπου ἡ εὐ-
γένεια τῆς ἐπιμελητρίας κ. Ἀπελ-
μᾶς ἐξεκοῦρασεν ἀπὸ τὴν μικρὰν
μας ἐκστρατείαν μὲ δρασιωτικὴν θυ-
σινάδα.

Ἀφοῦ δὲ συνεχάρημεν τὸ προ-
σωπικὸν διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τά-
ξιν ἀνεχωρήσαμεν συνοδευόμενοι
πάντοτε παρὰ τοῦ κ. Μακκᾶ, εἰς
τὸν ὁποῖον δὲν παρελείψαμεν νὰ
ἐκφράσωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν μας
διὰ τὴν τελειότητα τῆς λειτουργί-
ας τοῦ ἀρίστου τούτου Νοσοκομεί-
ου τελειότητα ὀφειλομένην εἰς τὴν
ἀγρυπνὸν ἐπίδωκναι του καὶ τὰς
πολυτίμους γνώσεις του.

Μ. Χ. ΛΟΥΡΙΩΤΗ

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Η ΣΤΕΓΗ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

ΙΣ τὴν χώραν
μας δὲν καθυστέ-
ρησεν, ὡς ἡδύνα-
το κανεῖς νὰ ὑ-
ποθέσῃ τὸ ἔργον
τῆς φιλανθρωπί-
ας. Μεταξὺ τῶν
μᾶλλον προακτι-
κῶν ἀποτελεσμά-
των τῆς ἀπορρύ-
θου φιλανθρω-
πικῆς δράσεως

ὡς ἐν Ἑλλάδι καταλέγεται ἀναμ-
φισθητῶς καὶ ἡ «Στέγη τῶν
Μητέρων» τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὸν πε-
ριουρὸν Σεπτέμβριον ὠρῶντοσε
καὶ συνετήρησεν ἰδίαις δαπάναις ὁ
Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς.

Ἦτο ἀληθῶς οὐκ ὀκνὸν τὸ θέα-
μα, τὸ ὁποῖον παρουσίαζον ἡλικί-
ες, καχεκτικαὶ καὶ μισοπεθαμέναι γυ-
ναῖκες, περιερχόμεναι τοὺς δρό-
μους καὶ διακινυόμεναι πολλά-
κις εἰς μίαν γωνίαν τοῦ πεζοδρο-
μίου μὲ ἕνα δυοαχτεμένο βρέφος
εἰς τὴν ἀγκάλην των καὶ συγκρί-
μὲ δύο καὶ τρία μικρὰ καὶ ἀσθεν-
τὰ παιδάκια κοντὰ των.

Τὰς δυοαχτεμένους αὐτὰς ὑπάρ-
ξεις συνέλεξεν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυ-
θρὸς Σταυρὸς ἀπὸ τοὺς δρόμους
καὶ περιέθαλψεν εἰς τὰ πέντε με-
γάλα παρατήγματα, παρὰ τὸ Μα-
ράσλειον Χημείον. Ἐκεῖ τὰς ἐβρά-
θησε μὲ κάθε τρόπον. Τὰς ἐνέδυσσε

τὰς διέθρεψε, τὰς ἐνεθάρρυνε, τὰς
ἀπὴλλαξεν ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῆς
καταστάσεώς των καὶ ἀνέλαβε τὰ
τοχρόνως τὰ παιδιὰ. Τοὺς ἔκαμε
σχολεῖον, καὶ τὰ ἐδίδασκεν, ἐποδη-
γέτησεν εἰς τὴν ὑγιεινὴν, καὶ τὰ
κατήρτισε τόσο καλὰ, ὥστε πρῶν
ματι ξεχωρίζουν εἰς τὴν ἀνατρο-
φήν καὶ τὴν διαίταν. Καὶ ἐν γέ-
νει δὲν ἀφῆκε τὸ παραμικρὸν ποῦ
νὰ μὴ παρέχῃ τὴν εἰκόνα ἀληθινῶν
οἰκοτροφείων, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὅμως,
ἄρτια, ὑγιέστατα, καθαρὰ καὶ ῥω-
μαλέα ἀποδίδονται μικρὸν κατὰ μι-
κρὸν εἰς τὴν κοινωσίαν τὰ ἐτοιμα
θάνματα ἐκεῖνα πλάσματα τοῦ περ-
σμένου Σεπτεμβρίου. Διότι, τὰν
τοχρόνως ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς ἐφροδύτιζε τὴν ἀνευρίσκει
καὶ τοὺς συζύγους, ὥστε ὀλίγον
καὶ ὀλίγον συνεπλήρουν τὴν εὐν-
χίαν μὲ τὴν συγκέντρωσιν αὐτῆς ὅ-
λης οἰκογενείας, εἰς τὴν ἐπαρχίαν
ὅπου εἰσράζετο ὁ οἰκογενειακὸς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ φιλανθρωπι-
κοῦ τούτου ἰδρυματος οὐδεὶς κό-
πον ἐφείσθη διὰ νὰ καταστήσῃ πε-
ρισσότερον ἀποτελεσματικὴν τὴν
δράσιν του. Ὁ πληθυσμὸς τῆς
«Στέγης» ἡρῶντο ἐφ' ὅσον αἱ πε-
ριπαλῶμεναι αὐταὶ μητέρες ἀπε-
καθίσταντο εἰς τὰς οἰκογενείας

των και επανεύρισκον την ιδίαν των στέγην. Δειλότη δὲ αὐτὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰ τρία παραπήγματα, μεταβληθέντα εἰς συνήθεις καταυλισμούς. Καὶ ἀφῆκε μὲν εἰς τὰς παραμενοῦσας ὅσα εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἄλλα ἐφόδια εἶχε δώσει, ἀλλ' ἔπανσε νὰ τροφοδοτῇ τὰς οἰκογενεῖας ἐκείνας αἰτνες δὲν ἔχουν πλέοντῃν ἀνάγκην τοῦ ἰδρύματος.

Διετήρησε τὰ δύο παραπήγματα, διὰ τὰς θηλαζούσας μητέρας, καὶ ἂν δὲν χορηγῇ πλέον ἀπ' εὐθείας τὴν τροφήν δι' αὐτὰς καὶ τὰ τέκνα των, ἐν τοῦτοις παρέχει ἀκόμη καὶ θὰ παρέχῃ ἐφ' ὅσον εἶνε ἀνάγκη, ἀπὸ 5 δραχμῶν δι' ἑκάστην μητέρα καὶ ἀπὸ 2 δρ. διὰ κάθε μικρὸν παιδίον. Δηλαδή ἕνα πραγματικὸν πόρον ζωῆς, ἕως οὗτου καὶ νισθῇ καὶ αὐτῶν ἡ τύχη.

Τοιοῦτοτρόπως ἐδαπανήθησαν μὲν ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ἀπὸ τὸν περασμένον Σεπτέμβριον ἕως τώρα, ἀλλ' ἐσὼθησαν ἀπὸ βέβαιον θάνατον, καὶ ἐπιπροσθέτως ἀπεδόθησαν ἄρτια καὶ γερά ὑφ' ὅλας τὰς ἐπώψεις τριακόσια εἴκοσι περίπου πλῆθυσμα, τὰ ὅποια εὐλογοῦν τὸ φιλόφρονον ἔργον τοῦ ἰσὺν ἀποτελεσματικῶς ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

**

Ἐὰν εἰς τὸν ἀνδρὸν τόπον μας ἡ καθαριότης ἀποτελεῖ πολυτέλειαν, τότε ἡ «Στέγη τῶν Μητέρων» εἶναι ὑπόδειγμα πολυτελείας. Ἀσθεστοχορισμένη πάντοτε, τῆς ὥρας κέντησιν, ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω, ἀπὸ τὸ πρόχειρον στέγασμα ἕως τὸ δάπεδον, μὲ τὰς κλῖνας πάντοτε στρωμέναις εἰς τὴν ἐντέλειαν, μὲ

ὅλας τὰς οἰκοτρόφους καὶ τὰ μικρὰ παιδάκια καθαρότατα καὶ ροδαλά, παρέχοντα τὴν εἰκόνα ἐνὸς πολιτισμοῦ ἐξαιρετικῶς προηγμένου. Θάμα μοναδικόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ξίς, χάρις εἰς τὴν ἀγρυπνον προσπάθειαν τῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων, καὶ ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν κτηθεῖσαν συνήθειαν, ἀποδεικνύουσιν μίαν ἀκόμη φορὰν πόσον ἐκαλλίπρευναν ὅλοι, μὲ ἕνα ἐπιμονὸν καλὸν παρὰδειγμα.

**

Πρῶτ-πρῶτὴ καθαριότης γενικὴ καὶ εἰδική. Ὅλα τὰ παιδιὰ, νοικοκυρμένα, μπαλωμένα, σιγνυομένα, σπιτικά, σὰν νὰ μὴ εἶνε δυστυχισμένα προσφυγόπουλα. Ἐπειτα τὸ σχολεῖον. Μὲ ἡσυχίαν, μὲ μέθοδον, μὲ ἀνάπαισιν ἀλλὰ καὶ μὲ πολυμάθειαν. Διότι ὅλα γίνονται σύμφωνα μὲ τοὺς τελευταίους τρόπους τῆς παιδαγωγικῆς. Οὕτε ἕνα κλάμα ἀπὸ τὰ μικρὰ αὐτὰ παιδάκια, τὰ ὅποια φαίνεται σὰν νὰ ἔλη σμύνησαν ὅλην τὴν συμφορὰν των.

Παρέκει αἱ μητέρες εὐτυχισμέναι ποῦ περιέσωσαν τὰ μικρὰ των, μὲ τὰ βρέφη τὰ ὅποια θὰ ἔχαναν μέσα εἰς τὸν τρομερὸν σάλον. Ἐδῶ μία ἱατρικὴ ἐπιθεώρησις. Ἐκεῖ ἕνας ἐμβολιασμός. Παρακίτω μία ἄλλη μέριμνα προληπτικὴ καὶ παντοῦ τὰ ξίς, ἡσυχία, ροδαλότης ὕψους.

Ἔτσι ἐργάζεται, ὑπὸ τὴν σκιάν εἶνε ἀλήθεια, ἀλλὰ μὲ θανμάσια ἀποτελέσματα ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, πραγματοποιοῦν σι γὰ σιγά, καὶ ἀναλόγως τῶν πόρων τοὺς ὁποίους διαθέτει τὸ φιλόφρονον ἔργον του, ὑπερ τιμᾶ ἀληθῶς τὸν πολιτισμὸν μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

Οὐχὶ πρὸ πολλῶν εἰδῶν, ὀλίγον ἀκόμη πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, πάντα ἀνεξαίρετως τὰ κράτη εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν συναλλαγὰς καὶ εἰς τὴν ρύθμισιν ἐν γένει τῆς οἰκονομικῆς των ζωῆς εἶχον ὡς σύμβολον τὸν χρυσόν. Κατὰ τὰ τέλη μάλιστα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος οὐδεὶς ἀκόμη ἐγίνετο λόγος περὶ χαρτονομίσματος.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, εἰς τὴν Ρώμην καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας αἰτνες ἐπῆρξαν τὰ παλαιότερα κέντρα ἐμπορίου καὶ πολιτισμοῦ, παρουσίασε τῆς ἀνάγκης ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἐν ὀρισμένον ἀντικείμενον ὡς μέτρον τῆς ἀξίας τῶν ἀνταλλασσομένων πραγμάτων. ἔθετο οὕτως ὡς νόμισμα τὸ προβάταιον καὶ ὁ βοῦς. Ὁ γεωργὸς πωλῶν τὸν ἴσιον τοῦ ἐλάμβανεν ἀνάλογον ἀριθμὸν προβάτων. Ἄντι λατρίστῃ καλοῦνται πεκοῦνια, λέξις ἥτις παρέρμενε μέχρι σήμερον εἰς τὴν παρ' ἡμῶν δημώδη διάλεκτον πρὸς ἑκφράσιν τῆς ἐννοίας τοῦ νομίσματος. Κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐποχὴν τὰ προβάταια καὶ οἱ βοῦς ἦσαν τὰ μᾶλλον εὐχερησι νομίσματα, διότι δι' αὐτῶν ἐπιτεγγάρετο ἡ ἀσφάλεια εἰς τὰς συναλλαγὰς. Κατάλληλα ποιμνιοστάσια ἐλεπούργουν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς πολιτείας καὶ εἰς ταῦτα ὠδηγοῦντο ὁ αὐτοὶ εἰδικὰν ποιμένων διὰ πεκοῦ-

νία

Ἀλλὰ τὰ ἐμπνευχα ταῦτα νομίσματα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ικανοποιῶσι πάσας τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν. Καὶ ἡ μεγαλειτέρα δυσχέρεια τῆς χρησιμοποιήσεως των συνίστατο εἰς τὸ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαίρεθῶσιν. Ὁ θέλων ν' ἀγοράσῃ μίαν λίτραν οἴτου δὲν ἠδύνατο δευβαίως νὰ κόψῃ ἐν τεμάχιον προβάτου καὶ νὰ τὸ παρουσιάσῃ ὡς νόμισμα. Διὰ τοῦτο προϊόντος τοῦ χρόνου παρουσιάσθησαν ὡς νομίσματα ὁ καπνὸς (εἰς τὰς πρώτας ἀποικίας τῆς Εὐρώπης) προϊὼν δὲ περὶ τότε εἶχε μεγάλην ἀξίαν καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ διατηρῆται ἐπὶ μακρόν καὶ νὰ διασπῇ εἰς ποσοστὰ τὰ ἀεγχεύματα ὑδάτων, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα γονίνας. Ἐξ ὧν καὶ ἡ ὀνομασία τοῦ χρυσοῦ Ἀγγλικὸς νομίσματος. τὰ διδάσκει μὲ τὰλλον ὁ σιδερός καὶ ἄρχας καὶ αἶτα ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρὸς καὶ τέλος ὁ χρυσός.

Τοιοῦτοτρόπως φθάσαμεν εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποian τὸ νόμισμα εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐννοίαν του ὡς ἐμπόρευμα μεσολαβοῦν εἰς τὰς ἀνταλλαγὰς, ἔχει πάσας τὰς ἀναγκαῖας ιδιότητας, ἥτοι ἀνάλογον ἀξίαν, ἥτις ἐγγράται τὴν ἀσφάλειαν τῶν συναλλαγῶν καὶ εὐχερησίαν μετὰ τοῦ διαίρετου, ἥτις ἐξυπηρετεῖ τὴν εὐρύτητα τοῦ ἐμπορίου.

Ἄλλ' αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐμπορίου οὐκ ἐν τῷ χρόνῳ δὲν ἠδύναντο νὰ ἰκανοποιηθῶσι διὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἐπὶ τῆς γῆς ποσοῦ πολυτίμων μετ' ἄλλων. Ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχων χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἰς νομίσματα καὶ ἀντικείμενα πολυτελείας μολὶς ἀντιπροσωπεύει τὸ ποσοῦν 140 περὶπου δισεκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων 45 δισεκατομμύρια εἶνε εἰς χρυσᾷ νομίσματα καὶ 20 περὶπου εἰς ἄργυρᾷ κέρματα. Αἱ ἄλλαι προστίθεις τῶν πολυτίμων τούτων μετ' ἄλλων δὲν ἐνομοματοποιήθησαν ἢ ἀπωλέσθησαν ἐν μέρει. Ὁ πλοῦτος ὅμως τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἀνταλλασσόμενα προϊόντα του ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας δισεκατομμυρίων. Ὡστε αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐμπορίου μετὰ τὴν καταληκτικὴν μάλιστα πρὸ οὐδὸς τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν κοινωνικῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξυπηρετηθῶσι διὰ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ μεταλλικῶν νομισμάτων. Καὶ οὕτω τὰ κράτη, ἔχοντα μέγιστον ἐθνικὸν πλοῦτον ἤρξαντο νὰ νομισματοποιῶσιν αὐτὸν ἐκδίδοντα χαρτονομίσματα. Ὁ ἐπελθὼν δὲ μέγας πόλεμος, ἀπαιτήσας ρευστὸν χρήμα χιλίων περὶπου δισεκατομμυρίων χρυσοῦ φράγκων ἤρρινε τὴν ἐκδοσὶν καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν τοιούτων χαρτονομισμάτων. Καὶ τοιοῦτον τοιόπως τὰ Κράτη ἀπὸ τοῦ συμβόλου τοῦ χρυσοῦ εἰς τὰς μεταξὺ των συναλλαγὰς χρησιμοποίησαν ὅτι μὲρον τὸ σύμβολον τῆς πιστωτικῆς τῶν δυνάμεως ὑπὸ τὴν μορφήν χαρτονομίσματος.

Χαρτονομίσματα λοιπὸν ἢ συνάλλαγμα (ὅπως κατὰ κακὴν συνήθειαν κατήντησεν ταῦτόνυμα) σημαίνει τὸ σύμβολον τῆς οἰκονομικῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐν Κράτει. Καὶ ἡ ἀξία του ἐπομένως ἐ-

ξαρτᾶται ἐκ τῆς πίστεως ταύτης.

Πῶς τὼρα προσμετρεῖται ἡ πίστις τοῦ Κράτους; Πρὸς τοῦτο ὁ πάρχονσι τρία κυρίως τεκμήρια. 1ον) Τὰ ἀκμαῖα δημόσια οἰκονομικά, ἐμφαινόμενα διὰ τοῦ ἰσοζυγίου μεταξὺ δαπανῶν καὶ εἰσόδων τοῦ Κράτους. 2ον) Ἡ ἐξωστειὰ τῆς ἐμπορικῆς του κινήσεως περὶ τῆς ὁποίας μαρτυρεῖ τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν καὶ 3ον) Τὸ ποσοῦν, εἰς τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ τὸ χαρτονομίσμα καὶ ὁ περὶ δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀνευ καλύμματος, εἰς πολυτίμα μέταλλα ἢ εἰς πλεονάζοντα προϊόντα ἐθνικοῦ πλοῦτος. Ὅταν ἐν Κράτει δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ τρία ταῦτα τεκμήρια τὸ νόμισμά του ἀπολαύει πλήρους υγιείας καὶ εἶνε δεκτὸν εἰς πάσας τὰς ἀγοράς μετὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεώς του εἰς χρυσόν.

Καὶ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν τριῶν τούτων τεκμηρίων ἀποβλέπουσιν μετὰ πολλῆς προσοχῆς πάντα τὰ κράτη, ὅσα θέλουσιν νὰ διατηρήσουν τὸ νόμισμά των εἰς τὴν πραγματικὴν του ἀξίαν. Τὸ νόμισμα ἢ συνάλλαγμα δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασιν οὐδεμιᾶς ἄλλης αἰτίας. Πολὺ δὲ περισσότερον δὲν δύναται νὰ ὑποτιχθῇ εἰς τὴν βίαν, ὅπως ὑποθέπουσιν οἱ νομίζοντες, ὅτι ἐὰν περιορίσουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀγοραπωλησίας του ἔστιν καὶ ἂν αὕτη ἐγγὺς ἀποκλειστικὴν μορφήν κερδοσκοπείας, ἢ ἐὰν διὰ τοῦ νόμου ἐπιβάλουν ὥρισμένην αὐτοῦ τιμὴν, ἢ μετέλθουν οἰονδήποτε ἄλλο ἐμπορικὸν μέσον κατ' αὐτοῦ, θὰ δυνηθῶσιν νὰ ἀποτρέψουν τὴν ὑφ' αὐτῇ τιμῇ τῆς τιμῆς του.

Πᾶν Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ φρονίσῃ διὰ τὴν εἰσχευὴν τῆς οἰκονομικῆς του πίστεως. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ διαχειρίζεται καλῶς τὸν δημόσιον πλοῦτον, νὰ ἐνισχύῃ καὶ προάγῃ τὴν παραγωγὴν καὶ τὸ ἐξαγωγικόν του ἐμπόριον καὶ νὰ μὴ προφρεύῃ εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἀκαλύπτου χαρτονομίσματος καὶ ἐπανέστανε οὕτω τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ. Τότε ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις τοῦ συναλλάγματος διὰ τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἀνάγκας θὰ ἰσοφαρίζωσιν ἀλλήλας. Καὶ

οὕτω ἡ τιμὴ αὐτοῦ θὰ διατηρηθῇ παγία καὶ εἰς τὸ ἄριστον. Πᾶσα ἄλλη ὁδὸς εἶνε πεπλανημένη. Καὶ οἱ ζητοῦντες νὰ ἀθήσουν βία ἢ νὰ προμοκρατήσουν τὸ συνάλλαγμα λησμονοῦν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ φρικτὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ περιορίσουν καὶ μόνον τὴν εἰρωνεῖαν προκαλοῦσιν ὅπως ὁ Ζέρξης ὅστις ἠθέλησε νὰ δαμάσῃ τὴν θάλασσαν, τὴν ὁποίαν διέταξε νὰ μαστιγώσουν.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πολλὰκις συμβαίνει εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας, εἴτε ἐκ προθέσεως δηλητηρίασεως, ἐκ διαφόρων ὀργανικῶν ἢ ἀνοργάνων δηλητηρίων. Οἱ περὶ τὸν παθόντα δέον νὰ μὴ ἀναβάλωσιν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παρέχοντες τὰ πρόχειρα ἀντιδοτὰ, ἅτινα παρεχόμενα ἐγκαίρως δύνανται νὰ σώσωσι τὸν πάσχοντα ἀπὸ βεβαίου κινδύνου.

Τὰ συχνότερα τῶν δηλητηρίων εἶναι τροφαὶ ἐν ἀποσυνθέσει (κρέατα, ἄλλα κτλ.) ἐνίοτε δὲ δηλητήρια ἐκ φωσφοροῦ, ὑδραργύρου, ἀρσενικοῦ κτλ. Ὑπάρχουν γενικά τινὰ θεραπευτικὰ μέσα, ἅτινα δύναται πᾶς τις καὶ μὴ ἱατρός νὰ ἐπιτελέσῃ.

Ὅτῳ προκαλοῦμεν ἔμετον δι' ἐρεθισμοῦ τῆς σταφυλῆς. Παρέχουμεν ἁμέσως 1,50 γραμ. ἱπεπακωδίνης εἰς 3 δόσεις ἀνὰ πέντε λεπτά τῆς ὥρας.

Παρέχουμεν καθαρτικὸν 20—30 γραμμάρια θειικοῦ νατρίου.

Ἐγγέουμεν δι' ὑποκλυσμών 30 σταγῶνας ἁμωνίας εἰς δύο ποτήρια ὕδατος.

Πρὸς τούτους ἐπιθέτομεν θερμὰ καταιγίσματα ἐπὶ τῆς καρδιακῆς χώρας, συνασπισμούς εἰς διάφορα μέρη

τοῦ σώματος, τεχνητὴν ἀναπνοήν.

Ἡ ἱατρὸς προσκαλούμενος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα εἰδικῶς περὶ ἐκάστου δηλητηρίου, ἀναγράφων καὶ τὰ εἰδικὰ φάρμακα.

(Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΥΜΑΤΩΝ)

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ πικρικόν ὀξύ εἶναι ἐξαιρετικὸν φάρμακον διὰ παντός εἶδους ἐγκυαμματα. Παύουν ἁμέσως διὰ τούτου οἱ πόνοι, καὶ ἡ ἐπὶ πλάσσει πέρεσται ταχυτάτῃ, διότι παρεμποδίζεται ὁ σχηματισμὸς ἔλκους.

Ἦδη ὁ διάσημος ἱατρός Τισερὸν συμβουλεύει, ὡς ἐπαφελιστέον διὰ τὴν θεράπειαν ταύτην τὴν διάλυσιν ἐνός γραμμαρίου πικρικοῦ ὀξέος εἰς 75 γραμμάρια ὕδατος.

Ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου τούτου προσδίδει χρωματισμὸν κίτρινον εἰς τὸ προσβεβλημένον μέρος, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐξαλείφεται ἁμέσως μετὰ πλύσεις διὰ βορίου ὀξέος.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- 1.—1851. Μάχη εις την Ἐπισκοπὴν τῆς Ρεθύμνου 300 Ἑλλήνων ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Ρούσσον Βουρδουμπάν, Γ. Πολυγιαννάκη, Γ. Πολογιαννάκη, Γ. Τζουδερόν καὶ Δεληγιαννάκιδας κατὰ 1.500 Τούρκων ὑπὸ τὸν Ὁσμάν Πασσά καὶ ὑποχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐφονεύθησαν Τούρκοι 35, Ἕλληνες 12.
- 2.—1821. Μάχη εἰς τὸ Γηροκομεῖον τῶν Πατρῶν καὶ νίκη Ἑλλήνων ὁ ὀδηγούμενων ὑπὸ τοῦ Θ. Γρίβα καὶ Καρατζᾶ ἐφονεύθησαν Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 100. Ἕλληνες δὲ περὶ τοὺς 20.
- 3.—1821. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ναυμαχήσας πλησίον τῆς Ἐφέσου κατέκαυσε 9 Τουρκικὰ πλοῖα ἄνευ πυρπολικῶν καὶ διεσκόπισε 20000 Τούρκους ἐτοιμούς νὰ ἀποβιβάσθωσιν εἰς Σάμον ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἐφέσου.
- 5.—1824. Ναυμαχία τῶν τριῶν μοιρῶν Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρρῶν κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ στόλου πλησίον τῆς Σάμου· πυρπόλησις μιᾶς φρεγάττας ὑπὸ τοῦ Κανάρη, μιᾶς κορβέττας ὑπὸ τοῦ Δ. Ραφαλιᾶ καὶ ἐνὸς βρικίου ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Βατικιώτου· βυθίσθη 20 πλοιαρίων φερόντων τουρκικὰ στρατεύματα καὶ θάνατος 4000 Τούρκων· ὑποχώρησις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου καὶ ματαίωσις τῶν κατὰ τῆς Σάμου σχεδίων τοῦ Χουρσέφ Μεχμέτ πασᾶ ναυάρχου.
- 6.—1821. Μάχη εἰς Ἀλμυρὸν (τοῦ Ἀποκορώνου Κρήτης) 500 Ἑλλήνων κατὰ 16000 Τούρκων ὑπὸ τὸν Σερίφ καὶ Ὁσμάν πασᾶ· ἐφονεύθησαν Τούρκοι 300, Ἕλληνες δὲ 7, καὶ κατέλαβον τὰ εἰς τὴν δεκαεδοσίαν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ χωρία Πρασσέ, Σολε—βράνια.
- 7.—1821. Παράδοσις τῶν Ἀδαρίνων διὰ συνθήκης εἰς τοὺς Ἕλληνας. 1828. Ἀπόβασις Γαλλικοῦ στρατεύματος ὑπὸ τὸν Μαιζῶνα εἰς Πελοπόννησον.
- 8.—1826. Μάχη εἰς Σκυφιάνικα καὶ Πολιζόροδον (χωρία Σπάρτης), ἦττα τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων ὑπὸ τῶν Μαυρομιχαλαίων καὶ Σαλαφατινῶν.
- 9.—1822. Μάχη εἰς Τονιαῖς καὶ Καμαράκη τοῦ Μυλοποτάμου. 1000 Ἑλλήνων κατὰ τοῦ Χασάν πασᾶ, ὀδηγούντος ἐξαπλασίους Τούρκους. Νίκη τῶν Ἑλλήνων οἱ τινες φονεύσαντες ὑπὲρ τοὺς 80 Τούρκους, ἡλευθέρωσαν πολλὰ αἰχμάλωτα γυναικόπαιδα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ μάχῃ ἐν Καρπενησίῳ πληρωθεῖς ἀπέθανε ὁ Μάρκος Βότσαρης.
- 12.—1828. Σφαγὴ 400 χριστιανῶν ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλείου ὑπὸ τῶν Τούρκων.
- 13.—1821. Μάχη εἰς τὸ Θέρισον τῆς Κρήτης 15000 Τούρκων καὶ 500 Ἑλλήνων. Νίκη τῶν Ἑλλήνων καὶ θάνατος 400 Τούρκων, Ἕλληνες δὲ 2.
- 15.—1821. Καταστροφὴ τοῦ Μπαϊράμ

- πασσά ὀδηγούντος 4000 στρατιῶν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Γκούρα κατὰ τὰ Βασιλικά τῆς Λοκρίδος.
- 17.—1824. Μάχη εἰς Κάλαμον τῆς Ἀττικῆς τοῦ Ὁμέρ πασᾶ τῆς Εὐβοίας καὶ Ι. Γκούρα, ὅστις κινδυνεύσας διεσώθη διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν ὑπὸ τὸν Κουρμούλην Κρητῶν ἐφονεύθησαν Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 60, Ἕλληνες δὲ δώδεκα.
 - 19.—1825. Οἱ ἐν Μεσολογίῳ πολιορκούμενοι Ἕλληνες ἀνάφαντες ὁ πόνονον κατέστρεψαν τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ Κιουταχῆ.
 - 21.—1821. Μάχη εἰς τὸ Θέρισον τῆς Κρήτης 800 Ἑλλήνων καὶ 24000 Τούρκων ὀδηγούμενων ὑπὸ τριῶν πασᾶδων τοῦ Σερίφ, Ὁσμάν καὶ Λουφτουλάχ καὶ ἦττα τῶν Ἑλλήνων· οἱ Τούρκοι προχωρήσαντες κατέκαυσαν τὴν ἐπαρχίαν Σφακιῶν.
 - 1826.—Ἐκ νέου ἐκστρατεία τοῦ Ἰβραήμ κατὰ τῆς Μάνης.
 - 22.—1825. Οἱ ἐν Μεσολογίῳ Ἕλληνες καταστρέφαντες πολλὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ Κιουταχῆ ἐφόνευσαν ἢ ἐπλήγωσαν ὑπὲρ τοὺς 200.
 - 23.—1825. Μάχη εἰς Δαβιάν καὶ Μόλους τῆς Μεσσηνίας κατὰ τοῦ Ἰβραήμ· θάνατος 600 Ἀράβων καὶ ζώγησις 500.
 - 25.—1821. Καταστροφὴ 4 πασᾶδων κατὰ στρατεύματος ἐκ 20000 ἀνδρῶν εἰς τὰς Θεοδούλας ὑπὸ
- τῶν Ἑλλήνων, στρατηγούντων τοῦ Ὀδυσσεῶς, Γκούρα καὶ Διοδουναίου.
- 26.—1824. Θάνατος ἐν Χαυπλίῳ τοῦ λογίου Βενιαμίν Λεσβίου σχολάρχου ἐπὶ 20 περίπου ἔτη ἐν Κυδωνίαις.
 - 27.—1822. Μάχη εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τὸν Γοργολαῖνον (ἐν Κρήτῃ) 22000 Τούρκων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν 4 πασᾶδων καὶ 5000 Ἑλλήνων ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Ρούσσον Βουρδουμπά, Μ. Κουρμούλην, Σήφακαν. Ἐμ. Πρωτοπαππαδάκη, Πολυεωργάκη, Χοῦρδιδες κλπ. Οἱ Τούρκοι τρέπονται εἰς φυγὴν μετὰ ὀκτώρων ἀγίων· ἐφονεύθησαν Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 400, Ἕλληνες 28.
 - 28.—1826. Μάχη 2000 Ἑλλήνων εἰς τὸ χωρίον Πολυτσαράβον κατὰ τοῦ Ἰβραήμ· ἐφονεύθησαν 200 Ὀθωμανοὶ, πολλοὶ δὲ ἐξωγρίσθησαν ἢ ἐστράφησαν εἰς αἰσχρὰν φυγὴν· ὁ Ἰβραήμ ἀπελπισθεὶς ἐπανερχεταὶ κατὰσχόμενος εἰς Τρίπολιν.
 - 29.—1824. Ναυμαχία βλοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου κατὰ τοῦ ἡγμένου Τουρκικοῦ παρὰ τὴν Κάλυμνον· ὁ Γ. Θερχάρης καὶ ὁ Α. Πιπίνης πυρπολοῦσι μίαν φρεγάταν· ὁ δὲ Λάζαρος Μουσούνης ἐν δοίκειον. Ὅλα θάνατος 2000 ἄνδρων καὶ αἰσχρὰ φυγὴ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου εἰς Ἀλεξανδρίαν.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Θεραπεύονται ἄνευ φαρμάκων δι' ἰδιαιτέρας ὁλως μηχανικῆς μεθόδου ῥευματισμοί, ισχυαλγίαι, στομαχικά, προστάτις, δυσκοιλίτης, Παρμίας, Δυσπνία, Αναμία κλπ.

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΡΙΚΟ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

Οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάμνουν τοὺς καλοὺς φίλους. Καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν τοὺς κάμνει ἀκόμη καλλιπέρους.

Εἶνε τόσαι αἱ ἀνάγκαι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ὥστε ἡ ἀλληλοβοήθεια εἶνε καὶ αὐτὴ κοινωνικὴ ἀνάγκη. Ἀλλὰ καμμιά φορὰ γίνε-ται ἓνα βασανιστήριον. τὸ ὁποῖον διαρκεῖ ὅσον καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἱστορία ποῦ θὰ διηγηθῶ εἶνε τόσο ἀπλή, ἀλλὰ καὶ τόσο συνήθης.

Ἄς ὀπισθοχωρήσωμεν τριάνοντα ἔτη. Περνοῦν μὲ τὴν ταχύτητα τὰ χρόνια ὥστε διὰ τὰ ἀνατρέξωμεν εἰς αὐτὰ δὲν θὰ κοπιῶσωμεν καθόλου.

Εἶχα ἓνα φίλον συμφοιτητὴν, ἀντικειμενικὸν, πρόθυμον, ἐργενικόν. Εἰς τὰς διασκεδάσεις, εἰς τὸν περιπάτον, εἰς τὴν μελέτην πάντα μαζί, κάποτε μάλιστα ἀγαπούσαμε τὴν ἴδια κόρη, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀγνότητα, ὥστε νὰ εἶμεθα πάντοτε ἀγαπημένοι.

Μιά μέρα τὸν εἶδα στενοχωρημένον.

— Τί ἔχεις, Νίκο; Δὲν σὲ βλέπω σὰ καλὰ σου. Σοῦ συμβαίνει τίποτε;

Ἐδίστασε νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ. Ἐπέμνενα.

— Δὲν εἶνε δύσκολο νὰ τὸ καταλάβῃς. Ἐχὼ ἀνάγκη. μοῦ ψιθυρίζει, ἀπὸ χροῖμα.

— Πολλά;

— Ἐνα εἰκοσιπεντάριον.

Τὸ πενιχρὸν φοιτητικὸν βαλάντιόν μου—τὴν ἐποχὴν μάλιστα ἐκείνην—δὲν ἐπέτρεπε γενναιοδωμίας, οὔτε δάνεια ἔστω καὶ θραυ-πρόθεσμα. Ἀλλὰ τὸν λυπήθηκα.

Μὲ εἶδε νὰ σκέπτομαι.

— Γιὰ δύο τρεῖς μέρες μόνον. Περιμένω ἐπιταγὴ καὶ μόλις τὴν λάβω θὰ σοῦ τὰ ἐπιστρέψω.

Ἐνίκησε κάθε δισταγμὸν μου ὁ συμπαθητικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον μιλοῦσε. Τοῦ ἔδωσα ἓν εἰκοσιπεντάδραχμον—τὸ χαριζιλικὸ τοῦ μηνός. Θὰ ἐκάπνιζα ὀλιγώτερον δὲν θ' ἀγόραζα βιβλίον κανένα, θὰ τὰ κατάφερα ὅπως ὅπως διὰ τὰ διευκολύνω τὸν φίλον μου. Θὰ ἐστερούμην μικροαπολαύσεων, ἀλλὰ γιὰ τὴν φιλίαν—ἐσκέφθην—ἀξίζει μία πρόσκαιρη θυσία μερικῶν συνηθειῶν.

Πέρασαν ἡμέρες καὶ δὲν ἐφάνη. Ἐμὰς δι' ἡσθένους. Κατόπιν ἐβλεπόμεθα ἀλλὰ λόγος δὲν ἔγινεν οὔτε ἀπὸ αὐτὸν οὔτε ἀπὸ ἐμὲ πολὺ περισσότερον. Δὲν ἤθελα νὰ τὸν πείρῃς νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του. Αἱ ἡμέραι κυλοῦν πλῆγορα γεγονότα σοβαρώτερα ἐπῆλθον καὶ τὸ σπουδαιότερον ἤρχισεν ἡ διὰ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις μελέτη.

Ἐβλεπόμεθα σπανίως. Διὰ τὸ εἰκοσιπεντάριον οὔτε λέξεις. Ἐννόησα δι' αὐτὸ ἦτο μάταιον νὰ ἀσχολοῦμαι διὰ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον «ἐπῆρξεν».

Αἱ διωτικαὶ ἀνάγκαι, αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσχολίαι, αἱ κοινωνικαὶ ὑποχρεώσεις χαλαρῶνουν τοὺς φιλικούς δεσμούς. Δὲν ἔξερω ὅμως γιατί ὁ φίλος μου αὐτὸς δὲν ἔφραγεν ἀπὸ τὸ μιστὸν μου. Ἦσαν τὸ ἄθλιον ἐκεῖνο εἰκοσιπεντάριον, τὸ ὁποῖον ἀνθαδῶς παρενέβαινε; Μὰ ἀπὸ τότε πόσα εἰκοσιπεντάρικα δὲς ἐξώδενσα ἀσκόπως, πόσα δὲν ἔχασα! Ἀλλὰ μοῦ ἐκλεψαν, ἀλλὰ μοῦ ἔπεσαν, σὲ δρόμο, ἄλλα ἐσπασάλησα ἀνοήτως, ἄλλα ἔχασα σὲ πόκερ, ἄλλα μοῦ ἔφαγαν μὲ τὸν ἀναιδέστερον τρόπον κυρία καὶ ἀσχο-κερδεῖς. Πόσα ἐπερῶνισαν ἀνεπίσχετοι καὶ δὲν μοῦ ἔκαμαν καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ νὰ περῶ τόσο συχνὰ ἀπὸ τὴν σκέψιν μου; Μήπως διότι ἔγινε ἀφορμὴ νὰ χάσω ἓνα καλὸν φίλον; Δὲν πιστεύω, διότι ἴσως καὶ χω-ρίς τὸ εἰκοσιπεντάριον θὰ ἔχωριζό-μεθα εἰς τὸν ἀνεπιστρέπττον τῆ ζωῆς. Ἀλλὰς τε ὁ φίλος μου ἐπὶ μετὰ ἐφραγεν ἀπὸ τὰς Ἀθῆ-νας εὐρὼν κάποιαν ὁδὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ πολλὸν καιρὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν συνήντησα, προσεποιήθη δι' ἐμὲ νὰ εἶδε. Δὲν εἶχα δὲ ἀλλάξει τόσο πολὺ ὥστε νὰ μὴ μὲ ἀναγνω-ρίσῃ. Ἠθέλησα κάποτε νὰ τὸν χαι-ρετήσω πρῶτος, ἀλλὰ μὲ ἀπέφυγε τόσο φανερὰ, ὥστε δὲν ἐτόλμησα

νὰ τὸν ἀνηγορεύσω. Ὁ τρόπος του ἀπὸς μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν. Μ' ἐ-λύπησε. Κάτι περισσότερον. Μὲ ἐ-θύμασε.

Τὰ εἰκοσιπεντάρικα δὲν ἐπρό-κειτο νὰ τοῦ τὸ ζητήσω. Δὲν τὸ ἔκαμα τόσα χρόνια. Ἄς πε-σοποιεῖται τοῦλάχιστον δι' ἐλπιό-μενον καὶ ἂς ἔμενε φίλος μου. Μοῦ φάνηκεν αὐτὸ ποῦ ἔκαμεν οὐκ ἀ-κοροῖδία. Ἦμουν δέβαιος δι' τὴν στιγμὴν ποῦ μὲ εἶδε, θυμώθηκε τὸ εἰκοσιπεντάριον. Προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μοῦ τὸ γυρίσει, παρὰ νὰ μοῦ γυρίσῃ τὸ πρόσωπον, νὰ μὴ λογαριάζῃ ἀπὸ εἶχεν ἄλλως τε ἐκκερημὴ λογαριασμόν. Θὰ ἦτο μία χειρονομία περιέργου, ἀλλὰ ἱστο-ρικὴ τέλος πάντων. Ἐπειτα ἦτο τό-σον κομποτυμμένος, τόσο ροδοκό-κινος, ὥστε δὲν ἐπέτρεψε τὸ δά-νειον, ὅχι ἀπὸ λησμοσύνην, ἀλλὰ ἀ-πὸ ἑλλειψιν χαμακτηρός. Στὰ μά-τια μου ἐφάνη σὰν ἓνας κοινὸς κα-νιέρος. Καὶ ὅμως ἦτο τόσο κα-λὸς ἄλλοτε. Τώρα νὰ μοῦ ἐπέστρε-φε τὰ χρήματα, θὰ τὸ ἐθαῶρει ἀνο-ησίαν. Καὶ ὅμως, μπορούσε καὶ ἀπλοῦστερα νὰ κάμῃ. Ἀπλῶς νὰ μὲ χαιρέτησῃ—ἦτο ἄλλως τε μικρότε-ρος μου—νὰ θυμῇ τὰ περασμένα χωρὶς νὰ θυμῇ τὸ εἰκοσιπεντάρι-ον.

Ἐποῦτε τὸν συναντῶ συχνὰ εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ κέντρα. Παί-ζει ὅλον κοσμικὸν κυρίον. Κάποι-ος μ' ἐδεσβάτωσεν δι' ἐκέρχους πολ-λὰ ὡς μεσίτης τοῦ χρηματιστηρίου. Ὅσakis λοιπὸν τὸν βλέπω τώρα, τὸν κοιτάζω κατὰματα. Αὐτὸς ἀπο-στρέφει τὸ πρόσωπόν του.

Τὴν περασμένην ἐβδομάδα ἡ τῶ-

χη μου τὸν ἔφευγεν εἰς τὴν στροφὴν μιᾶς γωνίας ἐμπρός μου. ἐρχόμενον ἀντιθέτως. Σχεδὸν συνεκρούοντο.

Χαρούμενος διότι ἔπαισε μόνος του εἰς χεῖρα μου. εἰς ἓνα φευγαλέον «παρὸν» πᾶς μὲς ἀτηνύνη τοῦ φράζω τὴν ῥήσιν καὶ τοῦ λέγω :

— Μπα, σὺ Νικο ; "Εἶτοι εὐκόλα λησιμότητες τὸ παιδικὸ σου φίλο ; "Ἡ μήπως δὲν ξέρεις ποῖός εἰμαι ;

— Μὰ ξέρετε. ἔχω τόσα χροῖα νὰ σᾶς ἰδῶ..

— Φίλε μου. Βλέπεις, ἐγὼ σοῦ ὀμιλῶ εἰς τὸν ἐνικόν. "Ἐχω καὶ τι μέσα μου ποῦ στροφονοῦν ὁ σάκας σὲ συναντήσω. Καὶ ἐπειδὴ σὲ βλέπω συχνά, δὲν βασίζω σὰ μὴ σοῦ τὸ εἰπῶ. Θέλω γ' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ ἓνα ἐφιάλτην. Λοιπὸν δώσε μου ἓνα εἰκοσιπεντάριον καὶ ἔχεις τὸ λόγο μου νὰ σοῦ τὸ ἐπιστρέψω σὲ δυὸ λεπτά τῆς ὥρας.

— Δυστυχῶς..

— Κατάλαβα δὲν ἔχεις. Δὲν περᾶει. Πάρε σὺ λοιπὸς ἀπ' αὐτό..

Βγάζω ἀπὸ τὸ πορτοφόλι μου ἓνα εἰκοσιπεντάριον καὶ τοῦ τὸ δίδω. Μ' ἔδλεπε κατὰπληκτος, μὴ δυνάμενος γ' ἀρθεῖν λέξιν.

— Πάρε το, σὲ παρακαλῶ, θὰ μοῦ κάμης μεγάλη χάρι.. Μὰ γιατί δισάξεις ;

— Μὰ δὲν μοῦ χωσιτᾶς τίποτε. "Εκτός ἂν θέλῃς καμμιὰ παραγγελία.

— Τί ; Μήπως φεύγεις ;

— "Αργότερα, γαί..

— Πάρε τὸ εἰκοσιπεντάριον σὺν καὶ ὅταν μὲ ξαναἰδῇς στὸ δρόμισταυτῆς με καὶ δώσε μου το. Θὰ νομίσω ὅτι μοῦ ἐξοφλεῖς κάποιο παλαιὸ χρέος, ὅτι μοῦ ἐπιστρέφεις

ἓνα εἰκοσιπεντάριον ποῦ πάντα δάσκεις τύχη καὶ σὲ ἰδῶ, τὸ θυμάμαι. Πρέπει νὰ μοῦ φύγῃ αὐτὴ ἡ ἐπιτύπωση. Θέλω νὰ σὲ βλέπω καὶ νὰ μὴ γυρίῃς ἀπὸ ἄλλου τὸ πρόσωπόν σου. Πρέπει νὰ σὲ ἰδῶ σὰ μοῦ δίδῃς ἓνα εἰκοσιπεντάριον. "Ε- τοι δὲν θὰ μοῦ φανῇ ὅτι μοῦ χροσιτᾶς τίποτε. Αὐτὸ εἶπε ὅλο. "Ἐχασα πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἓνα εἰκοσιπεντάριον. δὲν ἔπρεπε νὰ χάσω καὶ ἓνα παλαιὸ φίλο. "Οσο γιὰ τοὺς τοκούς, σοῦ τοὺς χαρίζω μαζί μὲ τὸ κεφάλαιον. Γεῖά σου..».

Δὲν τοῦ ἔδωσα καιρὸ νὰ εἰπῇ λέξιν. "Εφυγα θιαστικός.

Δὲν τὸν ξαναεἶδα. "Ισως νὰ ἔφυγεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Δὲν θὰ τὸν βλέπω τοῦλάχιστον καὶ δὲν θὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιόν μου οὔτε τὸ πρῶτο, οὔτε τὸ δεύτερον εἰκοσιπεντάριον. "Αυα ὅμως ἔλθῃ. εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ μὲ χαιρετήσῃ, θὰ μοῦ δώσῃ τὸ εἰκοσιπεντάριον. θὰ νομίσω ὅτι ἐξοφλῇ τὸ παλαιὸν χρέος καὶ εἶται θὰ ἡσυχάσω γιὰ πάντα καὶ δὲν θὰ μὲ βασανίσῃ μία κακὴ ἀνάμνησις !

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΓΕΙΑ

Φίλτρα ὕδατος, Παρωτομηχαναί.
"Αντισεισῆρες, Γαλακτομηχαναί,
Σκευὴ οἰκιακά.

Δ. Γ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Ὀδὸς Περματξόγλου 17

Μέγαρον Ἀρσακείου

Ἐναντι Εὐαγγελικῆς Τραπεζῆς

Μεγάλαι ἐπιτιώσεις ἔνεκα τῆς
ὑποτιμήσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Θεοδ. Βελλιανίτου.

"Εγγραφον εἰς προηγουμένον ἄρθρον μου οἱ κατὰ τὸν αἰὸν τύπον τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου ἰδρύθησαν καὶ ἐπαρχιακὰ τοιαῦτα ἐκπαιδευτήρια. Κατὰ τὸ 1868 συνεστήθη τοιοῦτον εἰς τὴν Κέρκυραν. Κατὰ τὸ 1891 εἰς τὰς Πάρας εἰς τὸ ὅποιον σήμερον φοιτοῦν πεντακόσιοι καὶ πλέον μαθηταί. Τὸ ἐν Λαρίσση Παρθενγωγεῖον ἰδρύθη κατὰ τὸ 1902, εἰς τὸ ὅποιον ἔχον ἐγγραφῇ 350 μαθηταί. Τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα χρησιμεύουν ὡς διδασκαλεῖα ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται αἱ διδασκάλοις τοῦ Κράτους καθ' ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν συνεστήθησαν αἱ οὖν παρόμοια ἰδρύματα ἀναγνωρίσθησαν ὡς ἰσοδύναμα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτηρίων. Πλείστα ἐξ αὐτῶν μετὰ τοὺς τελευταίους πολέμους περιήλθον ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν.

"Ἡ ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία διατηρεῖ τὰ ἑξῆς σχολεῖα. α') Τὸ Ἀρσακεῖον. β') τὰ ἐξωτερικὰ σχολεῖα, γ') τὸ γυναικεῖον Γυμνάσιον. δ') τὴν ἐμπορικὴν γυναικεῖαν Σχολήν, ε') Ἐξωτερικὸν Παιδαγωγικὴν καὶ ὀρθοπαιδικὴν γυμναστικὴν. στ') τὸ

ἐν Κερκύρᾳ Παρθενγωγεῖον, ζ') τὸ ἐν Πάροις, η') τὸ ἐν Λαρίσση θ') τὸ ἐν Χορτάζοβα, ι') τὴν ἀστικήν σχολήν ἐν Τριπόλει. ια') τὴν ἀστικήν σχολήν ἐν Τρικκαίοις, ιβ') τὴν ἀστικήν σχολήν ἐν Λαμίας.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰνε τὰ τοῦ κρατικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἐταιρείας ὑπάρχον ἀδουνοαὶ ζωγραφικῆς, ὅπου αἱ μαθήτριά διδάσκονται μαθήματα ζωγραφικῆς ὑπὸ εἰδικῶν πτυχιδίων τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς εἶνε ἀσκήσι πλουσία. ἔχει πρὸς τοὺς καὶ πρόβια μαγειρεία καὶ ἐργαστήρια οἰκονομικῶν μαθημάτων. Διδάσκειται ἡ ἐνόργανος μουσικὴ ἥτοι τὸ κλειδοκονταλον καὶ ἀρμονιον, ἐπὶ πλέον τὸ μαρδελιον, ἡ μαρδόλα καὶ ἡ κινδρά. Ἐκ τῶν προηγουμένων δὲ μαθητῶν ἔχει ἀποστείλῃ πλήρης ὀρχήστρα ἐξ ἑκατὸν ὀργάνων.

Πολὺ συχνὰ γίνονται εἰς τὴν μεγάλην αἴθυσαν διαλέξεις μετὰ φωνητῶν εἰκόνων διὰ τὰς μαθητῆρας τῶν ἀνωτέρων τάξεων ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Διατηρεῖται ἀπὸ ἐτῶν ὀρθοπεδικὸν Γυμναστήριον σκοποῦν τὴν θεραπείαν τῶν τυχόν παρουσιασθησομένων

ρκολιώσεων ἢ ἄλλων σωματικῶν ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν. Τὸ Γυμνασίηριον τοῦτο διευθύνεται ὑπὸ κυρίας Ιατροῦ καὶ ὑπὸ Σουηδίδος γυμναστρίας.

Καθ' ἕκαστον ἔτος γίνονται διὰ φοροὶ ἐκδρομαὶ πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ διδασκαλίαν τῶν τροφίμων ἀφοῦ προηγουμένως δι' εἰδικῆς διδασκαλίας παρασκευασθῶσιν αἱ μαθήτριαι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρχιδίων καθηγητῶν τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης καὶ Γεωγραφίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη ἔγιναν ἐκδρομαὶ εἰς Μνημεῖον, εἰς Σαλαμίνα, εἰς Ἀργεῖον, εἰς Δεκέλειαν, εἰς Δαφνί, εἰς Ἀνάριον, εἰς Ὀλυμπίαν, εἰς Κορινθίαν καὶ ἄλλοις ἐφιλοξενήθησαν δὲ ἐνταῦθα αἱ μαθήτριαι τῶν ἐπαρχιακῶν παραρτημάτων, αἵτινες ἐπισκεψάμεναι τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, ἐδόθησαν συναντῆσαι ὑπὸ τῆς μανδολινιάδας τοῦ Ἀρσακείου ἐπαίχθησαν οἰκογενειακὰ δράματα καὶ κωμῳδίαι ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἐν τέλει δὲ παρεστάθη ἡ Ἱφιγένεια ἐν Ταύροις τοῦ Εὐριπίδου. Ἡ παιδαγωγικὴ ἀξία τῶν εκπαιδευτικῶν αὐτῶν ἐκδρομῶν εἶνε μεγίστη. Αἰσθητοποιεῖ καὶ ζωτανεύει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Ἡ δὲ τῆς ἀπαρμιλλοῦ καλλονῆς τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως πλαισιοῦσης τὰ ὑπέροχα μνημεῖα τῆς τέχνης, ἀναπτύσσει τὸ καλλιτεχνικὸν αἰσθημα, ἐξεγείρει τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα. Συναδελφώνει τὰς νεαράς ταύτας ὑπάρξεις καὶ ἐνισχύει αὐτὰς ἵνα ἀποβλέπωσιν εἰς ὑψηλὰ καὶ μεγάλα ἰδεώδη. Εἰς τὴν ἐθνικὴν δὲ ταύτην ἐκπαίδευσιν ὀφείλομεν πὰς διδασκαλίας ἐκείνας, αἵτινες κατὰ τοὺς δυσχεμεῖρους χρόνους τοῦ ἔθνους μετεβλήθησαν εἰς κή

ρυκας τῆς ἐθνικῆς ἰδέας εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θράκην, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Ἡπειρόν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐδειξάν τοιοῦτον σθένος ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀθρόον ἀγῶνα μετεβλήθησαν εἰς μάρτυρας τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεῶν.

Εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν ἀπονέμονται κατόπιν διαγωνισμοῦ δύο βραβεῖα, τὸ Πάλλειον καὶ τὸ Μποτάσειον. πρὸς δὲ τριτόν τὸ Καραπάνειον πρὸς τὴν διακρινομένην εἰς τὰ οἰκοκυρτικὰ μαθήματα.

Ἡ φιλεκπαιδευτικὴ εἰταιρεία δι-οικεῖται ἐκ δωδεκαμελοῦς Συμβουλίου, κατὰ πρότασιν δὲ αὐτοῦ διορίζεται ὑπὸ τοῦ κράτους τὸ διδακτικὸν προσωπικόν. Οἱ διδάσκοντες καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἀνέρχονται εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα, ἐκ τούτων δὲ πολλοὶ εἶνε οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Ἑταιρεία συνέστη καὶ ἐργαστήριον οἰκονομικῶς διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Ἡ πρώτη διαχειριστικὴ χρονία, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1836 μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1838, ἀπέδωκεν ἔσοδα ἐν συνόλῳ δρ. 20.704.89, ἐξ οὗ τὰ διδάκτρα μόνον δρ. 1048.50. Κατὰ τὴν διαχείρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1913 ἕως τὴν 31 Ἀυγούστου τοῦ 1914 ἐπραγματοποιήθησαν ἔσοδα δρ. 515.601.94, ἔσοδα δὲ δρ. 498.911.90, τὸ ἄθροισμα δὲ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς εἰταιρείας ἀπὸ δρ. 4.314.43 εἰς ὅσας ἀνῆρχετο κατὰ τὸ 1838 ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1914 εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρ. 2.284.396.14, εἰς τὸ ὅποιον περιλαμβάνονται αἱ κτήσεις τῆς ἐται-

ρείας, κυρίως εἰς τὰ μέγαρά τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκτετεταμένην ὑπερτίμησιν τοιούτων ἢ περιουσία τοῦ Ἀρσακείου ἔχει τοῦλάχιστον δεκαπενταπλασιασθῇ. Τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοσοῦτων καταστημάτων καὶ τῆς ὥρας αὐτοῦ οἰοῦσ, ἠδὲ ἔτι ἔθυσαν μεγάλως, δύναται τις, δὲν νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀποτελεῖ τοῦτο ἐν τῶν μᾶλλον, οἰκονομικῶς εὐρώστων ἰδρυμάτων τῆς Ἀνατολῆς.

Τὸ Ἀρσακεῖον, ἥτοι ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ εἰταιρεία, ἡ ἴσων μετριοφρόνως ἀρξαμένη τοῦ ἔργου τῆς, εἶνε τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὅποιον κατὰ τὰ ἐννεήκοντα αὐτὰ ἔτη τῆς ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως ἐξεπαιδεύθησαν, ὅχι μόνον αἱ διδασκάλοις, ἀλλὰ πᾶσαι σχεδὸν αἱ δέσποιναι τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, λαβοῦσαι ἀρίστην παιδείαν καὶ διακρινεῖσαι εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Τὰ εκπαιδευτήρια ταῦτα περιβάλλει ὁλόκληρος ἡ φύλη, διὰ τῆς θερμότητος συμπάθειας. Διὰ τοῦτο οἱ ἀποδησκότες Ἑλληνες δὲν λησμονοῦν νὰ πληροδοτοῦν ποσὰ τινα, εἴτε ὡς βραβεῖα πρὸς τὰς πρωτενοῦσας τῶν μαθητῶν, εἴτε πρὸς τὸν ὁποῖον στήνῃ ῥήσεως ὑποτροφίαν καὶ σχολείων εἰς ἀπομεμαρυνμένα χωρία καί μενα ἐπὶ τῶν ὁρέων, εἰς τὰ ὅποια μετὰ δυσχερείας φθάσει ἡ γυναικεία παιδεία.

Ὅτω διὰ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας εἰσῆλθῃ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἡ κατωτέρα καὶ ἡ ἀνωτέρα παιδεία τῶν Ἑλληνίδων. Πασὴν κολούθησεν αὕτη τὰς προόδους τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ δὲ σύστασις τοῦ γυναικεῖου γυμνασίου καὶ τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἤνοιξε νέον στάδιον

εἰς τὰς Ἑλληνίδας. Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη ἡ Ἑλληνὶς εἰσῆλθεν εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα, εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν συντελοῦσα εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ κοινωνικοῦ πλοῦτου. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ Ἑλληνὶς γυνὴ περιορίζετο εἰς τὸν οἶκόν τῆς, εἰς τὰ καθημερινὰ τῆς ἔργα, χωρὶς οὐδὲν νὰ εἰσέρῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας. Πρὸ δεκαπενταετίας περίπου ἤρξατο καὶ αὕτη ἐργαζομένη εἰς ἄλλους παραγωγικοὺς κύκλους, ἀπέκτησε δ' οὕτω τὴν ἐμπρέπονσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὴν ὀλικὴν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν. Τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν, ἥτις ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν τὰ μέσα πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διήνοιξε νέον στάδιον εἰς γυναικείαν δρᾶσιν.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ δεκα ὁλόκληρα ἔτη ἐπασχόν ἐκ φροῦρου ἐλπίματος. Τὰ ἀπειρά φάρμακα καὶ τὰ λουτρά δὲν ἔσχευαν νὰ βελτιώσωσιν τὴν κατάστασίν μου. Τῇ ἀσθενείᾳ φίλον μου θεοραπευθέντος, μετέβην εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ Κάνιγγος Ἰατρεῖον κ. Δουδ. Α. Καμπά ἐνθα τελείως ἐθεραπεύθην διὰ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς ἀνείρους εὐχαριστίας μου καὶ προτρέπω τοὺς ἀσθενεμένους καὶ ἐγκαταλείμενους πάσχοντας νὰ προστρέξουν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἰατρεῖον ἵνα ἐθωρῶσι τὴν στήθειά των.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ

Παντοπόλης

Ὅδὸς Τσαμαδοῦ 3 Πειραιᾶ

ΟΙ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ

ΝΤ^ο ΟΚΑΝ, μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας των Έπιστημών, έκαμε τελευταίως εις την Ακαδημίαν αυτήν μίαν έκρωσιν ενδιαφέρονσαν άνακοίνωσιν, περί των μηχανών, αϊτινες κάμνουν μαθηματικούς λογαριασμούς. Δεν έδίστασε να ειπή δι τή επιτευχθέντα άποτελέσματα ξεπερνούν ότι θα ήδύναιτο να σνλ λάβη και ή πλέον άχαλίνωτος φαντασία.

Πραγματικώς, εάν υπήρχεν ένα πεδίον, επί του οποίου, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται, ότι ή μηχανική δεν είχε τίποτε να κάμη, ήτο το του λογαριασμού. Ένας αριθμητικός ή άλγεβρικός λογαριασμός, ό πλέον άπλούστερος, μās φαίνεται ότι δεν είναι δυνατόν να επιτευχθί, χωρίς την μεσολάβησιν της διανοητικής ή κείνης ιδιότητος, ή όποία έχει επιφυλαχθί διά τή ανθρωπινον είδος. της λογικής.

Έν τούτοις, αϊ τελευταίαι έφευρέσεις του διασημου Ισπανου μηχανικοῦ Τόρρες Κεβέδο επιτρέπουν την διά μηχανής λύσιν άλγεβρικών εξισώσεων, τόσον δυσκόλων, ώστε και οί καλλίτεροι μηχανικοί να δυσκολεύονται να την εύ-

ρουν.

Διά ποίας λογικής μεθόδου και διά ποίας σειράς ύλικών τελειοποιήσεων, έφθασαν οί μηχανικοί εις τή έξαιρετικά αυτιά άποτελέσματα; Όπως πολύ ορθώς παρατηρεί ό επιστήμων Ν^ο Οκάν κάθε έφαρμογή των μαθηματικών καταλήγει, έν τελευταία αναλύσει, εις τόν καθορισμόν ενός ή πολλών άγνώστων αριθμών μέσω άλλων άριθμών, γνωστών. Καί επομένως, λογαριασμός, όσον δύσκολος και άν φαίνεται, συνίσταται, εις τή βάθος, εις τή άπλοῦν μέτρημα μονάδος προς μονάδα — δάσιν της τέχνης του λογαριασμού.

Από την απλήν αυτήν σκέψιν, έγεννήθη εξ άρχής ή ιδέα της πιθανότητος του εκτελείν λογαριασμούς, διά μηχανικής επιχειρήσεως. Θα άρκοῦσε προς τούτο ή μηχανική κατασκευή ενός άπλου μετρητοῦ. Οί άρχαίοι λαοί τόν είχαν πραγματοποιήσει με τή ά β α κ ι α των, τή όποία και σήμερα ακούη οί Κινέζοι και οί Ιάπωνες τή μεταχειρίζονται με καταπληκτικήν επιδειξίότητα. Τά σφαιρίδια των άδακίων αυτών τή περνούσαν κατ' άρχάς, κα τή μήκος στερεών χορδών, κατόπιν δέ τή έτοιποῦντο μέσα εις αριθμημένα όλισθητήρια. Οί σύγχρονοι μετρητικοί κανόνες και ό «αριθμογράφος» του Τρονσέ δεν είναι παρά έ-

πιτήδεις τροποποιήσεις των πρώτων αυτών μηχανημάτων, εάν δύναται να όνομάση κανείς τή άβάκια με αυτήν την λέξιν.

Εκείνος ό όποιος, πρώτος από όλους έκαμε εκκλησιν εις την μηχανικήν, δηλαδή εις ένα συνδυασμόν τροχών, όδοντωμάτων και βελών, διά την κατασκευήν μās μηχανής, ικανής να κάμη ένα μαθηματικόν λογαριασμόν, ήτο ό περίφημος Γάλλος θρησκευτικός Πασκάλ. Δεν θα εισέλθωμεν εδώ εις την λεπτομερή τεχνικήν ανάλυσιν της μηχανής του αυτής. Κατ' άρχήν, κάθε μετρητική μηχανή άποτελείται άπό ένα είδος κυκλικού όβελίσκου, κινουμένου περίξ ενός άξονος και φέροντας τούς αριθμούς από τή 0 έως τή 9, γραμμένους κατ' μήκος ενός κύκλου, σχεδιασμένου επί της πλαγίας του επιφανείας. Μία τρυπα ανοιγμένη εις μίαν ακίνητον πλάκα, κάτω της όποίας στερέφεται ό κύλινδρος, επιτρέπει να βλέπη κανείς ένα εκ των αριθμών αυτών. Έάν τοποθετήση κανείς περισσοτέρους, τόν ένα δίπλα εις τόν άλλον, τή σύνολον του συστήματος άποτελεί τόν άθροιστήν.

Η μηχανή του Πασκάλ, επιτρέπει να γίνονται αϊ προσθέσεις, και εάν την έστρεφε κανείς αντίθετως, αϊ αφαιρέσεις. Οί πολλαπλασιαμοί μη όντες, παρά μία σειρά αφαιρέσεων, οί τέσσαρες μαθηματικοί λογαριασμοί ήσαν οῦτω μηχανικώς πραγματοποιήσιμοι.

Αϊ τελειοποιήσεις δεν άργησαν

να έλθουν, έλαττώνουσαι τή πολυπλοκον του συστήματος και εύκολόνουσαι την μεταχείρισιν του μηχανήματος. Τή 1820 τέλος, ό χρηματιστής Θωμάς από τή Κόλμαρ, έφεύρε τή αριθμομετρήσιν του, τή όποία άποτελεί τόν πρώτον, πραγματικώς βιομηχανικόν τύπον της μηχανής του λογαριασμού και ποῦ παρέμενε κλασσικόν, μέχρι των ήμερών μας.

Κατόπιν ό Λεόν Μπολλέ, εις την Διεθνή Έκθεσιν του 1889, και ένώ ήτο τότε μόλις δέκα όκτώ έτών, παρουσίασε μίαν μηχανήν, ή όποία έκαμε άπ' ευθείας τούς πολλαπλασιασμούς, εφαρμόζουσα μηχανικώς και αυτοματικώς τόν πίνακα του Πυθαγόρα.

Αλλά τή 1894 ό Άγγλος μαθηματικός Μπαμπλντ, έσκεφθη να ξεπεράσθ ή είχε πραγματοποιηθί έως τότε και να δημιουργήσθ ή να μηχανήμα, ικανόν να πραγματοποιή όχι πλέον μίαν και μόνην αριθμητικήν πράξιν, αλλά μίαν όλόκληρον σειράν τοιοῦτων, άνευ άνθρωπίνης επέμβσεως. Υπομονητικά, κατασκεύασε τή τεμάχια της μηχανής του, ή όποία έν τή βάσει της, δεν ήτο άνευ αναλογίας, με την θραυτικήν μηχανήν του Ζακά. Απέθανε, χωρίς να προφθάσθ να συμπληρώσθ την συναρμογήν της.

Τήν ιδέαν του Άγγλου μηχανικοῦ την ξαναπήρε και την έπραγματοποίησε μεγαλοφυώς, ό μεγάλος Ισπανός μηχανικός, τόν όποιον ήδη άνεφέραμεν.

Ο μηχανικός αυτός έσκεφθη και έπραγματοποίησε την κατασκευήν ενός μετρητοῦ τελείως αυτομάτου

ίκανον να ενεργή οίανδήποτε σει-
ραν αριθμητικῶν πράξεων. με-
ουοδήποτε αριθμούς θελήσῃ κα-
νείς και χωρίς ανθρωπίνην επέμ-
δασιν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ποῦ ἡ ἐπὶ
δειξίς τῆς ζητουμένης ἀριθμητικῆς
πράξεως γραφῇ, διὰ μιᾶς ἀπλῆς
μηχανῆς τοῦ γράφειν. Ὅταν ἡ μη-
χανὴ αὐτὴ ἐκτελέσῃ τὴν ζητουμέ-
νην πράξιν μεταχειρίζεται ἡ ἰδία
πλέον τὴν γραφομηχανήν, διὰ νὰ
γράψῃ τὸ ἀποτέλεσμα!

Φαίνεται ὅνεις, δὲν εἶναι εἰσι;
Καὶ ἐν τοῖτοις δὲν εἶναι. Ὁ Τόρ-
ρες Κεβέδο ἐκάλεισεν εἰς βοήθει-
άν του, διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς
τῆς μηχανῆς, τὰ ἀνεξάντλητα ἐφό-
δια τῆς ἡλεκτρομηχανῆς. Ἡ μηχανή
τὴν εἶναι θεθαίως τοιοῦτά πολὺ
πλοκος: αἱ ἡλεκτρικαὶ ἐπαφαὶ καὶ
συνάφεται μετρώνται κατὰ χιλιά-
δας. Ἀλλὰ τὸ μῶδον, τὸ ὅποιον κα-
τεσκευάσεν ἰδιοχείρως καὶ τὸ ὅ-
ποιον ἀνόμασε ἀριθμόμετρον, ἐρ-
γάζεται τελείως ὡς γραφομηχανή
καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον κανένα ὄρι-
ον εἰς τὰς πιθανότητας, αἱ ὁποῖαι
ἀνοίγονται εἰς τὸ εἶδος αὐτό. Αὐ-
τὴ αὐτὴ ἡ μαθηματικὴ ἀνάλυσις
γίνεται φθόρον ὑποτελὴς εἰς τὴν
μηχανήν. Μεταχειριζόμενος ὥρι-
σμένως ἰδιότητος τῶν λογαρίθμων,
ὁ Τόρρες, χάρις εἰς συνδυασμοὺς ὁ-
δονωμάτων καὶ πλεονεξίων ἄλλων

μικρῶν μηχανημάτων, τῶν ὁποίων
ἡ ὀνομασία θὰ ἔπερνε στήλας ὀλο-
κλήρους, ἐδημιούργησεν ἐπὶ πλέον
μίαν ἄλλην μηχανήν, ἱκανὴν νὰ λύ-
ῃ τὰς πλέον πολυπλόκους ἀλγεβρι-
κὰς ἐξισώσεις. Ὁ Γάλλος ἐπιστή-
μων ντ' Ὀκὼν θεωρεῖ διὸ δὲν μέ-
νει πλέον παρὰ μία μικρὰ τελειοποι-
ησις, διὰ νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ αὐτόμα-
τος λύσις τῶν ἀνωτέρω ἐξισώσε-
ων, ὅπως παραδείγματός χάριν, τῆς
ἐξισώσεως τοῦ Κέπλερ!

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι ἡ μηχανικὴ, ἡ
ὁποία ἕως σήμερον κατῴρθωσε νὰ
ἀντικαταστήσῃ τὴν ανθρωπίνην χεῖ-
ρα, τοὺς ανθρωπίνους πόδας, τὴν
ανθρωπίνην ἐνέργειαν, τὴν ἀν-
θρωπίνην φωνήν, τείνει σήμερον
νὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ τὸν ἀνθρώπι-
νον ἐγκέφαλον, δημιουργοῦσα τὸν
χαλύβδινον τοιοῦτον! Τί
πρέπει νὰ συμπεράνωμεν, κατόπιν
δύων αὐτῶν; Οἱ ὅλιστα θὰ εὗρουν
εἰς τὰς καταπληκτικὰς αὐτὰς ἐφευ-
ρέσεις ἓνα ἐπιχείρημα διὰ τὰς ἰδέ-
ας των; Ἡ, ἀπ' ἐναντίας, ἡ δημι-
ουργία τοῦ «χαλυβδίνου ἐγκεφάλου»,
πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἐπο-
κλιθώμεν, πρὸ τῆς Ἀνωτάτης ἐκεῖ-
νης Δυνάμεως, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς
τὴν διάνοιν τοῦ ἀνθρώπου μίαν
τέτοιαν δύνανται δημιουργίας; Δὲν
σὰς φαίνεται, ὅτι μᾶλλον τὸ δεῦτε-
ρον πρέπει νὰ κάμωμεν;

ΟΛΙΓΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ζενοπούλου.

Θέλετε νὰ σὰς πῶ τί καὶ τί εἶ-
δα στὸ θέατρο αὐτὸν τὸν καιρὸν;
Ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ ξέ-
ρατε διὸ δὲν πηγαίνω οὔτε εἰς ἐ-
πιθεωρήσεις οὔτε εἰς ἀπερέτιες.
Δὲν κατηγορῶ βέβαια ἐκείνους ποῦ
εὐχαριστοῦνται μετὰ τὰ πράγ-
ματα, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εὐχαριστοῦ-
μαι. Καὶ τὴν στιγμήν ποῦ δὲν με
ἀναγκάζει τὸ δημοσιογραφικὸν κα-
θῆκον. — ὅπως ἄλλοτε π.χ. ποῦ ἐ-
γραφα τὰ «Θεατρικά» εἰς μίαν ἐ-
φημερίδα κ' ἤμουν ὑποχρεωμένος
νὰ τὰ βλέπω, νὰ τὰ ὑφίσταμαι ὅ-
λα — τὴν στιγμήν, λέγω, ποῦ δὲν
με ἀναγκάζει τέτοιο καθῆκον νὰ
πηγαίνω στὸ Κεντρικόν, τοῦ Πα-
ταϊωάννου, στὰ Διονύσια καὶ τὰ
λοιπὰ «λυρικὰ» θέατρα τῶν Ἀθη-
νῶν, προτιμῶ νὰ πηγαίνω σιτῆς Κυ-
βέλης καὶ σιτῆς Μαρίας Κοτοπού-
λης, τὰ μόνα μας πλέον «δραματι-
κὰ» θέατρα, τὰ μόνα ποῦ παίζουν
ἐμπροσώπως δράματα καὶ κωμω-
δίες.

Φυσικά, κ' εἰς αὐτὰ ἀκόμη δὲν
βλέπει κανεὶς κάθε δράμα, ἐκλε-
κτικὸν ἔργον. Σιτῆς Κοτοπούλης μάλ-
ιστα καὶ γεωμανικὲς φάρσες ποῦ
παίζονται κατὰ προτίμησιν, ποῦ κά-
θονται στὸ στομάχι. Ἡ φάρσα γὰρ
μᾶς εἶνε ἔξυπνη κ' ὥραία, διὰ
εἶνε γαλλικὴ ἢ ρωμέτικη. Ἀλλὰ οἱ
ἐπιτυχημένους ρωμέτικες εἶνε σιτά-
ντες, οἱ δὲ γαλλικὲς κατήντησαν
ἀπρόσιτες μετὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀξι-

ώσεις τῶν Γάλλων συγγραφέων,
τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύει ἐδῶ
ὁ κ. Παρούδης. Αὐτὸ τοῦλάχιστον
ισχυρίσθη ὁ κ. Μυράτ, ὁ διευθυν-
τὴς τοῦ θεάτρου Μαρίας Κοτο-
πούλης, διὰ τὸν κατηγόρησαν διὰ
τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν γαλλικῶν ἔρ-
γων τὸν ὁποῖον ἀδίκως ὑποθέτω,
ἀπέδωσαν εἰς λόγους πολιτικούς.
Ὁχι. Τὸ μποῦκοτὰ εἶνε ἀκούσιον
καὶ γίνεται διὰ λόγους οἰκονομι-
κοὺς. Ἀλλ' αὐτὸ βέβαιον δὲν καθί-
στᾷ πλέον ἐνολοχώνοντες τὴς βα-
ρεῖας, τὴς σχολαστικῆς, τὴς ἀνοστη-
γεωμανικῆς φάρσας, οὔτε τὴς ἀγγλι-
κῆς, οὔτε τὴς ἀμερικανικῆς καὶ κα-
θεξῆς ποῦ τὸ πνεῦμά τους, — δια-
ῖνον καὶ πνεῦμα — εἶνε τόσο δια-
φορετικὸ ἀπὸ τὸ δικό μας. Ἀπὸ
εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὅλα τὰλλα προ-
φάρσες, σπουδισμοὶ, ἰδιοτροπίες.

Ἀλλὰ γὰρ τὴν πληττὴν μερικῶν
τέτοιων ἔργων, καὶ σοβαρῶν ἀκό-
μη, μετὰ ἀπεξήμωσιν αὐτῆς Κοτοπού-
λης ἢ «Ἐπιθεωρήσας τῶν Θεῶν» μὴ
χρησιμοποιῶν, ἔξυπνη φαντασμαγορί-
α καὶ σάτυρα τοῦ κ. Τίμου Μωραϊτί-
νη. Παρόμοια τῆς μ' ἔκαμαν νὰ
γελάσω μετὰ τὴν καρδίαν μου. Καὶ
λυποῦμαι ποῦ τὸ ἰδιόρρυθμον αὐτὸ
καὶ ὥραϊον ἔργον δὲν ἐπαίχθηκε
περισσότερες φάρσες, διὰ νὰ τὸ ἀ-
πολαύσῃ ὅλοι οἱ θεῶν γαστρίων ἀ-
κόμη τὰ ἔξυπνα πρόσωπα. Ἐπείσε
μάλιστα μέσα σιτῆς θεομητρίας τῆς
πρωτῆς ζήτησης, ποῦ ἔκαμνε τὸν κό-

ΝΕΑ ΝΕΑ

ΨΑΘΑΚΙΑ

ΚΟΜΥΑ ΣΤΕΡΕΑ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σταδίου 53

σμον να καταφεύγη σὺς ἐξοχάς. κί' εἶσι τὸ εἶδαν ἀκόμη λιγότεροι κί' ἀπ' ὅσους βλέπουν συνήθως μίαν ἐπιτυχία σιὸ ἀθηναϊκὸ θέατρο. Ἐπίσης εὐχάριστη βραδυνὰ πέρασα σιῆς Κοιτοπούλη μετ' τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἀθάνατου ἔργου τοῦ Τζακόζα «Σὰν τὰ φύλλα», παλῆα ἀλλὰ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ θιάσου. Πολλὰ πρόσωπα βέβαια ἄλλαξαν. Πέθανε ὁ Περίδης ποῦ ἔκανε τὸν πατέρα, ἔλειψαν ὁ Λούης, ὁ Βεάκης, ὁ Φύρος. Καὶ φυσικὰ τὸ ἔργο δὲν παρουσιάζεται πιά μετ' τὴν πρώτην τελειότητα. Πάντα ὅμως τοῦ μένουν ἡ Μαρίκα κί' ὁ Μυράι ποῦ εἶνε ἀρκετοὶ γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν. Καὶ πάντα τὸ ἀκούμε σιὴ θανμασία μεταφράσει τοῦ κ. Ποριώτη, ποῦ μόνο δύο-τρία μοχθηρὰ λεξίδια τὴν λεικιάζουν — ἐλαφροῖστα ὅμως. — ὅπως ἐκεῖνος ὁ «ἀρχαῖος» ἀνὴρ τοῦ «δῆθεν». Μὰ εἶπε ποτὲ κανεὶς ὅς τὰρχαῖος ζωγράφος; Κί' ὁ πῶς ἀρχαῖος ἀνθρωπος σήμερον ὅς δῆθεν θὰ πῇ. Τὸ «δῆθεν» ἔγινε πιά δημοτικὸν, ὅσο δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ τὸ «ἀρχαῖος» σὲ τέτοια περίπτωσι.

Σιὸ θέατρον Κυβέλης πάσι πολυύχναστο φέτος, διὰν μάλιστα παίζει ἡ ἴδια, εἶδα ἀρκετὰ ὥραϊα ἔργα, καὶ νέα καὶ παλαιά. Πρῶτα-πρῶτα τὸ πρωτότυπον τοῦ κ. Κ. Ροδοκανάκη «Νιονάτι», πολὺ ὥραϊον ἀθηναϊκὸν ἡθοιολογικὸν καὶ ψυχολογικὸν δράμα, ποῦ θὰ εἶχε πολὺν μεγάλῃ ἐπιτυχίαν ἂν ἦταν λιγὰκι συντομώτερον καὶ θεατρικώτερον. Ἐπειτα τὸν «Χορευτὴ τῆς Κυρίας» καὶ τὴν «Θεατρίν», χαριτωμένους παρζιάντικες κομεινὰς, ἀλλὰ κί' οὐτὲς μισοελληνικὲς, ἀφοῦ ὁ ἕτερος τῶν συγγραφέων τῶν, ὁ κ. Ἀρμόν, εἶνε Ρωμῖος τοῦ Παρισιοῦ, ὁ κ.

Πειροκόκκινος. Καὶ τέλος τὴν κωμωδίαν «Ἐἴσι εἶνε ἡ Σιμόνη», ἐπίσης μισοελληνικὴν, ἀφοῦ ὁ ἕτερος ἐπίσης τῶν συγγραφέων, ὁ κ. Μαντῆ, εἶνε ὁ ἀθηναῖος κ. Ἀλέκος Μανρουδῆς, γνωστότατος καὶ σιὸς ἐδῶ φιλολογικὸς καὶ δημοσιογραφικὸς κύκλος.

Ὁ κ. Μανρουδῆς, πρὶν φύγῃ διὰ τὰ ἐγκατασταθῇ σιὸ Παρίσι καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὡς γάλλος συγγραφεὺς, εἶχε δώσει ἐδῶ τὴν μονόπρακτον «Ἠλεκτροθεραπείαν». Τὸ ἴδιον πνεῦμα, ἐξελιγμένον ἐπὶ τὸ παρισινώτερον, βλέπομεν καὶ εἰς τὴν «Σιμόνην», ἡ ὁποία ἄρρεσ πολὺν εἰς ὅσους ἐννοοῦν αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι σιὸ Παρίσι, ἡ «Σιμόνη» εἶχε πολὺν μεγαλειότεραν ἐπιτυχίαν. Ἐπαίξτετο ἄλλως τε καὶ εἰς εἰδικὸν θεατρικόν, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ παίζουν ὅλο τέτοια ἔξυπνα καὶ σόκιν ἔργα, γιὰ κοκότιες καὶ γλεντιέδες. Ὅποσοδήποτε ἐκεῖ ἐκράτησε τὸ πρόγραμμα τέσσαρις μῆνες καὶ ἀρκετὲς χιλιάδες ποσοστὰ ἔδωσε σιὸν συγγραφέα. Μὰ δὲν εἶνε καθόλου μικρὸν πρᾶγμα νὰ πηγαίῃ ἓνας Ρωμῖος καὶ νὰ πουλᾷ πνεῦμα—κυριολεκτικῶς—σιὸ Παρίσι! "Αν θέλετε μάλιστα εἶν' ἀπὸ τὰ θαύματα ἐκεῖνα ποῦ τὰ κάνει μόνῃ σχεδὸν ἡ φιλήμας. Πόσοι Ρωμῖοι ὡς ἴωρα δὲν διέπρεψαν ὡς ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς σιὴ Γαλλία; Ὁ Ζὰν Μορεάς, ὁ Ἀλέξανδρος Παράδης, ὁ Ἐπισκοπόπουλος, ὁ Πειροκόκκινος ὁ Ζουρὸς, ὁ Μανρουδῆς...

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα θεατρικὰ γιὰ σήμερον. Καὶ σιὸ τέλος τῆς σαιζόν, διὰν θὰ ἔχουν παυχθῇ καὶ κάμποσα νέα ἑλληνικὰ ἔργα, μπορεῖ νὰ τὰ ξαναποῦμε.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΑΛΛΙΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μέχρι τοῦ ἔτους 1875 δὲν ἦτο γνωστὸν ἂν αἱ Ἑλληνικαὶ θάλασσαι περιεῖχον κοράλλιον, τοῦτο ἐγνώσθη πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν χάρις εἰς τὸ ἀκόλουθον συμβάν.

Δεκὰς Ἰταλικὸν πλοιαρίον ἐκ Τόρρεντελ Γκρέκο ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀλιέως κοραλλίων Βικεντίου Πέπε, ἤλκεον εἰς τὰς πέριξ τῆς Λευκάδος καὶ Ἰθάκης θαλάσσας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀδείας. Τοῦτο ἐγνώσθη εἰς τοὺς κατοίκους καὶ αἱ ἀρχαὶ ἀνέφερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ζητοῦσαι ὁδηγίαν περὶ τῆς περαιτέρω ἀλιείας. Ὁ ὑπουργὸς σηματοῖμενος ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀπηγόρευσε τὴν ἀλιεῖαν εἰς τὴν παρατάξιν θάλασσαν, καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἀπέπλευσαν συναποκομίζοντες 700 χιλιάδας κοραλλίων, τὰ ὁποῖα ἀνέμερον μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Οὕτως κατὰ πρῶτον ἐγνώσθη ἡ ὑπαρξίς κοραλλίων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας.

Τὸ νέον τοῦτο ἐγνώσθη ἐν Ἰταλίᾳ, διάφοροι δὲ ἀλιεῖς ἐκ Νεαπόλεως ἐξήχησαν κατὰ τὸ 1880, διὰ μέσου τοῦ ἐν Νεαπόλει Ἑλλήνος προξένου τὴν ἀδειαν νὰ ἀλιεύωσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας.

Κατὰ τὸ 1894 ἐκ νέου μεγάλου βιομήχανοι τοῦ Τόρρε πὲλ Γκραικο ἐξήτησαν ἀδειαν ἐξερευνησεως

τῶν κοραλλιοφόρων κοιτασμάτων.

Κατὰ τὸ 1896 τρίτη αἰτησις ἀλιείας ὑπεβλήθη ἐκ μέρους Ἰταλοῦ νινος διὰ μίαν πενταετίαν, διὰ τὰ ἀπὸ Λευκάδος μέχρι Κυθήρων παράλια, δίδοντος εἰς τὸ Κράτος 5 ο/ο τοῦ ἀνασυρομένου κοραλλίου ἢ τὴν ἀξίαν του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐμπορίου. Ἡ αὕτη αἰτήσις ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Βικεντίου Πέπε.

Εἰς οὐδένα ὅμως ἐκ τούτων ἡχορηγήθη ἡ ἀδεια παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Ὁ ὑπουργὸς μετὰ τὰς ἐπαλειημμένας ταύτας αἰτήσεις ἴσως ἔξων ἀλιέων ἠθέλησε νὰ γνωρίσῃ ἐπακριβῶς εἰς ὑπὸ ἔργον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ εἰς ποῖα μέρη κοραλλιοφόρα κοιτάσματα, τὴν ποιότητα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν διὰ τὰ σχηματῶν πρὸς μὴν ἀκριβῆ περὶ τοῦ τι μετὰ δέον νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν.

Ἀπεφάσισεν ὅθεν τὴν δαπάναν τοῦ Κράτους ἐξερευνῆσαι τῶν Ἑλληνικῶν θαλάσσων διὰ δοκιμαστικῆς ἀλιείας, μετακαλέσας πρὸς τοῦτα τὸν Ἰταλὸν ἀλιέα Βικεντίου Πέπε, ὅστις κατὰ τὸ ἔτος 1903 ἔκαμεν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν μετὰ δύο πλοιαρίων.

Ἡ ἀλιεῖα τοῦ κοραλλίου ἐφη-

μόσθη από τοῦ ἔτους 1903 συμβλή θέντος τοῦ Δημοσίου μετὰ τοῦ Ἰαλοῦ Β. Πέπε, ὅστις κατὰ μὲν τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον εἶχεν ἀναλάβει νὰ ἐρευνᾷ καὶ ἀλιεύῃ, ἐκ δὲ τῆς ἀλιείας νὰ λαμβάνῃ 10 ο)ο μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, ἀλλὰ κατὰ μεταγενεστέραν συνεννόησιν λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν 12,800 Ἰταλικὰς λίρας. Ἐτάχθη ὅπως τὴν ἀλιείαν περιορίξῃ μόνον ὅπως δι' αὐτῆς παρασχεθῇ καὶ ἡ ἐμπράγμα-τος θεθαίωσις ἐπὶ ἐρευνῇ. Τὸς μέρους δι' ὃ λέγει, ὅτι ὑπάρχει κοράλλιον ὅπως ὑπάρχει, διό-τι ἡλιεύσεν ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτον. Τούτο ἄλλως τε ἦτο τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου νὰ ἐξακριβωθῇ μᾶλλον ἢ ἔχῃ ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα κοράλλια ἢ νὰ ἀλιευθῇ τὸ ὑπάρ-χον.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἡλιεύθη-σαν 132.5 χιλιόγραμμα ζῶντος κο-ραλλίου καὶ 237.5 χιλιόγραμμα νε-κροῦ ὀλικῆς ἀξίας 8514.75 φράγ-κων χρυσῶν.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ ἀλιεία ἐγέ-νετο εἰς τὰς παρὰ τὴν Λευκάδα, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Παξοὺς, καὶ Ἀντιπάχειας θαλάσσας καὶ εἰς τὴν νῆσον Φανὸν τῶν Ὀθωνῶν, ἐδρεύθησαν δὲ πᾶσαι κοραλλιοφόροι ἐξ ὧν ἀνευρέθησαν ἱκανὰ δείγμα-τα κοραλλίου.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1905 ἡ ἀτμο-ημιολία «Κίχλη» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ἀνθυποπλοίαρχον κ. Γ. Κρί-τσαν ἀνερεύνησε τὰς παρὰ τὴν Κέρκυραν Λευκάδα, Κεφαλληνίαν Ζάκυνθον καὶ Στρογγίλους θαλάσ-σας μέχρι τέλους Ἰουλίου, ὅτε ἐ-νεκα θραύσεως τοῦ ἄξονος τῆς ἐ-λικας ἀνείεθ' ἡ ἐποπτεία εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κυβερνήτην τὸν οἰμαιοφό-ρον κ. Ν. Τούμπαν ἀτμοημιολίαν

«Ἀηδόνα», ὅστις ἐξηκολούθησε τὴν ἐρευναν τῶν Δ. καὶ Ν. ἀπὸ τῶν Πε-λοποννήσου μέχρι Κυθήρων οὐδὲν ἀνευρῶν.

Κατὰ τὸ πρῶτον ὅμως μέρος τῆς περιόδου ταύτης ἀνευρέθησαν δύο κοραλλιοφόρα κοιτάσματα, τὸ μὲν ἐν δυτικῶς τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀγίου Γεωργίου Κερκύρας, ἔχον ἄφθονον ἀλλὰ νεκρὸν κοράλλιον, τὸ δὲ Β.Δ. τῆς ἀκρας Ἀδέρας τῆς Κεφαλληνίας, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ πλουσιώτερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν, ἐξ οὗ ἐξήχθησαν ζῶντα καὶ ἀκμαῖα κοράλλια καλλι-στης ποιότητος καὶ χρώματος ροδί-νου. Τὴν ἀξίαν τοῦ συλλεχθῆσομέ-νου κοραλλίου ἐκ τοῦ κοιτάσματος τοῦτον ἀναριθμᾷ ὁ Ἰταλὸς πλοίαρ-χος εἰς 100 χιλιάδας φρ. χρυσῶν. Κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνευρέ-θησαν 6 ὀκάδες ἐκ τοῦ πρώτου κοιτάσματος καὶ 16 ἐκ τοῦ τελευ-ταίου.

Κατὰ τὰ δύο ἐπόμενα ἔτη ἡ ἀ-λιεία ἐξηκολούθησεν εἰς τὰ Ν. καὶ Α. παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ τὰς παρακειμένας νήσους καὶ νησί-δας ὡς καὶ εἰς τὰς Βορείας Κυ-κλάδας, ἀνευρέθη δὲ κατὰ τὸ πρῶ-τον ἔτος κοίτη κοραλλιοφόρος μι-κρῆς σχετικῶς ἀξίας παρὰ τὴν νη-σίδα Πλατὰ ἐξωθὶ τῆς νήσου Πό-ρου.

Τέλος τὸ θέρος τοῦ 1908, τε-λευταῖον ἔτος τοῦ συμβολαίου, ἡ ἐ-ποπτεία τῆς ἀλιείας ἀνείεθ' εἰς τὸν ἀνθυποπλοίαρχον κ. Π. Ἰωαν-νίδην ὅστις κυβερνήτης ὢν τῆς ἀτμοημιολίας «Κίχλης» ἀνερεύνησε τὴν νῆσον Θήραν, τὰ Νότια τῆς Σύρου καὶ τὸν Σαρωνικὸν κόλπον ἀπὸ Μεθάνων μέχρι Λαυρίου.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀποστο-λῆς τοῦ ἀνεῦρε Ν.Α. τῆς ἀκρας

Ἀμοῦθι τῆς νήσου Θήρας κοραλλι-οφόρον κοιτάσμα ἐξ οὗ ἐξήχθησαν δείγματα νεκροῦ κοραλλίου καλῆς ποιότητος.

Οἱ πνέοντες ὅμως κατὰ τὴν ἐ-ποχὴν ἐκείνην ἰσχυροὶ Β. ἄνεμοι δὲν ἐπέτρεψαν τὴν περαιτέρω ἀ-λιείαν εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ ἡ ἐργασία ἐξηκολούθησεν εἰς τὸν Σα-ρωνικὸν κόλπον, ὅπου οὐδὲν ἀνευ-ρέθη.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΥΡΙΚΗΝ

Ἐκ Λονδίνου γράφουσιν·

Ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερόσας κι-νηματογραφικὰς παραστάσεις ἦσαν αἱ δοθεῖσαι πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἐνώπιον ια-τρικοῦ Κοινοῦ εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ Διεθνὲς Χειρουργικὸν Συνέδριον.

σιν τῶν ὅσων ἔλεγε τὸν κινηματογράφον.

—Κάθε Ἀσκληπιᾶδης, ἔχων νὰ προ-βῇ εἰς καμμίαν ἐνδιαφερόσαν ἀνακοί-νωσιν, ἐχρησιμοποίει πρὸς συμπλήρω-

—Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον πρὸς εὐκολίαν ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν δημοσιογράφων, οἱ ὅποιοι ἐβλέπομεν νὰ παρελθόντων ἐπὶ τῆς θόδους τὰ θαύματα τῆς νεωτέρας χειρουργικῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς πληρε-στέραν κατανόησιν τῶν λεπτομερειῶν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν.

—Μεταξὺ ἄλλων, ὁ Ἰταλὸς ἱατρός Ποῦττι ἔδειξε κινηματογραφικῶς τὰ ἀ-ριστὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπιτυγ-χάνει διὰ τῆς «ἀρθροπλαστικῆς» (μὲς νέας μεθόδου πρὸς τεχνητὴν ἀρθρογί-αν ἀρθρώσεων ἐκεῖ ὅπου αἱ φυσικαὶ τοὶ αὐτὰς ἔχουν δι' οἰονδήποτε λόγον παρ-αλῶσαι.)

—Ἡ ταινία, μεταξὺ ἄλλων, εἰδείκνυε μὲ ὕλας τὰς λεπτομερείας τὴν σχετι-κὴν ἐγγείρησιν ἐπὶ 2 ἐντέλειᾳ χαλῶν (τραυματιῶν τοῦ πολέμου), οἱ ὅποιοι κατόπιν φαίνονται περιπατοῦντες εὐχε

Κατὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἐξη-κριβώθη, ὅτι ἡ νῆσος Θήρα εἶνε κοραλλιοφόρος καὶ ἐξ αὐτοῦ δύνα-μεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἐκ τῶν Νοτίων Κυκλάδων αἱ παρουσιάζουσαι τὰς πρὸς ὑπαρξίν κοραλλίου εὐνοϊκὰς συνθήκας πιθανὸν νὰ εἴ-νε κοραλλιοφόροι, δεδομένου, ὅτι ἡ πρὸς Νότον ὁρίζουσα τὸ Αἰγαῖον γραμμὴ ἐξέτασθεῖσα εὐδρέη γόνι-μος.

ρέστατα.

—Μία ταινία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπρόβα-λεν, εἰδείκνυε τὴν διεξαγωγὴν τῆς με-ταμοσχεύσεως τῶν ἀδένων τῶν πιθή-κων, καὶ μία ἄλλη τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγγείρησεως αὐτῶν.

—Μεταξὺ ἄλλων εἶδομεν ἐπὶ τῆς θό-νης τρεῖς κρείτους, οἱ ὅποιοι ἀνεπείσθη-σαν, ὡς φαίνεται, χάρις εἰς τὰς ἀδέ-νας τριῶν νεαρῶν χιμπαντζήδων.

—Ἐκ τούτων, ὁ κ. Μ. —ὑπὸ τὰ ἀρ-χικὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἐφέροντο — ὑπέ-βλεθ' ὅτι τὴν ἐγγείρησιν τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ὁπότε ἦτο 65 ἐτῶν.

—Ἡ ταινία τὸν παρουσιάζει ὅπως ἡ το τότε γέρων ἀντιβλήθη, καὶ ὅπως εἶνε τώρα, ὅτε φαίνεται τοῦλάχιστον κατὰ 20 ἔτη νεώτερος.

—Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ἕνα κ. π. πλέον ἀριστοτέλειαν, ὅς εἶναι ἀκό-μη ἡ περίπτωση ἐνός κ. Ε. Α. ὁ ὅποι-ος εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν, κροταφένος καὶ ἐξησθηνμένος ὑπεβλήθη εἰς τὴν μεταμόσχευσιν.

—Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ταινίας φαίνεται 4 μῆνας μετὰ τὴν ἐγγείρη-σιν πᾶσι τῶν γαλῶν, ἰππεύων καὶ κωπη-λατῶν μετὰ σφρίγγους, πῶς ὁ ἐξήλευον πολλοὶ νέοι. Μόλις τοῦ δίδει κανεὶς 45 —50 ἔτη.

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἡ γεωγραφία αὐτῆς ἡπειρος ἐδε-
χθη διὰ πρώτην φοράν τὴν ἐπίσκε-
ψιν τοῦ Μαγελάνου τῷ 1527. ὁ ὁ-
ποῖος ἀνεκάλυψε τὰς νήσους Μαρι-
άννας. Μετ' αὐτὸν κατὰ διαστήμα-
τα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον μα-
κρὰ ἐπηκολούθησαν διάφοροι ἐξε-
ρευνήσεις. αἱτινες κατέληξαν τῷ
1837 εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὀνο-
μασίων χερσαίων ἐκείνων εἰς τὴν Νέ-
αν Οὐαλλίαν, καὶ ἡ ὁποία ἀνακάλυ-
ψις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκεῖ μετανα-
στεύσιν ἀνθρώπων πάσης φυλῆς
καὶ ἐθνικότητος. Οἱ πρώτοι λευκοὶ
ἀποικοὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Αὐ-
στράλιαν τῷ 1787. Οὗτοι ἦσαν ἐ-
ξακόσιοι κατὰ διόκοι ἐξ Ἀγγλίας, οἱ
τινες ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μπόταν-
Μπέκ. Σήμερον ὁ λευκὸς πληθυ-
σμός τῆς Αὐστραλίας ἀνέρχεται εἰς
πέντε περὶ πρὸς εκατομμύρια πληθυ-
σμός ἐκείνιος βεβαίως διὰ τὴν
χώραν. ἡ ἐκτετακτοῦς τῆς ὁποίας εἶνε
κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα τῆς Ἑυρώ-
πης.

Ἰσχυρὸν εἶναι διὰ μεγάλας ἐκτετακ-
τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αὐστραλίας εἶ-
νε ἀκατοίκητοι ὡς ἐκ τῆς παντε-
λοῦς ἐλλείψεως ὕδατος, καὶ ἄλλαι
εἶνε κατάλληλοι μόνον διὰ βοσκὴν.
ἐν τοῦτοις θὶ ἡδύνατο νὰ ζήσουν
εἰς τὴν Αὐστράλιαν εὐτυχεῖς ἄλλα
τεσσαράκοντα εκατομμύρια ἀνθρώ-
πων ὑπάρξουν. Οἱ ἰθαγενεῖς κα-
τοικοὶ τῆς Αὐστραλίας εἰς τὰ ἐνδὲ-
τερα ἰδίως, εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον
τοῦ αὐτοῦ γένους. Εἰς τὰς θερμὰς
περιοχὰς ὁ ἰθαγενὴς Αὐστραλὸς.

περιφέρεται ἀκόμη μὲ ἀδαμιαίαν
περιβολήν. Εἰς τὰ νότια ὅμως μέ-
ρη, ὅπου τὸ κλίμα εἶνε ψυχρότερον,
οἱ ἰθαγενεῖς καλύπτονται μὲ δέρμα-
τα. Ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ οἱ ἰ-
θαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας εὐρίσκον-
ται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα.

Ἐπὶ τῶν παραλίων οἱ ἰθαγενεῖς
κατοικοῦν εἰς καλύβας αἱτινες σχη-
ματίζουσι μικρὰ χωρία, εἰς τὰ ἐνδὲ-
τερα ὅμως δὲν κατασκευάζουν οὔτε
καλύβας. Ὡς κατοικίας τῶν χρη-
σιμοποιοῦν μεγάλους κλάδους δέν-
δρων, τοὺς ὁποίους ἐμπήγουν εἰς
τὸ ἔδαφος καὶ τοὺς καλύπτουν μὲ
διάφορα χόρτα. Ζοῦν ἐκ τοῦ κυνη-
γίου, ἀπὸ καρπῶν καὶ ἀπὸ ρίζας,
καὶ ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων
μὲ ἐκκνησθῆσαν πυθῆκων. Ὁ ἰθαγε-
νὴς πληθυσμὸς τῆς Αὐστραλίας ἐ-
λαττοῦται ὀλονὲν, ὅσον δὲ περισσό-
τερον προσεταιρίζεται, τείνει πρὸς
τὴν ἐξαφάνισιν. Πέριξ τῶν μεγά-
λων πόλεων, τοῦ Σίδνεϋ, τοῦ Μέλ-
μπορν καὶ ἄλλων, οἱ ἰθαγενεῖς ἐ-
ξέλιπον ἐντελῶς.

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1901
αἱ πέντε ἀποικίαι εἰς τὰς ὁποίας
εἶχεν ἐποδιαγεθῆ ἡ Αὐστράλια καὶ
αἱ μεγάλα νῆσοι αἱτινες τὴν περι-
βάλλουν, ἀπετέλεσαν ἓνα κράτος.
Διὰ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ μετασχη-
ματισμοῦ ἡ Αὐστράλια βαίνει πρὸς
ἓνα μέλλον, τὸ ὁποῖον τῆς ὑπόσχε-
ται ἀδιατάρακτον εὐδαιμονίαν καὶ
εὐημερίαν.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

ΠΕΙΔΗ πολλοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἐν οἷς
καὶ ἐγγράμματοι καὶ
ἀνεπτυγμένοι, πλα-
νῶνται κάπως ὡς
πρὸς τὰς ἐλλείψεις
τῆς ὁράσεως, συγ-
χύζουν δὲ μυωπίαν
μετὰ πρεσβυωπίας,
ἢ δὲν γνωρίζουν νὰ
κάνουν τὴν δέου-
σαν χρῆσιν διόπ-
τρων, ἐνόμισα καλὸν νὰ χαράξω γραμ-
μὰς τινα πρὸς διαφώτισιν παντὸς ἔχον-
τος ἀνάγκην ἢ σφαλερῶς ἀντιλαμβα-
νομένου τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὀφείλει
νὰ πληρώσῃ τὴν σχετικὴν ἔλλειψιν.

Δύο κυρίως εἶνε αἱ συνήθειαι ἐλλεί-
ψεις τῆς ὁράσεως, ἡ μυωπία καὶ ἡ πρε-
σβυωπία. Μύωπες λέγονται οἱ κοινῶς
κοντόφθαλμοι καλούμενοι, ὀνομάζονται
δὲ οὕτω διότι ὡς μὴ βλέποντες μακρό-
θεν καμνύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥπως
διακρίνωσιν εὐκρινέστερον τὰ ἀντικεί-
μενα ἢ πλησιάζουσι πλείστορον πρὸς
αὐτά. Ἡ μυωπία εἶνε δύο εἰδῶν: ἡ ἀσθε-
νὴς καὶ ἡ ισχυρά. Ἀσθενὴς μυωπία λέ-
γεται ὅτι ἔχουσιν ὅσοι μόνον μακρό-
θεν ἂδυνάτουσι νὰ βλέπωσι τὰ ἀντικεί-
μενα, ἐκ τοῦ πλησίον ὅμως δύνανται
νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ γράψωσι ἢ διὰ
δήποτε ἄλλην μικρᾶς φάσεως ἐργασίαν
νὰ κάμνωσιν ἄνευ ὕλων. Ἰσχυρὰ δὲ ἡ
προκατωρημένη μυωπία καλεῖται ἐκεί-
νη, καθ' ἣν καὶ διὰ τὰ πλησίον ἀντικεί-
μενα ἔχει τις ἀνάγκην ὀφθαλμολογίας.
Καὶ ὅμως πολλοὶ τῶν δυνατῶν μυωπί-
αν ἔχοντων ἔχουν τὴν κακὴν συνήθειαν

νὰ μὴ μεταχειρίζονται ὀφθαλμοὺς διὰ
τὴν πλησίον ἐργασίαν, τοὺς βλέπετε δὲ
νὰ σκύπτουν φοβερά ἐπὶ τοῦ ὀρωμένου
ἀντικειμένου χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄ-
ψιν ὅτι τοῦτο εἶνε ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὁ-
ρασιν καὶ διότι προκαλεῖ ὑπερέντασιν
τῶν ὀπτικῶν νεύρων, καταπονοῦν ὑ-
περμέτρως αὐτὰ καὶ διότι γεννᾷ συμφό-
ρησιν, ἐρεθίζουσιν τοὺς ὀφθαλμοὺς.
Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς τοιαύτην ἑλλειπῇ ὁ-
ρασιν ἔχοντας συνιστῶνται δύο εἰδῶν
ὀφθαλμολογία, ἀσθενέστερα μὲν διὰ τὰ
πλησίον, δυνατότερα δὲ διὰ τὰ μακρὰν
ἀντικείμενα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν
καταλλήλων ὕλων εἶνε ἔργον λεπτόν
ὀφείλουσι οἱ τοιοῦτοι μύωπες νὰ συμ-
βουλευθῶν εἰδικῶν ἰατρῶν, μόνον δὲ δυ-
νάμει συνταγῆς τοιοῦτου πρέπει νὰ ἐ-
φοδιασθῶσι καὶ μεταχειρισθῶσι τὰ οἰ-
κία ὀφθαλμολογία. Ἄλλως ὑπάρχει φό-
βος νὰ φθαρῇ ἢ μᾶλλον ἢ ὅσας ἀντι-
νὰ διορθωθῇ.

Τὰ διὰ τοὺς μύωπας ἐν γόττει ὀμμα-
τοῦ αἰσθάνονται ἀμφοτέρωθεν.
Ἡ μυωπία εἶνε ἡ κληρονομικὴ ἢ ἐ-
κκτητὴς συνέπεια ὑπερβολικῆς ἐρ-
γασίας ἐπὶ λεπτῶν ἀντικειμένων ἢ με-
μικρὸν ὅπως ἐλαττοῦται δὲ ἡ ἐκλείπει
προϊούσης τῆς ἡλικίας ὅταν ἀμνη-
στὴ καλὴν χρῆσιν ὕλων ἢ προσδεθῇ ἐ-
κ τῆς τύχης νὰ συνδεσθῇ καὶ ὑπὸ ἀσθε-
νωπίας. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἐ-
πιβλαβεῖται ἡ ἀνάγκη ἀλλαγῆς ὀφθαλ-
μοῦ αἰσθάνονται.

Πρεσβυωπία δὲ ὀνομάζεται ἡ ἑλλει-
ψις ἐκείνη τῶν ὀφθαλμῶν, καθ' ἣν μα-
κρόθεν μὲν τις διακρίνει εὐκρινῶς, ἐκ-
τοῦ πλησίον δὲ δυσκολεύεται νὰ βλέ-

πη, λ. χ. νά ράπτῃ, νά ἀναγινώσκῃ, νά γράφῃ κτλ. Εἰς τοὺς τοιοῦτους συνιστᾶται ἡ χρῆσις ὁμματοῦάλιων πρεσβυωπικῶν μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι πρὸς πρόβλησιν πάσης ἐνδεχομένης βλάβης καὶ τούτων ἡ ἐκλογὴ δέον νὰ γίνῃ διὰ συνταγῆς ὀφθαλμολόγου ἱατροῦ.

Τὰ ὁμματοῦάλια ταῦτα ὀνομάζονται ἀμφικυρτά.

Μυωπία καὶ πρεσβυωπία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συνυπάρχωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἡ μία ἄλλεως ἀποκλείει τὴν ἄλλην. Τοιαύτη σφαλερὰ ἰδέα ἐπικρατεῖ παρὰ τισιν ἐκ τοῦ ὅτι βλέπουσι τοὺς δυνατὴν μυωπίαν ἔχοντας νὰ ἀλλάζωσιν ὁμματοῦάλια καὶ νὰ μεταχειρίζωνται ἄλλα διὰ τὰ πλησίον καὶ ἄλλα διὰ τὰ μακρὰν ἀντικείμενα.

Πλὴν τῶν ἄνω δύο περιπτώσεων ὑπάρχει καὶ ἡ ἀνάγκη χρήσεως χρωματιστῶν ὁμματοῦάλιων, λεγομένων προφυλακτικῶν, ἐνδείκνυμένη ἐν καιρῷ καύσωνος ἢ πολλῶν χιόνων πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῆς ἀντανεκλάσεως τοῦ ζωηροῦ φωτὸς προσγενομένης ἐνοχλήσεως ἢ βλάβης. Ἀλλὰ καὶ τούτων ἡ συνταγὴ δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ ἐγίνετο δι' ἱατρικῆς συνταγῆς διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἀνοικτωτέρου καὶ μᾶλλον σκοτεινοῦ χρώματος ὁμματοῦάλια καὶ πᾶς τις δὲν γνωρίζει ποῶν ἔχει ἀνάγκην.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος
Δέχεται Βαλαωρίτου 6

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΜΙΚΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Στὴν ὄψι της κοιτάζω
Τὰ περασμένα νειάτα μου
Ποθῶ κ' ἀναστεινάζω
Καὶ μετὰ πόνο πικρὸ
Μονολογῶ σιγὰ, σιγὰ
— Ἀχ, μάννα μου, δὲν μ' ἔκανες
Εἴκοσι χρόνια πὺδ' ἀργά;

Μὰ τέτοια βαροχειμωνιά,
Τριαντάφυλλο χαριτωμένο,
Ποῦ ἦρξες βόση μυρωδιά;
— Ἐκείνη μ' ἔχει φιλημένο.

Γιὰ τὸ φόβο τοῦ κόσμου
— Μὲς στὰ σιγήματα μου μένει
Τὸ νομὰ της κλεισμένο
Καὶ στὰ χεῖλῃ δὲν θγαίνει.

Μία νύχτα σὸ δρόμο
— Ἦσαν ὅλα κλειστά
Ξεθαρρεύντηκα ξάφνου
Νὰ τὸ εἰπῶ δυνατὰ.

Καὶ τὸ εἶπα. Κ' εὐθὺς
Ξελαφρώδη ἢ ψυχρή μου.
— Ὅποιος ἔχει ἀγαπήσει
— Ἀς γελάσῃ μαζί μου.

— Γιὰ πὲς μου καὶ σὸν ἄλλο κῶ-
(σο, φῶς μου.

Κι' ἐκεῖ θὰ μ' ἀγαπᾷς, θάσαι δι-
(κός μου;

— Τί νὰ σοῦ εἰπῶ. Σὰν θέλῃς τὴν
(ἀλήθειαν,

Βλέπομε. Κάθε τόπος καὶ συνήθεια.
Ι. ΜΑΡΑΝΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐν τούτοις ἐμείνης, ὁ Βάγγ ἐφάνη περισσότερον ἐμφορνιστὴς καὶ ιεταραγμένος. Περιήρχετο τὸ γιάνην ὡς ἄνθρωπος ποῦ δὲν εὐρίσκει οὐδαμοῦ ἡσυχίαν. ὁ δὲ Κιν Φὸ παρετήρησε μάλιστα δι' ὁ φιλόσοφος ἐπεσκέπτετο συνεχῶς τὴν αἰθουσαν τῶν προγόνων ὅπου εὐρίσκειτο τὸ πολὺ τιμον φέρειρον. Ἐμαθε δ' ἐπίσης παρὰ τοῦ Σὸν μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος δι' ὁ Βάγγ εἶχε παραγγεῖλει νὰ ἱδῶσι καὶ νὰ καθαρῶσι τακτικὰ τὸ ἐπιπλὸν ἐκείνο, καὶ τὸ διατηρῶσιν ἐν τάξει εἰς καλὴν κατάστασιν.

— Τί ὥρῳα θὰ εἴδατε ἐκεῖ μέσα! προσέειπε μάλιστα ὁ πλοῦτος ὑπηρετῆς, νὰ δοκιμάσετε.

Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Σὸν ἀνημέφθη διὰ φιλικῶν νεύματων.

Προῆλθον οὕτω τῇ 13, 14 καὶ 15 Μαΐου, ἀλλὰ τίποτε νεώτερον.

Ἐοκώπενεν ὅραγε ὁ Βάγγ νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ὀρεσθεσίαν προδεσμίαν καὶ νὰ πληρώσῃ ὡς ἐπαρκὲς τὸ χρέος του, μόνον κατὰ τὴν ἑξῆς; Ἀλλὰ τότε δὲν ὑπῆρχε πλέον τὸ αἰφνίδιον καὶ κάθε συγκίνησις ἐξέλειπεν.

Ἐν τούτοις σημαντικὸν τι γεγονός περιῆλθεν εἰς γνώσιν τοῦ Κιν Φὸ τὴν πρωτὴν τῆς 15 Μαΐου κατὰ τὴν σιγήν τοῦ μάο τοῦ δηλαδὴ κατὰ τὴν ἑκτὴν πρωτὴν ὥραν.

Ὁ Κιν Φὸ εἶχε περάσει κακὴν

νύκτα καὶ τὸ πρωτὶ εὐρίσκειτο ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν δυσαισίου ὀνείρου. Ὁ ἡγεμὼν Ἰέν, ὑπαίτης κρούτης τοῦ κινεζικοῦ Ἀδου, εἶχε καταδικάσει αὐτὸν νὰ μὴ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του, εἰμὴ μετὰ τὴν χιλιοστὴν διακοσιοστὴν σελήνην, δηλαδὴ νὰ ζῇ ἕνα ἀκόμη αἶμα.

Ὁ Κιν Φὸ ἦτο πολὺ δόσθηνος διότι πάντα ἐφαίνοντο κατὰ αὐτοῦ συνομοποῦντα.

Εὐκόλως λοιπὸν δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὑποίας ὑποδοχῆς ἔνθεν ὁ Σὸν βίαν ἐνετραγίσθη κατὰ τὸ στήθεα διὰ νὰ βοηθήσῃ αὐτὸν νὰ ἐνδυνῇ.

— Πήγαυε εἰς τὸν διάβολον! ἀπεφώνησε. Δέκα χιλιάδες κλωσίδαι εἶπε ὁ μόνος μισθὸς ποῦ σοῦ προέπει, ζῶν!

— Ἀλλ' αὐθέντα μου!

— Γέμισσον σοῦ εἶπα!

— Ἰδὼν φεῖγω, ὅχι, ἀπῆλθεν ὁ

Σὸν ποῦν σοῦ εἶπα τοῦλάχιστον...

— Τί;

— Ὅτι ὁ πλοῦτος Βάγγ.

— Ὁ Βάγγ; Τί ἔκαμεν ὁ

Βάγγ; ἠρώτησε ζωηρῶς ὁ Κιν

Φὸ ἀπαύων τὸν Σὸν ἀπὸ τὴν κο

τῆδα του. Τί ἔκαμε;

— Αὐθέντα μου! ἀπῆλθεν ὁ

Σὸν δυσπαιτωμένος καὶ σφαδάζων

σὰν σκυλάκι, μὰς διέταξε νὰ μετα

φέρωμεν τὸ φέρετρόν σας εἰς τὴν

αἰχὴν τῆς Μακροβιότητος καί...

— Ἀ! αὐτὸ ἔκαμεν ὁ Βάγγ;

ἡρώτησε ζωηρῶς ὁ Κιν Φό μὲ ἀπιστολοῦν πρόσωπον. Πήγαινε Σούν, πήγαινε φίλε μου! Νὰ, πάρε δέκα ταῖλ καὶ φρόντισε νὰ ἐκτελεστοῦν κατὰ γράμμα αἱ διαταγαὶ τοῦ Βάγγ.

Ὁ Σούν ἀπῆλθεν ἐννοεῖται ἀλλ' ἐκθαμβος καὶ λέγων καθ' ἑαυτόν..

— Χωρὶς ἄλλο ἐτρελλάθη ὁ ἀνδρὴς μου, ἀλλ' ἡ τρέλλα του εἶνε τοῖς ἐλάχιστον γενναϊόδωρος.

Τώρα δὲν μποροῦσε πλέον ὁ Κιν Φό νὰ ἀμφιβάλλῃ. Ὁ Τάτ Πίγγ ἤθελε νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν σκιὰ τῆς Μακροβιότητος, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχεν ἀποφασίσει ν' ἀποθάνῃ.

Τῷ ἔδιδεν οὕτως εἰπεῖν συνέντευξιν ἐκεῖ καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ λείψῃ. Ἡ καταστροφὴ ἐπέκειτο.

Πόσον ἡ ἡμέρα ἐφάνη μακρὰ εἰς τὸν Κιν Φό.

Τέλος ἦλθεν ἡ πρώτη φυλακὴ, ὁ ἥλιος κατήλθε καὶ ἡ νύξ βαθμηδὸν ἐκάλυψε τὰ πάντα.

Ὁ Κιν Φό μετέβη εἰς τὴν σκιά μὲ ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐξέλθῃ ζωηρῶς, ἐξῆλθῃ ἐπὶ μαλακοῦ ἀνακλιντροῦ, ὡς ἐπὶ τοῦτο κατασκευασθέντος καὶ ἀνέμενε.

Τότε ὅλοι τῆς ἀνωφελοῦς ὑπάρξεως του αἱ ἀναμνήσεις ἐπανῆλθον εἰς τὴν διάνοιάν του, ἡ πληῖσις, αἱ ἀνδράει του, πᾶν ὅ,τι εἶχε καθορθώσει νὰ νικήσῃ ὁ πλοῦτος καὶ ἐμελλεν ἴσως νὰ ἐπιτείνῃ ἡ πτωχεία.

Μία μόνη ἀστορατὴ ἐφώτιζε τὴν ζωνὴν ἐκείνην, ὁ ποδὶς τὴν νεαρὰν χήραν ἔρωσ του. Τὸ αἶσθημα αὐτοῦ συνετάρασε τὴν καρδίαν τοῦ Κιν Φό καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλον νὰ συγῆρωσι καὶ οἱ τελευταῖοι αὐτῆς παλμοί. Νὰ τὴν καταστήσῃ ὅμως ἀδύνατον, ἀδύνατος καὶ αὐτὸς γινόμε-

νος; Οὐδέποτε!

Ἡ τετάρτη φυλακὴ παρήλθε πλήρης ζωηρωμάτων διὰ τὸν Κιν Φό συγκινήσεων. Ἦκουεν ἐναγωνίως, τὰ βλέμματά του ἠρεύνων τὰ σκότῃ, καὶ τὸ οὖς του προσεπάθῃ νὰ συλλάβῃ τὸν ἐλάχιστον ἦγον.

Πολλάκις ἐνόμιζεν ὅτι ἦκουε τρεῖ ζουσαν τὴν θύραν, καὶ ὠθυμένην ὑπὸ προσεκτικῆς χειρὸς. Ἀναμφιβόλως ὁ Βάγγ ἤλπιζε νὰ τὸν εὕρῃ κοιμώμενον καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ χωρὶς νὰ γείνῃ ἀντιληπτός.

Τότε ἀντίδρασις τις ἐγίνετο ἐν αὐτῷ. Ἐφοβεῖτο καὶ ἐπεθύμει συγχρόνως τὴν φοβεράν ἐμφάνισιν τοῦ Τάτ Πίγγ.

Ἡ αὐγὴ ἤρχισε νὰ λευκαίνει τὰ ὕψη καὶ εἰς τὴν πέμπτην φυλακὴν ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε θραδεία.

Αἰφνης ἡ θύρα τῆς αἰδοῦσης ἡ-ροίχθη. Ὁ Κιν Φό ἀνωρθώθη, ζήσας κατὰ τὸ δευτερόλεπτον ἐκεῖνα περισσότερον ἢ καθ' ὅλον του τὸν βίον.

Ὁ Σούν ἦτο ἐνώπιόν του κρατῶν ἐπιστολήν.

— Δι' αὐτὴν κατεπεῖγον! εἶπεν ἀπλῶς.

Ὁ Κιν Φό ἤρπασε μετὰ τινος προαισθηματικῆς ἐπιστολῆς, ἥτις ἔφερε τὴν ταχυδρομικὴν σφραγίδα τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, ἔσχισε τὸν φάκελλον τῆς, τὴν ἀνέγνω ταχέως καὶ ὁρμήσας ἔξω τῆς σκιάδος τῆς Μακροβιότητος ἐφώναξε:

— Βάγγ, Βάγγ!

Κ' ἔφθασεν αὐθωρὲς εἰς τὸ δαμάτιον τοῦ φιλοσόφου, ἀνοίξας βίαιως τὴν θύραν.

Ὁ Βάγγ δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ, αὐτὸς εἶχε κοιμηθῇ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἀφοῦ δὲ οἱ ὑπηρεταὶ προσδραμόντες εἰς τὰς κραιγὰς τοῦ Κιν Φό, ἠρεύνησαν τὸν οἶκον, ἀπεδείχθηδὲ

ὁ Βάγγ εἶχε γείνει ἄφαντος οὐδὲν ἔγνος ἀφήσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'

Ναὶ, κύριε Βίδουλφ, ἀλούστατον τέχνασμα τοῦ χρηματιστηρίου! παιγνίδι ἀμερικανικόν! εἶπεν ὁ Κιν Φό εἰς τὸν κύριον πράκτορα τῆς ασφαλιστικῆς εἰαυρίας.

Ὁ ἐπιμύδιος Γουλιέλμος Βίδουλφ ἐμειδίασεν ὡς ἐμπειρότερος — Θαυμάσιο ἀλήθεια παιγνίδι, διότι ὅλος ὁ κόσμος ἐγελάσθη.

— Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνταποκριτὴς μου! ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό. Ψευδὴς ἡ παῖσις τῶν πληρωμῶν, κύριέ μου, ψευδὴς ἡ πώχευσις, ψευδὴς ἡ εὐδαιμονία. Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐπληρῶνεται πᾶς προσερχόμενος. Τὸ τέχνασμα εἶχεν ἐπιτύχει. Αἱ μετοχαί, ἀφοῦ ἔπεσαν ὀγδοήντα τοῖς ἐκατὸν, ἠγοράσθησαν εἰς μηδαμινὰς τιμὰς ἀπὸ τὴν Κετρικὴν Τράπεζαν καὶ ὅτε ὁ κόσμος ἐπῆγε νὰ ἐρωτησῇ τὸν διευθυντὴν τί θὰ ἔδιδεν ἡ πώχευσις.

Ἐκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν, ἀπεκρίθη ἐρασμιώτατα. Αὐτὸς τοῦ γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς μου εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβον σήμερον τὸ πρωὶ καθ' ἣν στιγμὴν νομίζων ὅτι εἶμαι ἐντελὲς κατεστραμμένος, ἐμελλον.

— Ν' ἀποκτινῆσθε; ἀνέκραξε ὁ κ. Βίδουλφ.

— Ὁχι, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό. καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλον νὰ δολοφονηθῶ.

— Νὰ δολοφονηθῇτε;

— Ἐπὶ τῇ γραπτῇ μου συναινεῖται. Δολοφονία συμφωνημένη ἐνός, καὶ ἡτις θὰ σᾶς ἐστοίχιζε.

— Διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων ἀπήντησεν ὁ ἐπιμύδιος Βίδουλφ.

ἀφοῦ εἶχον ἀσφαλισθῇ ὅλα τοῦ θανάτου τὰ εἶδη. Ἀ, πόσον ἠθέλωμεν σᾶς λυπηθῇ φίλτατέ μου κύριε!

— Διὰ τὸ κεφάλαιον;

— Καὶ διὰ τοὺς τόκους!

Ὁ Γουλιέλμος Βίδουλφ ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ πελάτου του, διασείσας αὐτὴν ἐγκαρδίως κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον.

— Ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ... προσέθεσε.

— Τώρα θὰ ἐννοήσετε, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό.

Καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πράκτορα τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποχρεώσεως ἣν εἶχεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ἐνεπιστεύετο τελείως.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε φίλος; ἠρώτησεν ὁ πράκτωρ.

— Φίλος, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό.

— Καὶ ἐνεκα φιλίας λοιπόν...

— Ἐνεκα φιλίας, καὶ — τίς οἶδεν — ἴσως καὶ ἐνεκα συμφρονότητος. Ἡσφάλισα ὑπὲρ αὐτοῦ πενήκοντα χιλιάδας ταλλήρων ἐν περιπτώσει θανάτου μου.

— Πεντήκοντα χιλιάδας ταλλήρων, ἀνέκραξεν ὁ κ. Βίδουλφ. Πῶς λοιπόν ὁ κ. Βάγγ;

— Αὐτὸς ὁ ἴδιος.

— Εἰς φιλόδοτος! Ποτὲ δὲν θά...

Ὀλίγον δεῖν ὁ Κιν Φό ἀπεκρί-
ναι:

— Ὁ φιλόδοτος αὐτὸς εἶνε ἡ-
καῖος Τάτ Πίγγ. Εἴθε τὸ ἥμισυ
τῆς ζωῆς του φονεύων, καὶ τότε
ὅτε τοῦ παρουσιάζεται καὶ πάλιν
ἐκκαίρια, θὰ φονεύσῃ ἀδυστάτως.

Ἀλλ' οὐδὲν εἶπεν δὲν ἠθέλησε
νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸν Βάγγ,
τὸ ὁποῖον ὁ Βίδουλφ βεβαίως θὰ
κατήγγελεν εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς
ἐπαρχίας ὡς δοχαστὴν Τάτ Πίγγ.
Ἐορᾶτε βεβαίως ὁ Κιν Φό ἀλλὰ

κατεστρέφειτο ὁ φιλόσοφος.

— Τότε ἡμπορεῖ νὰ γείνη ἐν ἀπλούστῳ πρᾶγμα, ὑπέλαβεν ὁ πρῶτος τῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρίας.

— Ποῖον;

— Νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ κ. Βάγγ διὰ κατήγγελεν εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς τοῦ ζητηθῇ ὁποῖα ἡ ἐπικίνδυνος ἐκείνη ἐπιστολή.

— Ὁ λόγος εἶνε εὐκολος, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δύσκολον. ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό. Ὁ Βάγγ ἐγεινεν ἄφαντος ἀπὸ χθὲς καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει ποῦ ἐπῆγεν.

— Οὐμ, εἶπεν ὁ κ. Βίδουλφ, καὶ τὸ ἐπιφώνημά του ἀπὸ ἐμαστέρου στενοχωρίαν.

Καὶ ἀπενίζων τὸν πελάτην του.

— Δοιπὸν τώρα, ἠρώτησε, φίλτατέ μου κύριε, δὲν ἔχετε καμμίαν διάθεσιν ν' ἀποθάνητε;

— Ἀπολύτως καμμίαν, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Τὸ τέχνασμα τῆς Κεντοικῆς Καλιφορνικῆς Τραπεζῆς ἐδιπλασίασε σχεδὸν τὴν περιουσίαν μου, καὶ ἀπόφασιν ἔχω νὰ νυμφευθῶ. Δὲν θὰ τὸ πράξω ὅμως πρὶν ἢ ἐπανεύρω τὸν Βάγγ, καὶ πρὶν παρέλθῃ ἡ προσεομία μας.

— Ἡ ὁποία λήγει;

— Τὴν 25ην Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους. Κατ' αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Ἐκατοντούτις διατρέχει σπουδαίους κινδύνους καὶ εἶνε ἐργον τῆς νὰ λάβῃ σοβαρὰ μέτρα.

— Καὶ νὰ ἐπανεύρῃ τὸν φιλόσοφον, προσέθηκεν ὁ ἐπιμύστατος κ. Βίδουλφ.

Ὁ πρῶτος περιεπάτησεν ὀλίγας στιγμὰς συμπλέκων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν νώτων, κατόπιν δέ.

— Θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν, εἶπε, πὸν πρόθυμον αὐτὸν φίλον καὶ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἂν κρύπτεται.

Ἄλλ' ἔως νὰ τὸν εὕρωμεν θὰ σὰς προφυλάξωμεν ἐναντίον πάσης ἀποπειρας δολοφονίας, ὅπως σὰς ἐπροφυλάττομεν ἔως τώρα ἐναντίον πάσης ἀποπειρας ἀποχειρίας.

— Τί ἐννοεῖτε; ἠρώτησεν ὁ Κιν Φό.

— Ὅτι ἀπὸ τὴν τριακοστὴν παρελθόντος Ἀπριλίου, ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεγράψατε τὴν ἀσφάλειάν σας δύο πράκτορές μου παρεκολούθησαν ὅλα σας τὰ βήματα, παρετήρησαν κάθε σας κίνημα καὶ κατεσκόπευσαν πᾶσαν πράξιν σας.

— Δὲν παρετήρησα.

— Ὡ, εἶπε ἄνθρωποι διακριτικοί! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς τοὺς παρουσιάσω, τώρα ὅτε πλέον δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κρύπτονται, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸν κ. Βάγγ.

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό.

— Οἱ Κραῖν-Φράνθ θὰ εἶνε ἐδῶ, ἀφοῦ εἰσθε καὶ σεῖς.

Καὶ ὁ Γουλιέλμος Βίδουλφ ἐφῶντα.

— Κραῖν-Τραῦ.

Ὁ Κραῖν καὶ ὁ Φράνθ ἦσαν πρᾶγμα ὅπουθεν τῆς θύρας τοῦ γραφείου.

Εἶχαν παρακολουθήσει τὸν πελάτην τῆς Ἐκατοντούτιδος μέχρι τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἀνέμενον τὴν ἐξοδὸν του.

(Ακολουθεῖ)

D. ZIRUS & Cie

5 Rue de l'Archevêque 5

Alexandrie (Egypte)

Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι

Κλάδοι ἀντιπροσωπειῶν

Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΣΩΤΗΡ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εἰς τὰς διαφόρους ἀμερικανικὰς πόλεις συνελήφθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τῶν παρελθ. ἐτῶν 10,000 παιδιῶν. Εἰς μίαν μάλιστα τῶν πόλεων τοῦτων ἐπὶ πληθυσμοῦ 150,000 κατοίκων συνελήφθησαν 16,000 παιδιῶν, τὸ τέσσεριον τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι ἔτη.

Τὰ αἷτια τῶν συλλήψεων, τοῦτων δέον ἢ ἀναζητηθῶσιν ἀπ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς ἀνθρωπίνης θιοπάλης, ἀπ' ἑτέρου ὅμως καὶ εἰς τὰς συνθήκας τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὰ μικρὰ παιδιὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν τρυφερότητάν ἀκόμη ἡλικίαν τῶν ἀφίονται ἐλεύθερα νὰ κερδίσωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, καὶ τόσον εἰς τὴν οἰκίαν ὅσον καὶ εἰς τὸ σχολεῖον, λείπει ἡ ἐπιβλεψὶς πατρὸς καὶ ἡ καθοδηγία ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ὁδὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς χάρας τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, βλέπουσα πλέον ἀξιοσημύνην τὴν ἐγκληματικότητα τῶν παιδῶν ἤρχισε νὰ ἀνηγγίξῃ καὶ οἱ κατάλληλοι νόμοι πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ ἐψηφίσθησαν καὶ ἤρχισαν ἐφαρμογῶντες.

Ὁ Βενιαμὶν Αἰνδολεὺ ἐπῆρξεν ὁ πρῶτος καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐργῶν τῆς σωτηρίας τῆς παρεκτροπῆς μὲνης παιδικῆς ἡλικίας.

Ζῇ εἰς τὸ Νιέβεκ τοῦ Κολοράδο καὶ αἱ ἀνθρωπιστικαὶ μέθοδοι λαμβάνονται ἤδη ὡς ὑποδείγματα καθ' ὅλην τὴν χώραν. Ἀνευδότως ἐργασθεὶς κατώρθωσεν ὁ θανμάσιος αὐτοῦ παιδαγωγὸς νὰ πείσῃ τῆς ἀρχῆς νὰ ιδρύσωσιν ἰδίαν φυλακὴν διὰ τοὺς παῖδας, εἶδος ἐφηβείου, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς γράμματα καὶ νὰ ἐξανθρωπίζῃ τοὺς μικροὺς ἐγκληματίας. Καὶ κατώρθωσεν ἐπὶ πενταετίας ὅτι δὲν θὰ κατορθώσωσιν ὅλοι οἱ τοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀμερικῆς, μεταχειριζόμενος τὰ παραδοξότερα ἀλλὰ καὶ τὰ εὐφρέστερα τῶν μέσων πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν.

Ἀπειρα εἶνε τὰ ἀνέκδοτα, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς εὐεργετικῆς δράσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ παιδαγωγοῦ.

Τὰ παιδιὰ του δὲν τὸν φοβούνται, ἀλλὰ τὸν ἀγαποῦν, διότι ἐννοοῦν ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις του στορέονται πρὸς τὸ συμφέρον των. Μέχρι τόσον βαθμὸς ἔχει φθάσει ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη των, ὅστε παιδιὰ καταδικάζοντα ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀρχῶν, νὰ λαμβάνωσιν ἐγγράφον τὴν κατὰ τὴν των καὶ νὰ μεταβαλῶσι μόνον εἰς Νιέβεκ διὰ νὰ ὑποστῶσι τὴν ποινὴν των εἰς τὴν φυλακὴν ἢ μᾶλλον εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Αἰνδολεὺ.

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν οἱ ἀστυφί-
λακες τῷ ἔφερον ἓνα μικρὸν ἀνυ-
πότακτον, ὅστις πολλάκις εἶχε φο-
ρατῇ κλέπτων. Ὁ Αἰνδολεὺ τὸν ἐ-
πῆρεν εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, τῷ
ἀφήρεσε τὰς χειροπέδας καὶ ἤρχι-
σε νὰ τὸν κατηχή. Μετὰ δύο ὥρας
ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ εἶπεν εἰς
τοὺς ἀστυνομικούς.

— «Τὸ παιδί μας» μοῦ ἔδωσε
τὸν λόγον τοῦ νὰ ιπαγγή μόνον εἰς
τὸν δικαστὴν, νὰ ἀκούσῃ τὴν ποι-
νήν του καὶ νὰ ἔλθῃ κατόπιν νὰ
τὴν ἐκτελέσῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

— «Αὐ» δὲν θὰ πάῃ!.. ἀπεκρί-
θησαν ἐκεῖνοι ἐν χορῷ. Τοὺς εἶχε
δλέπετε ζεματίσει ὁ μικρὸς κλέ-
πτης.

— Εἶμαι ἐγὼ ἐπεύθυνος! ἀπὴν-
τησεν ὁ Αἰνδολεὺ.

Μετὰ δύο ὥρας ὁ μικρὸς ἐπέ-
στρεψε μόνος, χωρὶς οὐνοδείαν
κραιτῶν τὴν καταδικαστικὴν ἀπό-
φασιν.

Κόκκαλο οἱ ἀστυνομικοί!..

Ὁ Αἰνδολεὺ ἐθανυματούργει διὰ
μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπὶ τῆς παιδι-
κῆς ψυχῆς.

— «Οἱαν καμμίαν φορὰν τὰ ὄργανα
τῆς ἐξουσίας τοῦ φέρουν κανένα
νεαρὸν λωποδύτην, ὁ Αἰνδολεὺ τὸν
πέρνει κατὰ μέρος καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Πόσους ἄλλους λωποδύτας ξεύ-
ρεις;

Φυσικὰ ὁ μικρὸς γνωρίζει τοὺς
συναδέλφους του καὶ γνωρίζει πολ-
λοὺς, ἀλλ' ὁ Αἰνδολεὺ δὲν θέλει
νὰ μάθῃ τὰ ὀνόματά των. Παρα-
καλεῖ μόνον τὸν μικρὸν νὰ πείσῃ
τοὺς συναδέλφους του νὰ παρουσια-
σθῶν ἐνώπιόν του, καὶ οἱαν τοῦτο
κατορθωθῇ, κλείει τὰς θύρας, τοὺς

κατηχή τόσον ἐπιτηδείως, ὥστε
μετ' ὀλίγον ὁ ἀνατόμος αὐτοῦ τῆς
παιδικῆς ψυχῆς εἶνε γνώστης ὁ-
λων τῶν μυστικῶν των.

Συχνὰ ὁ Αἰνδολεὺ εἶνε ἡναγκα-
σιμένος νὰ παλαίσῃ καὶ κατὰ τῆς
ἀντιστάσεως τῶν γονέων ἐνεργούν-
των ἀπὸ καλῆς πίστεως, διότι πολ-
λοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπαραχολημένοι ὄλην
τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ἐργασίαν των
δὲν εὐκαιροῦσι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπ'
αὐτῶν τὴν παιρικὴν ἐπίβλεψιν.

Οὕτω, ἐπὶ παραδείγματι, τὰ δύο
τέκνα ἐνὸς γνωστοῦ βιομηχάνου
κατηγορήθησαν παρὰ τοῦ πατρωνός
των ὅτι εἶχον κλέψει ἐν ὥρολόγι-
ον. Δὲν ὑπῆρχον ἐπαρκεῖς ἀποδεί-
ξεις, ἀλλ' αἱ περισσώτεραι ὑποψίαι
ἐπιπιον ἐπ' αὐτῶν. Τὰ παιδιά διε-
μαρτύροντο ὅτι ἦσαν ἀθῶα, τοσοῦ-
τον μάλλον καθ' ὅσον ἐπεσιτηρίζον-
το καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς των, κα-
τηγανακτιζομένου διὰ τὴν κατηγο-
ρίαν τῶν τέκνων του.

Ὁ Αἰνδολεὺ παρεκάλει τοὺς πα-
τέρας ν' ἀπομακρυνθῇ καὶ νὰ τὸν
ἀφήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ μόνος μετὰ τὰ παι-
διά. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ δυστυχὴς
πατὴρ ἦκουεν ἐκ τοῦ σιδήματος τῶν
νιδῶν του, ὅτι ὅχι μόνον εἶχον κλέ-
ψει τὸ ὥρολόγιον, ἀλλ' ὅτι συνάμα
εἶχον κατορθώσει ὥστε νὰ πέσωσιν
αἱ ὑποψίαι ἐπὶ ἐνὸς ἄλλου παιδι-
ου, κρύψαντες τὸ ὥρολόγιον εἰς τὸ
θυλάκιόν του. Ἐκτὸς τούτου εἶχον
κλέψει χρήματα ἀπὸ κάποιον γεί-
τονά των καὶ ἀντικείμενα αὐτοῦ τοῦ
πατρὸς των. «Οὐ δὲν εὐχχάζον
εἰς τὸ σχολεῖον, ὅτι ἐκάπνιζον καὶ
πολλὰ ἄλλα.

Ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ
Αἰνδολεὺ ἐπεκτείνει τὴν ἐνεργει-
κὴν ἐπὶ τῶν παιδίων δραστὴν του.
Οἱ διαφθορεῖς τῶν νέων, οἱ ἐκμε-

ταλλεῖνται τῆς παιδικῆς ἀδυναμίας.
οἱ τύραννοι τῶν μικρῶν εὐρίσκου-
σιν ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν ἀμείλι-
κτον δυνάστην καὶ τὸν φοβερότερον
ἐχθρόν. Ἀκούρατος εἶνε ἐν τῇ δι-
ῶσει τῶν ἀνθρωπομόρφων αὐτῶν
τεράτων καὶ περισσώτερα τῶν 200
ἐξ αὐτῶν ἐροῖσθῃσαν ὑπ' αὐτοῦ
εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἑνωμένων

Πολιτειῶν ἀναγνωρίζουσα τὰς ἐ-
θνικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Αἰνδολεὺ πε-
ριβάλλει αὐτὸν διὰ μεγάλης τιμῆς
καὶ ἐκτελεῖ τυφλῶς τὰς ὑπαδείξεις
του εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἔργου του.

Καὶ δικαίως ἡ Νιέβερο ἡ γενέ-
θλιος τοῦ Αἰνδολεὺ πόλις, καυχᾶ-
ται διὰ τὸν ἀνθρώπον τῆς τὸν ἐδ-
εργετικώτατον «Σώτηρα τῶν παι-
διῶν».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

A. O. Δ. O.

— ΝΕΑ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευάζονται γι-
γάντια πηδαλιουχούμενα νέου ἐντελῶς
τύπου. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν
πηδαλιουχουμένων τούτων τοποθετεῖ-
ται ὀρισμένος ἀριθμὸς ἀεροπλάνων νέ-
ου ἐπίσης τύπου. Τὰ τελευταῖα ταῦτα
ἀποτελοῦν ἓνα εἶδος μηχανημάτων με-
ταλλίνα βιδωτὰ πτερὰ. Διαρκούσης
τῆς πτήσεως τοῦ πηδαλιουχουμένου, τὰ
ἀεροπλάνα αὐτὰ θὰ βιδώνονται καὶ θὰ
ἐξορροῦν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀναπτύσσον-
τα ἀφάνταστον ταχύτητα. Ἡ κατα-
σκευὴ των εἶναι τοιαύτη ὥστε ὁ ἐπι-
βαίνων αὐτῶν ἀεροπόρος εἶναι τελεί-
ως τεθωρακισμένος, σχεδὸν ἀσώματος.
Τὰ νέα ταῦτα ἀεροπλάνα θὰ δύνανται
κατὰ τὰς ἐπιθέσεις των κατὰ τοῦ ἐ-
χθροῦ νὰ συμμαζεύουν τὰ πτερὰ των
διὰ νὰ τὰ ἀπλώσουν πάλιν ἀπὸ ἐλτε-
λέσουν τὸν σκοπὸν των ἐπιτεσσόντα
εἰς τὴν ἀφετηρίαν των, δηλαδὴ εἰς τὸ
κατάστροφον των πηδαλιουχουμένων,
τὸ ὅποιον θὰ ἀποτελῇ ἓνα εἶδος ἱπτά-
μένου ἀεροδρομίου. Ἡ νέα αὕτη ἐφεύ-
ρεσις δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνα-
θεωρήσεως τῆς κατασκευῆς τῶν πηδα-
λιουχουμένων καὶ τῶν πολεμικῶν σκα-

φῶν τὰ ὅποια θὰ διατρέχουν τρομερὸν
κίνδυνον ἀπὸ τὰ χαλύβδινα αὐτὰ πτη-
νά.

— ΠΛΩΤΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Τὰ Γαλλικὰ καταδρομικὰ «Ζιούλ
Μισλὲ» καὶ «Βίκτωρ Οὐγκώ», ἐπέστρε-
ψαν εἰς Τουλῶνα, κατόπιν ἐξαμήνου τα-
ξιδίου ἀνὰ τοὺς ὠκεανούς. Διὰ πρῶ-
την φορὰν πολεμικὰ σκάφη ἐξετέλεσαν
τόσον μικρὸν πλῆθος δι' εἰρηλικούς σκο-
πούς. Τὰ δύο καταδρομικὰ εἶχον δια-
σκευασθῇ διὰ πλωτὰς ἐκθέσεις, μετὰ σκο-
πὸν νὰ γνωρίσωσιν τὰς περὶ τοῦ Ὠκε-
ανοῦ χώρας μετὰ τὴν Γαλλικὴν βιομη-
χανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἐπιτυχία
τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ἀπαρχῆς ὑπῆρ-
ξε, κατὰ τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας,
πλήρης. Τὰ γαλλικὰ πλοῖα ἐπροκάλεον
ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς ὅλους τοὺς λιμέ-
νας, ὅπου ἐν ἀφίκνυστα. Ἐν Ἀυστραλίᾳ
τὰς πλωτὰς ἐκθέσεις ἐπισκεψάμεθα 20
000 ἄνθρωποι, ἐν Νέα Ζηλανδίᾳ 25000,
ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐπίσης 25.000. Ἐγένοντο
πολλοὶ παραγγελλόμενοι γαλλικῶν προϊόν-
των καὶ συνελέγησαν σπουδαῖοι κατα-
πληροφορίαι διὰ τὰς ὑπερωκεανεύουσας ἀ-
γοράς.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΝΕΑ ΜΟΔΑ

ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΜΑΛΛΙΑ--ΠΑΛΙΝ Η ΧΗΜΕΙΑ

Ἡ μόδα, ἡ μόδα, τὸ πολυκέφαλον τέρας τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ Δερντα Ὑδρα ποῦ κατατρῶγει καὶ τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου ἀκόμη, ὁ ἐφιάλης τῶν συζύγων (δεξιῶν τε καὶ ἀριστερῶν), δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἡσυχῇ. Εἶνε γι' αὐτὴν ἓνα εἶδος μαστιγίου τοῦ Ταπάλου. Τῆς κόδουμε ἓνα κεφάλι, ξεφτυρώνουν πενήντα, τὴν ἀπωθοῦμε, ἐπανερχεται ὁμηρικὴ ὡς Μαινάς. Καὶ ὅλη τὴν ὥρα δουλεύει δὲν ξεκουράζεται οὔτε λεπτό, διαρκῶς σκαρφίζει, τὰ νέα πράγματα. Ἀφοῦ ἤδη ἐξηπλήσεν ὅλα τὰ λογικὰ, εἰσήλασεν εἰς τὰ οἰκόπεδα τῆς τρέλλας. Ποῖαν παραφροσύνην δὲν ἐξεμεταλλεύθη ἡ μόδα:

Παραδείγματος χάριν, κυρίαρχε εἰς τὸ Παρίσι μία περίεργος μόδα—τρέλλα τὰ ἄσπρα μαλλιά.

Ναί! Εἰς τὸ Παρίσι τὰ λευκὰ καὶ τὰ λευκάζοντα μαλλιάκια φοροῦνται πολὺ.

Τὸ ἀνδρικὸν ἀκροατήριον τῶν ἱλαροτραγωδιῶν τῆς μόδας, μένει καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν μετ' αὐτὸ στόμα ἀνοικτὸν πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς νέας τρέλλας, θαυμάζει, ἀπορεῖ καὶ ἀναμένει μετ' ἐκτετακτικὴν τὰ γενησόμενα. Καὶ ἔχει ἀπολύτως δίκην. Ἔως τὴν ὥρην δὲν ἐβλέπομεν οὔτε εἰς τὸ ὄνειρόν μας λευκὰ μαλλιά, ποῦ καὶ ποῦ εὐρίσκομεν καὶ κανένα μορμολύκειον. Μίαν ὥρην πρὶν ὅπως οἱ Παριζιάνοι εὐρῶσαν τῆς Παριζιάνης χιονισμένες. Ἡ λευκὴ νέμψη τοῦ Βορρᾶ

εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὰ κατὰμαυρα καὶ τὰ κατὰξανθα κεφαλάρια. Ἡ χημεία εἶχε χάσει ἓνα εὐρύτατον πεδῖον δράσεως.

Ὁμολογουμένως δὲ ἦσαν πολλοὶ ἀγαθοί. Ἡ γυναῖκα δὲ ἐπέταξε τῆς μογιῆς, δὲν ἀπερηνήθη ἀπὸ τὴν σοφὴν σχολὴν τοῦ Ζὰν—Ζὰν Ρουσσώ, ὁ ὁποῖος διεκίνησεν οὗτο ὁ ἀνδρῶπος πρόκειναι νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν φροσύνην τοῦ κατὰστασιν. Ἀπαγε! Τὰ λευκὰ μαλλιά εἶνε μία μόδα, καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ καμμίαν σχέσιν μετ' αὐτὴν λογικὴν καὶ μετ' αὐτὴν φιλοσοφικὰ νοσημὰ. Δὲν εἶνε δὲ, σημειώσαν, μία μόδα καινοῦργια: οἱ μαρκέζες εἶχαν ἐπίσης πονδραρισμένα, λευκάζοντα μαλλιά. Μετ' αὐτὴν διαφορὰν οὗτο σήμερον ἡ ποδὶρα ἀντικατεστάθη ἀπὸ σοφώτερα μέσα. Οἱ «περρωκιῆ» τῆς μακαρίας ἐποχῆς τῆς Μαντὰμ ντὲ Πομπαδοῦρ ἦσαν παιδάκια ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν μεγαλοφυΐαν τῶν σημερινῶν συναδέλφων των. Χίλια δύο χημικὰ κατασκευάσματα τίθενται εἰς ἐνέργειαν.

Ἐννοεῖται πάντως οὗτο τὰ ἄσπρα μαλλιά δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἐκεῖνο, ποῦ ἐπιδιώκει καὶ ἡ μόδα, δηλαδή τὴν ὥραιότεραν ἐμφάνισιν τῆς ὥραιας. Κάτω ἀπὸ τὸ λευκὸν δάσος πρόκειναι νὰ ὑπάρχουν δύο ρόδα καὶ δύο κεράσια, πρόκειναι νὰ ὑπάρχουν χυμένα πέταλα ροδόχρωμα λουλουδιῶν, πρόκειναι ἀκόμη νὰ ἔχῃ δουλέψῃ κάτω ἀπὸ τὸ δάσος αὐτὸ ἡ σμίλη τῆς Φύσεως..

Η ΓΥΝΗ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΔΑ ΠΡΟ ΠΕΝΤΗΝΟΝΤΑ ΑΙΩΝΩΝ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ-ΑΝΘΗ-ΚΑΠΕΛΛΑ-ΒΑΦΑΙ

ΩΣ ΗΣΑΝ ἄρα γε αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἔζων πολὺ πρὶν ἢ Ῥώμῃ ἀποκτήσῃ τὸ μεγαλεῖόν της; Πῶς ἐνεδύνοντο καὶ εἰς τί κατεγίνοντο εἰς τὴν ἀρχαίαν Βαβυλῶνα, καὶ εἰς τὰς πόλεις τοῦ Νείλου; Τελευταίαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις ἔφεραν εἰς φῶς

πολλὰ ἐνδιαφέροντα περὶ αὐτῶν.

Ἡ ἱστορία δὲν μᾶς φέρει περισσώτερον ἀπὸ πενήντα αἰῶνας ὀπίσω. Ἐὰν παρατηρήσωμεν ὅπως τὸν μακρὸν ἀνακαλύπτουμεν ὅτι (ἐκτὸς τῆς Ἀσίας), ὅλοι οἱ ὑψηλοὶ πολιτισμοὶ τοῦ κόσμου ἦσαν συνθηροισμένοι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς Μεσογείου. Ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Βαβυλὼν ἦσαν αἱ μεγαλειοκρατικαὶ δυνάμεις. Τὰ σκῆπτρα τοῦ ἐμπορίου τῆς Μεσογείου τὰ κατείχεν ἡ Κρήτη. Ἡ Ἀραβία ἦτο διηρημένη εἰς τέσσαρα πλούσια βασίλεια, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ ἐστράλλον τὰ ἐμπορικὰ των πλοῖα ἔξω ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Θάλασσαν εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κίναν, τὴν Κεϋλάνην, Μαδαγασκάρην καὶ τὴν μακρινὴν νότιον ἀκτὴν τῆς Ἀφρικῆς.

Τὸ Ἰουδαϊκὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀνιδρύθη διὰ τῶν κατακτήσεων τοῦ Δα

βίδ καὶ ἔγεινεν ἰσχυρὸν διὰ τοῦ υἱοῦ του Σολομῶντος, δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη. Ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐπέπρωτο νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν Ἡλιούπολιν παρὰ 1.000 ἔτη ἀργότερον.

Ὅχι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπιστήμονες συνείθιζον νὰ λέγουν ὅτι ὅλα τὰ σωζόμενα ἐρείπια τῆς Βαβυλῶνος ἡμποροῦσαν νὰ χωρέσουν εἰς ἓνα κιβώτιον τριῶν κυβικῶν ποδῶν. Ἀλλὰ ἐκτοτε ἔχουν γείνει πολλὰ ἀνασκαφαὶ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰς μεγάλας ἐκτάσεις, ὅπου ἦσαν ἄλλαι Καλδαϊκαὶ πόλεις καὶ τὰ εὐρήματα εἶναι ἄπειρα.

— BIBLIA KAI APXAIOTHTES

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον κατέχει ἀνασκαφὰς Βαβυλωνικὰ ἐγγράμματα, τὰ ὁποῖα, ἐν τοποθετηθῶν, κατὰ σειρὰν, θὰ καταλάβουν μίαν ἐκτάσιν πολλῶν μιλίων. Περιγράφουν τὰ ἐνδύματα καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔθιμα τῶν Καλδαίων καὶ τοίχων.

Τόσων μέγα πλῆθος ἐγγράφων ἀσκήσαν οἱ Βαβυλωνιοὶ ἐπὶ πλακῶν ἐψημένης ἀργίλου, ὥστε περισσώτερα εἶναι γνωστὰ σήμερον περὶ τῆς Βαβυλῶνος, παρὰ περὶ οἰκισθέντος ἄλλης Εὐρωπαϊκῆς χώρας μόνον 1000 ἔτη πρὶν!

Τὰ ἐγγράμματα καὶ αἱ περιγραφαὶ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου εἶναι βιβλία περιγράφοντα τὴν ζωὴν καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς

χώρας εκείνης χιλιάδας ἔτη πρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Κρήτην τὰ εἰρήπια πολλῶν θοὺν εἰς φῶς κατόπιν τῶν τελευταίων ἀκτιρίων τῆς ἀρχαίας αὐτῆς ἐποχῆς ἤλθασκαφῶν, μεταξὺ δ' αὐτῶν τὸ περίφημον ἀνάκτορον τοῦ Μίνωος, γεμῆτον ἀπὸ τοιχογραφίας, μὲ χρώματα ζωηρὰ ἀκόμη, αἱ ὁποῖαι περιγράφουν τὰ ἀθλητικὰ παιγνίδια καὶ τὰς καθημερινὰς ἀσχολίας τῶν κατοίκων. Εἰς πολλὰς τοιχογραφίας φαίνονται γυναῖκες καὶ ἀρκετοὶ ἀριθμοὶ ἀγαλματίων γυναικῶν μὲ καθημερινὰ φορέματα, ἀνευρέθη.

— ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΕΡΕΤΡΩΝ

Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὅλη ἡ ἀνατολικὴ περὶοχὴ τῆς Μεσογείου, μαζὺ μὲ τὴν Ἀραβίαν, Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Κρήτην, ἦτο πρὶν ἀπὸ σαράντα πέντε ἢ πενήντα αἰῶνας, μία «καλλιεργημένη ἔκτασις». Δηλαδή ἐπὶ ὅλης αὐτῆς τῆς ἐκτάσεως ὑπῆρχε τὸ ἴδιον σχέδιον εἶδος πολιτισμοῦ, μὲ τὰ ἴδια ἔθιμα, ἐνδύματα κλπ. Αὐτὸ συνετελέσθη διὰ τοῦ ἐμπορίου, μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς συχνοὺς πολέμους.

Ὅταν ἀπέθνησκον οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, τὰ σώματά τῶν ἐγυμνῶντο πρὶν ταριχευθῶν. Ἄλλ' αἱ μούμιαι τῶν πλουσίων ἐκλείοντο εἰς φέρετρα, στολισμένα πολυτελῶς καὶ κάποτε σκαλισμένα καὶ ζωγραφισμένα μὲ εἰκόνας τῶν. Τὸ φέρετρον μιᾶς πριγκηπίσσης ὀνομαζομένης Ἰουνιφιρτ, εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μουσεῖον τῶν Τεχνῶν τῆς Νέας Ὑόρκης στολίζεται μὲ μίαν εἰκόνα τῆς φυσικοῦ μεγέθους, ὡ ραιοτάτην.

Ἀπὸ τὰ φέρετρα, τοιχογραφίας κλπ. ἐμάθαμεν ὥρισμένως πῶς ἐνεδύοντο αἱ γυναῖκες τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἐποχῆς. Καὶ ἡ πλέον ἀξιόλογος ἀνακάλυψις εἶ

ναι τὰ φορέματά των, ἀκόμη καὶ τὰ καπέλλα των ἦσαν καταπληκτικῶς ὁμοία μὲ τὰ σημερινά.

Ἐνα Αἰγυπτιακὸν χάλκινον ἀγαλματίον, τὸ ὁποῖον εὗρίσκεται τῶρα εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου, εἰς τὸ Παρίσι, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνῆκει τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μωϋσέως, παριστᾷ μίαν νέαν μὲ ἓνα φόρεμα τόσο στενὸν, ὥστε θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ περιπατήσῃ. Τὸ φόρεμα εἶναι κοντόν, ὅπως καὶ τὰ σημερινὰ καὶ ἡ βλοῦζα ἔχει ἓνα μὴ περὶν ἀνοιγμα λαμποῦ καὶ μονοκόμματα μανίκια. Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῆς μόνον εἶναι παράδοξον, καὶ ὁμοιάζει μὲ περικεφαλαίαν, ἀπὸ κάποιο μάλινον ὕφασμα.

Τὰ ὕφασματα, τὰ ὁποῖα ἐφόρουσαν αἱ γυναῖκες τῆς Ἡλιουπόλεως καὶ Βαβυλώως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὑπερέβαινον εἰς λεπτότητα καὶ ὠραιότητα ὅλα τὰ ὕφασματα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν σήμερον. Ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον λευκά, διότι τὸ κλίμα ἦτο θερμόν. Ἄλλ' αἱ Αἰγύπτια καὶ Χαλδαῖαι, ἐγνώριζον, καὶ ζωηρά, καὶ ὠραία χρώματα.

Ἐκαλλιέργουν λίνον (διὰ λινὰ ὕφασματα) καὶ ἐκείνον τὰ πρόβατα νὰ καταςκεύαζον μάλλινα. Δὲν ἐκαλλιέργουν τὸν βάμβακα, ἀλλ' εἰσῆγον μουσελίνας ἀπὸ τὰς Ἰνδίας καὶ μεταξωτά.

— ΚΟΡΔΕΛΛΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΗ

Ἡ γυναῖκα τῆς Βαβυλώως ἢ τῆς Αἰγύπτου ἐφόρει συνήθως μίαν μεταξωτὴν ἐσάρπαν εἰς τοὺς ὤμους τῆς. Εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς εἶχε ἓνα κομψὸν καπελλίνον ἀπὸ τεχνιτὰ ἄνθη καὶ μετὰ τὰς κορδέλλας. Τὰ μαλλιᾶτες ἐκρατοῦντο μὲ ἓνα περιδέραιον, ὁ ὁποῖος ἐμπρὸς εἶχεν ἓνα χρυσοῦν κόσμημα εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ὅπως εἰμπορεῖ εὐκολὰ νὰ φαντα-

σθῇ κανεῖς, ἡ ὠραία τῆς Βαβυλώως ἢ γάπα νὰ στολίζεται μὲ κοσμήματα. Ἀπὸ τὴν ζώνην τῆς ἐκρέμαντο ἀδμαντοκόλλητα κοσμήματα καὶ ἄλλα στολίδια τῆς ἦσαν τὰ περιδέραια — ἀπὸ χρυσόν, κοράλλια, μαργαρίτας ἢ χάλυδα περιέργως πεποικιλμένον μὲ χρυσόν — δακτυλίδια, σκουλαρίκια καὶ βραχιόλια. Πιστεύεται ὅτι τὰ δακτυλίδια ἔχουν τὴν ἀρχὴν των εἰς τὴν Βαβυλώνα, ὅπου συνήθως ἔφερον σφραγίδας.

Οἱ Βαβυλώνιοι ἦσαν ἐπιτήδαιοι ἐργάται χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἐλάμβανον χρυσόν καὶ πολυτίμους λίθους ἀπὸ τὴν ἔρημον, νοτίως καὶ ἀνατολικῶς τῆς Αἰγύπτου. Σφραγίδες τῶν Βαβυλωνίων, αἱ ὁποῖαι ἀνευρέθησαν, εἶναι μεταξὺ τῶν ὠραιότερων παραδειγμάτων τῆς τέχνης. Αἱ σφραγίδες αὐταὶ ἦσαν μικροὶ κύλινδροι, φέροντες σκαλισμένην τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κατόχου, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ ὑπογράψῃ, πιέζων τὸν κύλινδρον ἐπὶ μαλακοῦ ἀργίλου μὴ ἄς πλακόος, ἡ ὁποία ἐπιστα ἐψήνετο διὰ νὰ σκληρυνθῇ καὶ διατηρηθῶν τὰ γραφέντα.

Κάτω ἀπὸ τὸ φόρεμά τῆς, ἡ κυρία τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου ἢ Χαλδαίας ἐφόρει μίαν σφικτὴν ταινίαν ἀπὸ λινόν, διὰ νὰ συγκρατῇ τὸ στήθος καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ σημερινοῦ κορσέ. Αἱ κάλτσαι, ἦσαν ἄγνωστοι τότε, ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἐστολίζοντο μὲ χρυσὰ βραχιόλια, τὰ ὁποῖα, εἰν ἡ ὠραία ἦτο πλουσία εἶχον πολυτίμους λίθους. Εἰς τὰ πόδια ἐφόρει σανδάλια ἢ ὑποδήματα ἀπὸ λεπτοῦ δέρματος, κομμένα εἰς διάφορα σχέδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέρχοντο φαίνεται καὶ τὰ σημερινὰ διάφορα σχέδια.

— ΑΡΧΑΙΑ ΚΡΗΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἡ μόδα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, χω-

ρὶς ἀμφιβολίαν ἠλλασσεν ὅπως καὶ σήμερον. Ἀγαλματὰ γυναικῶν ἀνευρεθέντα εἰς τὴν Κρήτην καὶ τοιχογραφίαι, δεικνύουν, ὅτι ἡ συνήθης ἐνδυμασία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βασιλέως Μίνωος ἦτο μία στενὴ βλοῦζα, μὲ μανίκια, ἢ καὶ χωρὶς αὐτά, μὲ μίαν φαρδεῖαν φούσταν μαζεμένην εἰς τὴν μέσην καὶ κρατουμένην μὲ μίαν ζώνην. Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς εἶχε σχῆμα ριπιδίου. Μερικὰ ἀπὸ τὰ καπέλλα εἶχαν γυριστοὺς πρὸς τὰ ἐπάνω γύρους, μὲ κορδέλλας, αἱ ὁποῖαι ἐσταύρωνον ἐμπρὸς καὶ ἔδενον ὀπίσω. Τὰ μεσοφόρια ἦσαν πολυτελέστατα καὶ αἱ φούσται εἶχον φαρμαπαλλάδες. Τὰ προστήθια ἦσαν ἀπὸ λεπτότατον ὕφασμα μὲ ἄνθη ἀπὸ κορδέλλαν.

Τὸ φόρεμα, τὸ ὁποῖον ἐφόρει ἐντὸς τῆς οἰκίας ἡ κυρία τῆς ἀρχαίας Μέμφιδος (ἐπὶ τοῦ Νεῖλου) ἢ Νινευί, κατὰ τὸ θέρος, ἦτο δροσερώτατον, διότι ἡ θερμότης ἦτο τρομερά. Ἦτο ἓνα φόρεμα ὡς πέπλος ἀπὸ κάθε καθαρὰν καὶ διαφανῇ μουσελίαν τῶν Ἰνδιῶν, ὁμοίαν ὀλίγον μὲ τὸ σημερινόν «Τζωρτζέτ» καὶ ὁ λαίμος ἦτο πολὺ ἀνοιχτός.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην φαίνεται ὅτι ἐδίδετο μεγαλειτέρα προσοχὴ εἰς τὸ κτένισμα ἀπὸ σήμερον. Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἠκολούθει τὴν μόδαν, ἐξώδευσεν ὡς καὶ ἡμέραν διὰ νὰ κτενισθῇ. Ἦ ἐπιτηδεῖα ὑπηρετοῦσά τῆς ἐχώριζε τὰ μαλλιᾶτες εἰς πολλοὺς ἑσπεράρχους, τοὺς ὁποίους ἐπλεκεν ἢ ἐκαπσάρωνε καὶ ἐσκάλωνε κατόπιν ὑψηλά.

Ἡ ὠραία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔβαφε τὰ φρεῖα τῆς μὲ δύο χρώματα, πρασινάκα καὶ μαῦρα καὶ ἔβαψε τὰ μάτια τῆς νὰ φαίνωνται μεγαλειτέρα καὶ διὰ νὰ αὐξήσῃ ἀκόμη τὴν ἐντύπωσιν, ἔβαφεν ὀλόγυρα τὰ μάτια μαῦρα μὲ ἓνα μικρὸν ἐργαλεῖον ἀπὸ ἔδενον ἢ ἐλεφαντόδοντα. Τὰ χεῖλη τῆς τὰ ἔβαφε μὲ καμίνιον, τὸ πρόσωπόν τῆς τὸ ἐ-

λεύκαινε καὶ προσέθετε κόκκινον χρώμα καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων τῆς τὰ ἑκάμνη κιτρινωπὰ μὲ κνῆ. Ἡ τέχνη αὕτη τῆς βαφῆς ἦτο ἴσως τελειοτέρα τότε ἀπὸ σήμερον. Ἡ ἀρχὴ τῆς δαντέλλας ἦτο ἓνα δίκτυον. Ἐξετάσατε μίαν ἀκριβοῦν σημερινὴν δαντέλλαν καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶναι ἓνα δίκτυον. Εἰς τὴν Βαβυλῶνα οἱ ἐργάται τῆς τέχνης αὐτῆς μετεχειρίζοντο κλωστάς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἦτο δεμένη εἰς ἓνα κτένιον καὶ τὰ κτένια ἀνεκατῶνοντο μὲ τὰς χεῖρας.

ΝΕΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ

Οἱ Γάλλοι ἀδελφοὶ Παρμετιέρ σκέπτονται νὰ ναυπηγήσουν τὸ μεγαλειότερον ἀτμόπλοιον τοῦ κόσμου. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελῇ μίαν κολοσσιαίαν πλωτὴν πόλιν θὰ ἔχῃ ἐκτοπισμὸν 100 χιλ. τόνων, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ χωρῇ 20000 ἐπιβάτας. Ἰδιαιτέραι ὅλως μηχαναὶ κατασκευάζονται διὰ τὸ νέον τοῦτο πλοῖον, ἐκ τῶν 15 καταστρωμάτων, τοῦ ὁποῖου τὰ 10 θὰ κεῖνται ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ὕδατος. Κἄθε κατάσταση θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέρας πλατείας καὶ διαδρόμους διὰ τὴν ἀναφυκὴν τῶν ἐπιβατῶν.

Ὁ νέος γίγας τῶν θαλασσῶν θὰ ἐκτελῇ τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς διάστημα 60 ὥρων. Ὁλόκληρος στρατὸς ἐκ τεσσάρων χιλιάδων ναυτικῶν θ' ἀποτελῇ τὸ πλήρωμα τοῦ νέου κολοσσού.

ΚΑΛΑὶ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΘΕΙΑ

1. Ὁφείλομεν νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ τιμῶμεν τοὺς ἱερεῖς, οἰασδήποτε θρησκείας.

2. Φοιτῶντες τακτικῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὀφείλομεν νὰ ἱστάμεθα κοσμίως.

3. Ἐνῷ τὸ σῶμα ἡμῶν ἵσταται ἐν εἰρῇ, μὴ τρέχῃ ὁ νοῦς ἔξω εἰς κοσμικὰς φροντίδας καὶ ὑποθέσεις, εἰς τόκους, συναλλάγματα, συμβόλαια, κτήματα, συνεντεύξεις φίλων καὶ τὰ τοιαῦτα.

4. Μόνον οἱ ἀνάγωγοι ἄνθρωποι συνδιαλέγονται ἀσυστόλως ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ, μεταχειριζόμενοι τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς εἰς φλυαρίαν, ἐνοχλοῦντες καὶ σκανδαλίζοντες τοὺς εὐλαβῶς προσευχομένους.

5. Μὴ μεταχειρίζου ἐν τῇ ὁμιλίᾳ σου χάριν ἀστεϊότητος, ρητὰ τῶν Θεῶν Γραφῶν.

6. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι ἀστεϊζόμενοι περὶ θρησκευτικῶν, οἱ τοιοῦτοι δεκνύουσι τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὴν λάμπιν τοῦ πνεύματος.

7. Μὴ παραμελεῖτε τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα, προφασιζόμενοι, ὅτι δῆθεν ἔχετε σπουδαίας ἀσχολίας καὶ ἄλλας οἰκονομικὰς φροντίδας. Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

8. Ἀλλὰ καὶ τούναντίον, μὴ παραμελεῖτε τὰ πρὸς τοὺς οἰκείους καθήκοντα δαπανῶντες ὅλως ἀδιακρίτως τὰ ὥρας ὑμῶν εἰς τὰ θρησκευτικὰ, διότι τὸ πολὺ Κύριε ἐλέησον καὶ ὁ Θεὸς τὸ βεβύνηται.

9. Οἷον δῆποτε ἐπίσημον ἀξίωμα ἔχετε, μὴ ἐντρέπεσθε νὰ εἰσθε καὶ νὰ λέγεσθε εὐσεβεῖς.

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΡΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΠΙΡΤΟ

Ὑπάρχουν περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας κάθε ἄνθρωπος ὁσονδήποτε καὶ ἂν μὴ εἶνε προληπτικός, δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητα περιστατικά τινα, τὰ ὁποῖα εἴτε ἐκ συμπτώσεως εἴτε ἐξ ἄλλης αἰτίας ἔρχονται νὰ τὸν ἐμβάλλουν εἰς σκέψεις ἀλλοίας ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἔχει περὶ προλήψεων.

Εἶνε βεβαίως εἰς πάντας γνωστὴ ἡ πρόληψις καθ' ἣν ἔαν ἰδῇ ἄτομα ἀνάψωσι σιγάρον ἐκ τοῦ ἰδίου πυρείου ὁ εἰς τούτων καὶ δὴ ὁ μικρότερος μέλλει νὰ πάθῃ μέγα τι κακὸν, ἢ καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Τὴν πρόληψιν ταύτην ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τὴν ἀντιπαρέρχονται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀπαθείας, ἐνῷ ἐξ ἀπώθειου ὑπάρχουν ἄλλοι οἵτινες μερίστην ἀποδίδοντι εἰς αὐτὴν σημασίαν.

Καίτοι οὐδέποτε ὁ χαράκις τῆς γραμμῆς αὐτῆς ὑπῆρξε προληπτικὸς καὶ οὐδεμίαν σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὰς προλήψεις. Ἐν τούτοις τὸ κατωτέρω γεγονός ἦλθε νὰ τὸν κάμῃ νὰ σκεφθῇ ὅτι δὴ ἔπρεπε νὰ ἀποδίδῃ τὴν ἀρμόζονσαν σημασίαν εἰς τὰς προλήψεις.

Ἐσπέραν ἰνὰ τοῦ πυρεϊοῦτος Ἀπριλίου ἱερχ. εἰς τὴν ἐπεδησθῇ ἐν τῷ λιμένι Σέρον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς ταξιδεύων διὰ Πειραιᾶ. Τὸ ἀτμόπλοιον ἦτο ἐν τῶν καλλιτέρων θαλαμηγῶν τῶν ἐπιτελούντων τὴν συγκοινωνίαν τῶν Κυκλάδων. θαῦμα σε

ρεόητος. πολυτελείας καὶ ἀνεσεως.

Ὁ καιρὸς ἦτο λίαν τρικυμιώδης καὶ διὰ τὸ ἀιμόπλοιον ἔκαμψε τὸν κάβον τῆς Σύρου, γιγαντιαία κύματα μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ὀρμῆς ἐπιπίπτοντα κατ' αὐτὸ τὸ ἐκλειδωνίζαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπερεκατὸν ἐπιβατῶν τῆς πρώτης θέσεως μόνον τρεῖς, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ὁ ὕποφαι νόμενος, ἠδυνήθημεν νὰ ἀρηφῇσωμεν τὴν μοναδικὴν εἰς ἀγριότητά τρικυμίαν τῆς νυκτὸς ἐκείνης καὶ νὰ συζητῶμεν ὡς γνήσιοι Ἑλληνες δι' ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα. Κατὰ τὸ διδοίμενον τοῦτο ὁ εἰς τῶν συνταξιδιωτῶν μου μᾶς προσέφερε ἀπὸ ἐν σιγάρον καὶ μετὰ τὴν ἐγγένειαν ἣ ὁποία τὸν διέκρινε μᾶς προσέφερε καὶ τὸ σχετικὸν ἔναυσμα μὴ δυνάμενος δὲ οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὸ δι. τρεῖς ἡνῶρα μὲν ἐκ τοῦ ἰδίου πυρείου, ἐξηκολούθησαμεν τὴν συζήτησίν μας μετὰ τῆς περὶ τῆς προλήψεως, ὁποῖα καὶ ἀπεσφύρημεν κατακοπῇ μὲν ἀλλὰ καὶ τελείως ἐνχαριστιμένοι νὰ ἀναπνεύσωμεν.

Τὴν ἐξόδον πρώτην τὸ ἀιμόπλοιον ἠγκυροβόλει εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀπεβιβάζοντες εἰς τὴν παραλίαν κατευθυνόμενος εἰς τὸν ποδὸς δὲν ὄρον, καὶ ἕνα φθάσας ἐκεῖ ἠσπώθημεν τὰ πρῶτα συμπτώματα μιᾶς σοβαρᾶς ἀδιαθεσίας, ἣ ὁποία χωρὶς νὰ γνωρίζω ποῦ ὁ-

φείλετο με ἔκαμε νὰ σκεφθῶ πλεισιτάκις τὴν σχετικὴν πρόληψιν. Προσεκλήθη ὁ ἰατρός, ὁ ὁποῖος καὶ διέγνωσε τὴν φοβερὰν ἀσθενεῖαν ἐξανθηματικοῦ τύπου, καθ' ὅλον δὲ τὸ μαρτυρικὸν διάστημα τῆς ἐξελίξεως τῆς νόσου. ἐπίμονοι σκέψεις με ἐδασάνιζαν κυριολεκτικῶς καὶ ἐδεῶρον τὸσον δέβαιον τὴν θάνατον μου, ὥστε νὰ κανονίζω καὶ τὰ τῶν τελευταίων μου θελήσεων. Καὶ ὥς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο, ὁ θάνατός μου προτέρας τῆς πραγματικότητος ἐγένετο γνωστός εἰς τὴν πατρίδα μου, ὅπου συγγενεῖς τε

καὶ φίλοι με ἔκλαιαν ἤδη.

Εὐτυχῶς ἀνέρωσα καὶ οὕτω ἀπεσοδήθη ἡ πρὸς τὰς αἰωνίους μορὰς συνέχεια τοῦ ταξιδίου μου. Ὡρμήθη ὅμως ἔκτοτε νὰ δίδω μεγαλειτέραν σημασίαν εἰς τὰς προλήψεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλω ἂν θὰ κατορθώσω, δεδομένου ὅτι πολλάκις παρέβην τὸν ὁκνον μου αὐτὸν, χωρὶς νὰ πάθω κακὸν τι.

Τὸν λόγον τῶρα ἔχουσιν οἱ εἰδικῶς εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἀσχολούμενοι.

Φ. Χ. Μ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

—ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἐνεφανίσθη νέον εἶδος βιομηχανίας, ἥ διὰ τὴν κυριολεξίαν νέον εἶδος ἐμπορίου. Τὸ ἐμπόριον τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος.

Ἡ φράσις καθ' ἣν αἱ τάξεις αἱ διαθέτουσαι τὸν ὑλικὸν πλοῦτον ἐκμυζοῦν τὸ αἷμα τῶν ἀπύρων, δὲν ἔχει πλέον μεταφορικὴν μόνον σημασίαν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ πλούσιοι ἀγοράζουν τὸ αἷμα τῶν πτωχῶν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Νέου Κόσμου συναντῶνται ἀφθονοὶ ἀγγελίαι διαλαμβάνουσαι προτάσεις πωλήσεως αἵματος. Τὸ αἷμα τοῦ το καταλλήλως ἀποστραγγίζεται ἀπὸ τῆς φλέβης τοῦ πωλοῦντος εἰς τὰς τοῦ ἀγοράζοντος.

Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ ἀναπτύσσεται καὶ προκαλεῖται ἀνταγωνισμὸς, αἱ τιμαὶ τοῦ ἐμπορεύματος ἐλαττώνονται. Μολαταῦτα ἡ κίνησις εἶνε πολὺ ζωηρὰ εἰς τὴν αἵματαγοράν. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μόνον σημειοῦνται ἡμερησίως ἄνω τῶν 10.000 πράξεων.

— ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΠΑΙΤΟΥ

—Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου συνέλαβε πρὸ ἡμερῶν ἕνα ζητιάνον, ὀνόματι Ταϊύλορ, ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὁποίου ἀπεδείχθη πόσον προσοδοφόρον εἶνε τὸ ἐπάγγελμα αὐτό.

—Ὁ κ. Ταϊύλορ ἔχει ιδιόκτητον ἔπαυλιν εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὁπόθεν ἀναχωρεῖ καθημερινῶς, ἐπιβαίνων τῆς μοτοσυκλέτας του.

—Εἰς τὸ Λονδίνον, ἐπίσης ἔχει ἕνα ἀποκοῦμπον, ὅπου ἀφίνει τὴν μοτοσυκλέταν του, ἀλλάσσει κοστοῦμι καὶ ἐμφανίζεται οἰκτὺρ καὶ ἀξιοθερήνητος, μετὸ κοῦκλόν του εἰς τὴν δεξιάν.

—Καθ' ἣν στιγμὴν συνελήφθη, εἶχεν ἐπάνω του 5 λίρας στερλίνας εἰς χαρτονομίσματα καὶ μίαν τσέπην ὑπερπληρὴ ἐκ χαλκίνων κερμάτων.

—Ἐπίσης εἰς τὰ θυλάκιά του εὗρεθῇ μία καρφίτσα ἀδαμαντοκάλλητος, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγοράσει ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ παρελθόντος δεκαημέρου.

ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΤΕ

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΟΦΗ

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε κατ' ἐξοχὴν ζῶον καρποφάγον, ἡ δὲ Γραφή, ὅταν ὁ Θεὸς τὸν ἔθεσεν εἰς τὸν Παράδεισον καὶ συνεδόλισε τὴν εὐτυχίαν του, λέγει ὅτι οἱ πρωτόπλαστοι ἐτρέφοντο δι' ὀπωρῶν. Ἄλλως καὶ οἱ ὀδόντες τοῦ ἀνθρώπου δεικνύουσιν ὅτι οὗτος εἶνε πρωτίστως χορτοφάγον ζῶον καὶ ἐλάχιστα σαρκοφάγον.

Διὰ τῆς φυσικῆς τροφῆς τῶν ὀπωρῶν ἡ πέψις γίνεται εὐκόλος, τὸ αἷμα δὲν ἔχει τὰ δηλητήρια τοῦ κρέατος, ἡ κεφαλὴ εἶνε ἐλευθερὰ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ, τὸ σῶμα εἶνε εὐλύγιστον καὶ ἐλαφρόν, ὁ δὲ ὕπνος γλυκύς, ἄνευ τρομακτικῶν ὀνείρων.

Διὰ τὸ τοῦτο ; Διότι δὲν κυκλοφοροῦν εἰς τὸ αἷμα καὶ συνεπῶς εἰς ὅλον τὸ σῶμα τὰ δηλητήρια καὶ αἱ βαρεῖαι, ἐκτείνονται οὐσίαι τῶν κρεάτων καὶ τῶν λιπαρῶν τροφῶν, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν πονοκεφάλους, μελαγχολίας, δυσπεψίας, ἀρθρίτιδας, παχυσαρκίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι δηλητηριάζουν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν.

Ὁ Φραγκλῖνος λέγει ὅτι μόνον ὅταν ἀφῆκε τὸ κρέας καὶ ἐπέδωκε εἰς τὴν καρποφαγίαν, ἠσθάνθη ὅλας τὰς δυνάμεις, εἰργάζετο τριπλασιαστικὰ κατάρθωσε νὰ γείνη ὅτι ἔγνω, δηλαδὴ σοφὸς ἐπιστήμων, διπλωμάτης, ὁ πρῶτος πολίτης τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ λαθῶν παγκοσμίου θαυμασμοῦ.

Οἱ διαπρεπέστεροι σοφοὶ διακηρύττουν ὅτι ἡ υἱεῖα καὶ ἡ ἀδελφοποίησις τῆς ἀνθρωπότητος θὰ λάμπουν τὴν ὁ-

ραϊὰν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θὰ παύσουν νὰ εἶνε σαρκοφάγα ζῶα καὶ θὰ τρέφονται με χόρτα καὶ καρπούς.

Τρέφετε τὰς οἰκογενεῖας σας με φρούτα ὄριμα καὶ καθαῶς πλυμένα. Μεταχειρίζεσθε ἀφθόνως τὰς κομπόστας καὶ τὰ χορταρικά, καὶ θέλετε ἰδεῖ εἰς τὰς οἰκογενεῖας σας νὰ λάμπῃ ἡ χαρὰ, ἡ υἱεῖα, ἡ εὐλυγιστία, ἡ δύναμις, ἡ εὐφροσύνη. Θὰ ἰδῆτε ὅτι θὰ ἐργάζεσθε διπλασίως ὅτι θὰ κερδίζετε διπλασίως, ἐπομένως θὰ αὐξάνετε τὴν εὐημερίαν σας καὶ θὰ ικανοποιῆτε εὐκολώτερον τὰς ἀνάγκας σας.

Ὁπωρικά, χόρτα, αὐγὰ καὶ γάλα εἶνε ἡ ἰδεώδης καὶ φυσικὴ τροφή τοῦ ἀνθρώπου.

ΨΥΓΕΙΑ

Φίλτρα ὕδατος, Παγωτομηχαναὶ, Ἀψευδιστῆρες, Γαλακτομηχαναὶ, Σκεῖθι οἰκιακά.

Δ. Γ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Ὁδὸς Πασματζόγλου 17

Μέγαρον Ἀρσαλείου

Ἐναντὶ Εὐαγγελίου Τραπεζῆς

Μεγάλαι ἐκπτώσεις ἕνεκα τῆς διανομῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΚΕΠΑΣΘΗΤΕ

«Ένας Γάλλος, ο Ρενέ Τίσερς, που έπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας τελευταίως, τελειώνει ἕνα ὕμνον του ποῦ ἀφιερώνει στὰς Ἀθηναίας με αὐτὰ τὰ λόγια.

«Ξεδραχιονισθίτε ὅσον θέλετε, μὴ δείχνετε ὅμως τὴν γάμπες σας. Ἐκτὸς ἂν... ἐκτὸς ἂν θέλετε με αὐτὸ νὰ μᾶς ἀναγκάσετε νὰ μὴ χαμηλώσουμε πατὲρ τὰ μάτια μας».

«ὦ! καὶ ἂν ἀπεφάσιζεν ὁ εἰλικρινὴς Γάλλος νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθή-

νας καὶ μετὰ τὴν γενίκευσιν τῆς μόδας τοῦ ξεγυμνώματος τῶν χειρῶν, ὁπότε σὲ κάθε θῆμα θὰ εὐρίσκετο ἁπέναντι Ἀθιδῶν ποῦ θὰ φέρουν δυὸ παχύτατα χοιρομέρια στὴν θέσιν τῶν χειρῶν των. Θὰ ἐσπευδε νὰ διορθώσῃ τὸ φινάλε τοῦ ὕμνου τρυπρὸς τὰς Ἀθιδας.

«Σκεπάστε τὰ χέρια σας καὶ τῆς γάμπες σας. Ἐκτὸς ἂν... ἐκτὸς ἂν θέλετε με αὐτὸ νὰ μᾶς ἐξανγκάσετε νὰ... κλείσωμεν τὰ μάτια μας ὅταν σὰς βλέπωμεν».

ΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

«Ὅσοι ἐπίστευσαν ὅτι εἴχαμε ξεμπερδέψει ἀπὸ τὴν ζέστη, ἀντιλήφθησαν ὅτι ἡ παροιμία «τὸ ἀχλάδι πίσω ἔχει τὴν οὐρά του» εἶνε σοφωτάτη. Καὶ τρέχουν ἔλοι σαστισμένοι κρούοντες θύρας ἐξοχικῶν ξενοδοχείων καὶ ἐπαύλων ζητοῦντες κάμαρα, καμαράκι σοφίτα, ποντικότερπα ἀρκεῖ νὰ πέρνουν λίγο ἀέρα.

— Ξενοδοχεῖα Κηφισοῦς ἐν ἀπαρτίᾳ. Ἐνα νέον κατάλευκον ἐνεφανίσθη σὰν λευκὸν ὄνειρον στὸ τέμας τῆς ὁδοῦ Κεφαλαρίου, εἶνε τὸ «Κλάριτζ-Ὀτέλ» με σεβρίσια πολυτελῆ, νοικοκυρωσύννην ἐλβετικῶν ξενοδοχείων, κα-

θαρίότητα πρωτοφανῆ, τραπεζομάντηλα, πετσέτες κυανᾶ.

— Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποῦ ἐπνευσε λίγο ἀεράκι πολιτισμοῦ καὶ ἔλειψαν ἐκεῖνα τὰ τέως λευκὰ τραπεζομάντηλα καὶ πετσέτες.

— Μία ταράτσα πελωρία γιὰ τὸ γεῦμα, ὀρχήστρα θαυμασία. Ἐννοεῖται τὰ θαμνάτια κατελήφθησαν ὡς ἐξ ἐφόδου.

— Ἡ κυριώτερα κοσμικὴ κίνησις τῆς Κηφισοῦς ἢ μᾶλλον, ἢ πλέον ἀριστοκρατικὴ εἶνε στὸ Σπόρτιν-κλούμπ κάθε βράδυ γλυστροῦν ἐκεῖ ἀθρόβως λιμοζίνες καὶ Καντιλιάνι μεταφέρουσαι τὴν ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία.

— Ἄλλοι ἀνεδαίνουν ἐπάνω καὶ

παίζουν χαρτιά, καὶ ἄλλοι κάθονται στὸν κήπο. Ἡ ὀρχήστρα εἶνε εὐχάριστη καὶ τὸ πρῶτο βιολὶ τοῦ Τσιγγαῖνου ἔχει δοξαριὰ μαγευτικῇ.

— Τὸ κυριώτερον θέλητρον εἶνε ὁ χορὸς ὠραίας καὶ θαυμασίως κομψῆς Ἀθηναίας, τῆς δίδος Διπλαράκου, χορεύει με χάρι ἀσύγκριτη καὶ εἶνε ἡ κομψότερα κοπέλα τῶν Ἀθηνῶν.

— Αἱ τουαλέττες τῆς ἁπλῆς, μονό γραμμῆς, μακρυῆς καὶ ὄλη ἢ πολυτέλειαι στὸ ὕφασμα.

— Ἐκεῖ συχνάζουν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συριώτη, οἱ κ.κ. Βάσσου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παπάγου ἢ κ. Παπαηλιοπούλου ἢ κ. Ἀντωνιάδη, ὁ κ. Ζωχιός, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κατσέα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ ὁ κ. Καραπαναγιώτης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπούμπουλη κτλ.

— Στὸ τερεῖν τοῦ κατιναρίσματος μόνον τὴν Κυριακὴν ἔχει πολὺ κόσμον τῆς ἄλλης ἡμέρας ὀλίγισται πατινάρον.

— Στὸ ξενοδοχεῖον Ἀπεργὴ τὴν ὥρα τοῦ γεύματος πολυκοσμία, κόσμος Ἀθηναϊκὸς καὶ παραθερίζοντες.

Μεταξὺ αὐτῶν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Λούρου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσοκαλᾶ ἢ κ. καὶ Δις Διαμαντίδη ἢ κ. καὶ Δις Γαζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Περσίδου, αἱ Δις Ἀνδρεάδου, αἱ Δις Ραφαῆλ ἢ κ. καὶ Δις Κωστοπούλου, ἡ κ. καὶ Δις Ναοῦμ.

— Εἰς τὸ νέον ξενοδοχεῖον τοῦ Κεφαλαρίου «Κλάριτζ-Ὀτέλ» παραθερίζει ἀπὸ προχθὲς καὶ ἡ κ. Κυβέλη μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς.

— Ἡ κ. Κοτοπούλη-Χέλην μετὰ βῆ στὴν Πορταριά, ὅπου θὰ παραμείνῃ δέκα ἡμέρας εἰς τὸ μεγάλο ἐκεῖ ξενοδοχεῖον γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ.

— Ἀλλὰ οἱ γλεντζέδες πλήττουν στὴν Κηφισοῦ καὶ δὲν ἐγκαταλείπουν τὰ βράδια τὰ φεγγερά καὶ νηλαστὰ ἀκρογιάλια τοῦ Π. Φαλήρου. Σειρὰ

αὐτοκινήτων, πανζουρλισμοῦ, γέλοιου, φωνῆς ὡς τὰ ξεμερώματα, ἰδίως Τροκαντερό καὶ Μπάρι.

— Σὲ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ μετὰ τὰς δώδεκα καταφθάνουν καὶ αἱ «βεντέτ» τῆς ὀπερέττας καλλιτέχνιδες, ἡμίκοσμοι καὶ ἀνάθει, τὸ γλέντι, θυσία τὰ πάντα. Σαμπάνια καὶ φῶξ τρὸς ὡς τὰ ξεμερώματα.

— Φέτος οἱ Ἀθηναῖοι εὐνόησαν τὰ Φάληρα, πέρυσι ἦτο ἡ Κηφισοῦς, ὡς τοῦ χρόνου ἔχει ὁ Θεός.

— Στὴν Αἰδηψὸν στῆς «Θέρμες τοῦ Σύλλα» πολὺς Ἀθηναϊκὸς κόσμος, πολὺς κομψὲς κυρίες. Τουαλέττες σχεδὸν χοροῦ τὰ βράδια. Πλεονάζουχαρτοπαίζοντες ἀπὸ χορευτὰς

H MONTAIN

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΩΜΗ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΜ

Τὰ γνωρίζετε θεδαίως ὅλοι τὰ κίτρινα ὀχήματα, ρυμουλκὰ καὶ ρυμουλκούμενα, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὰς συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τοῦ ἁστέως. Τρέχουν ἀπάνω σὲ σιδηρὰς ράβδους, ἔχουν τέσσαρας τροχοὺς ἕκαστον, ἡλεκτρικὰ φῶτα, κώδωνας, ἐσχάρας καὶ πρὸ παντὸς φρενὸν, ὁδηγὸν καὶ εἰσπρακτορά.

Εὐπνᾶτε τὸ πρῶτ καὶ χαρονίζετε τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ εὐρίσκεσθε εἰς ὠρισμένον μέρος δι' ὠρισμένην ἐργασίαν σας. Λαμβάνετε τὴν πρὸς τὴν προφθὴν στάσιν τοῦ τραμ ἃ νοσεῖν καὶ περιμένετε νὰ ἀναφανῇ τὸ ὄχημα ποῦ θὰ σᾶς μεταφέρει εἰς τὸν πρὸς ἂν ὅρον. Ἡ ὥρα παύσεται καὶ αὐτὸ τὸ εὐλογημένον δὲν ἐννοεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν του. Ἀρχίζετε νὰ ἀδημονήτε, καὶ ἐνῶ ἐτοιμάζεσθε νὰ χρησιμοποιήσῃτε τοὺς ὠραίους πόδας σας τὸ ἀκούετε μακρόθεν κωδωνίζον καὶ βουχόμενον νὰ ἔρχεται ἀναπέμπετε αἱ

νους πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἐκφεύγει τοῦ στήθους σας. Αὐτὸ ἐπλησίασεν ἤδη εἰς τὴν στάσιν, καὶ σῆς ἐτοιμάζεσθε νὰ ἀνέλθετε ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ λογαριάζετε χωρὶς τὸν ξενοδόχον τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ καλὴ διάθεσις τοῦ ὁδηγοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ γλυκύτατον καὶ παρακλητικὸν βλέμμα σας ὅπως σταματήσῃ, ἀπαντᾷ δι' ἐνὸς ἰδικοῦ του τὸσον περιφρονητικοῦ, ποῦ σᾶς κάμει νὰ γυρίσετε νὰ κυρτάξετε τὸν ἑαυτὸν σας μήπως εἰσθε ἀλήτης· τὸ βλέμμα του αὐτὸ ἀκολουθεῖται καὶ ἀπὸ ἑνα θυμῶδη κωδωνισμὸν, ὁ ὁποῖος σᾶς ἐμπνέει τρόμον. Τὸ τράμ παύεται ἐνώπιόν σας μὲ τόσην ταχύτητα, ποῦ ἀσφαλῶς ἂν ἐπιχειρήσετε νὰ ἀνέλθετε, τὸ σῶμά σας δὲν θὰ εὐρεθῇ κατόπιν ἐν ἀπαρτίᾳ. Καὶ τὸ βλέπετε περίλυπος καὶ θυμωμένος συνάμα νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν προορισμὸν του τὸν ὁποῖον δὲν ἐκπληροῖ καὶ ἀποφασίζετε νὰ ἀναμείνετε τὸ ἕτερον. Τὸ ἕτερον ὅμως αὐτὸ δὲν ἀναφαίνεται γιατί κάποιον κάρρο ἔχει ἀποφράξει τὴν γραμμὴν καὶ πρέπει νὰ περιμένετε νὰ εὐδοκῇ ὁ ἄρμόδιος νὰ ἀφήσῃ τὸν ἐρατεινὸν του καὶ τὴν ἐφημερίδα του γιὰ νὰ σκευθῇ τὰ καθήκοντά του εἰς τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἐπιτρέπει οὐδενὸς τὴν ἀνάμειξιν ὅσον διὰ καὶ καὶ ἐπιβεβλημένη καὶ ἂν εἴνε.

Μετὰ πάροδον δύο ὥρων ἡ συγκοινωνία ἀποκαθίσταται καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὄχημα ἔχει πληρωθῇ εἰς τοιοῦτον σημείον, ὥστε κατὰ τὸν ὁρισμὸν (εἰς π λ ῆ ρ ε ς) ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον του ἀπαξιοῦν ὑμᾶς τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ἔτσι κι' ἔτσι ἡ ὥρα παρήλθε, καὶ σῆς ἐπιμένετε νὰ πᾶτε μὲ τὸ τράμ γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ «ρωμαϊκὸ φιλότιμό

σας». Περνᾷ τὸ τρίτον τράμ, τὸ ὁποῖον στέκεται, καὶ ἐνῶ ἐπιχειρῆτε νὰ θέσετε τὸν πόδα σας ἐπὶ τῆς βαθμίδος, ἀκούετε τὸν εἰσπράκτορα νὰ σᾶς ἐκτοξεύῃ ἕνα ἡχηρότατον ἀπᾶσι στῆν ἀποθήκη». Καταπίνετε τὸ σάλιο σας ἐπειδὴ δὲν γνωρίζετε τί ἄλλο νὰ γράψετε, καὶ μὲ ἰώθειον ὑπομονὴν καὶ τὴν τοῦ γνωστοῦ τετραπόδου ἐπιμονὴν, ἀναμένετε τὸ ἄλλο, Τέλος ἀναφαίνεται καὶ τοῦτο, κατόπιν ἀγῶνος κατορθώνετε ὧτων καὶ ὠθούμενος νὰ στῆμι-χθῆτε σ' ἕνα μέρος. Νομίζετε ὅτι τὰ βάσανά σας ἔληξαν τέλος καὶ περιμένετε νὰ ἐκκινήσῃ. Πλὴν δυστυχῶς καὶ πάλιν εἶνε ἡ ὥρα ποῦ ἀλλὰζῇ ἡ ὑπηρεσία καὶ πρέπει νὰ περυνέμετε νὰ ἔλθουν οἱ ὑπάλληλοι ποῦ ἔχουν «θάροδια». Ἐπὶ τέλους, ἡ ὑπηρεσία παραδίδεται καὶ παραλαμβάνεται κανονικῶς καὶ μὲ τὸ σχετικὸν «ραχάτι», καὶ ἐνῶ εἰσθε ἔτοιμος νὰ στοιχηματίσετε ὅτι «θεκινᾷτε», μία φωνὴ τραχεῖα σᾶς διατάσσει νὰ κατεβῆτε καὶ νὰ πᾶτε εἰς τὸ ἄλλο τὸ ὁποῖον ἔρχεται· γιατί ; αἱ, πολλὰ ζητᾷτε· αὐτὸ εἶνε μυστικὸν τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ εἰσθε ἀναιδής νὰ ζητήσετε νὰ μάθετε πότε τέλος πάντων θὰ πᾶτε στὴ δουλειά σας.

Ἡ ὑπομονή σας ἔχει φθάσει πλέον εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἐνῶ εἰς τὸ πρόσωπόν σας ἔλαμπεν τὸ εὐχαρὶ β-φορ, ἡδὴ ἔχετε καταντήσῃ τὸσον σύννους, ὥστε ἕνας παῦ δὲν σᾶς γνωρίζει, θὰ ἐβεβαίουν μετ' ὅρκου ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχετε στὸν νοῦ σας τὰ δεδομένα τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου καὶ προσπαθεῖτε νὰ τὰ συναρμολογήσετε γιὰ νὰ φωνάζετε τὸ «εὐρῆκα». Ἀνέρχεσθε εἰς τὸ «ἄλλο» τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους ξεκινᾷ, καὶ ἐνῶ ψάλλετε ἐνδομύχως τὸν ἀναβαλλόμενον εἰς ὅποιον θεωρεῖτε

κατὰ τὴν κρίσιν σας ὑπεύθυνον, ἀκούε-ται ἕνα παρατεταμένον ξξξξξξξξ. Πρὸς

τὸ ὅτι εὐρίσκεισθε νὰ νένα ἐμπορικὸν καὶ σᾶς κόβουν χάσες, ἀλλὰ ταχέως ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σκληρὰν πραγματικότητά, διότι βλέπετε τὴν τσέπην τοῦ σακχακιῦ σας νὰ κρέμεται σὺν ραγιᾶς ἀπηγγονι-σμένος· τί συνέβη ; Ἀπλούστατα· ἐμπλέξατε σὲ κάποιον σίδερο, καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε ἐτραβήχθητε λίγο, καὶ τὰ ἐπακόλουθα τὰ βλέπετε περίλυ-πος καὶ κατηφῆς. Πληρώνετε τὸ ὄγδο-ηκοντάλεπτον εἰσιτηρίον σας δίδοντες μίαν δραχμὴν, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὁποίας πρέπει νὰ υποθέσετε ὅτι κατεθέσατε εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς πρώτῃν ζήτησιν. Εὐρίσκεσθε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἴδῃτε μετ' ὀλίγον τὸν ἑαυτὸν σας κα-θήμενον εἰς ἕνα κενωθὲν κάθισμα, καὶ τριβέτε τὴν γαστέρα σας ἐξ εὐχαριστή-σεως ἢ κρατᾷτε τὴν κεφαλὴν σας μὲ τὰ δύο σας χεῖρα ἐξ ἀπογνώσεως. Πλη-σιάζει τὸ τέρας τοῦ ταξιδίου σας, καὶ ἐγείρεσθε, ὅταν εἰρωνικὰ γέλοια ἀντηχοῦν γύρω σας, μὴ γνωρίζοντες δὲ διατί, γελᾷτε καὶ σῆς γιὰ νὰ ἐπαλη-θεύσῃ ἡ σοφὴ σχετικὴ παροιμία τῶν προγόνων μας· ἐπὶ τέλους κάποιος χοι-στιανὸς σᾶς λέγει ὅτι τὸ ὅπισθεν μέ-ρος τοῦ παντελονίου σας ἔχει λερωθεῖ, μετὰ κόπου κατορθώνετε νὰ ἀντιλη-φθῇτε ὅτι πράγματι ἕνας κύκλος πελω-ρίων διαστάσεων ἔχει σχηματισθῇ ἐκεῖ ἀπὸ λάδια, μπουγιές, τουλουμοσύρια, σαοδέλλες κλπ. τὰ ὁποῖα ἡ εὐγένεια

τοῦ πρότερον καθημένου εἶχε θεωρή-σει καλὸν νὸ ἐναποθέσῃ ἐπὶ τοῦ καθί-σματος ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰ περαιτέρω. Αἱ, τότε χωρὶς νὰ θέλετε σᾶς ξεφεύγει μιά βλασφημία ἀπὸ κείνης ποῦ ἀπηγγό-ρευσε πρὸ τινος σχετικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἰσραῆς Συνόδου. Κτυπάτε τὸ κουδοῦνι νὰ σταματήσῃ τὸ ὄχημα γιὰ νὰ κατεβῇ τε, καὶ ἐν ᾧ κουμπώνεσθε διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, τὸ κεφάλι σας ἔρχεται μὲ ὀρμὴν εἰς συνάφειαν μετὰ τὸ τοῦ ἐμπροσθέν σας καὶ τοῦ ὀπισθέν σας ταυτοχρόνως καὶ γίνεται μία κα-ραμπόλα πρώτης τάξεως, ἀδιαφορὸν ἂν ἐξαλισθῇτε ἀπὸ τῆς κουτουλιᾶς ποῦ ἐ-δώσατε καὶ ἐπήρατε χωρὶς νὰ εἰσθε κα-θόλου καυγατζῆς· τί ἔγινε ; Ἀπλῶς· ὁ ὁδηγὸς ἐθεώρησε καλὸν νὰ διακόψῃ ἀποτόμως τὴν ταχύτητα τοῦ ὀχήμα-τος γιὰ νὰ παραλάβῃ στὴ μέσῃ τοῦ δρόμου τὸν κουμπάρο του.

Ἐπὶ τέλους ἔληξαν τὰ βάσανά σας ὁριστικῶς καθότι ἐφθάσατε εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἀλλ' αἰφνης ἀκούετε τὴν καμπάναν τοῦ ἁγίου Σουλτικίου νὰ ση-μαίῃ μεσημβρίαν καὶ σκέπτεσθε ὅτι πρέπει νὰ πᾶτε σπῆτι σας νὰ φάτε. Πῶς πηγαίνετε αὐτὴν τὴν φορὰν ; Ἀ, αὐ-τὸ εἶπε ὁ δὸς σας λογαριασμός καὶ μὴ ζητᾷτε νὰ τὸ μάθετε ἀπὸ μένα. Θὰ εἰσθε μόνον πολὺ ἀνείλικρινής, ἂν δὲν ὁμολογήσετε μαζί μου ὅτι τὰ τράμ-μας ἐξυπηρετοῦν, ἐπ' ᾧ καὶ φτύστε τα νὰ μὴ βασκαθοῦν.

Φ. Χ. Μ.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟ ΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Θεραπεύονται ἄνευ φαρμάκων δι' ἰδιαίτερας ἐλως μηχανι-κῆς μεθόδου : Ρευματισμοί, ἰσχυαλγίαι, Στοιμαχικά, Προσ-τάτις, Δυσκοιλιότης, Ψαμμίασις, Αδυναμία, Αναμία κλπ.

ΠΕΝΙΕΣ

Οί βαρκάρηδες Φαλήρων, Πασσαλιμανίου και Φρεατιίδος κάνουν χρυσές δουλειές με τὴ ζέστη.

—Οί ρωμαντικώτεροι ἀπὸ τοὺς Παριεῖς, ἐνεργοῦν θαλασσίους περιπάτους με θαρκοῦλες καὶ ψαροπούλες.

—Ἐνας πατέρας ἔσπασε στὸ ξύλο τὸ παιδί του ἐπειδὴ τὸ ἔπιασε νὰ κινίζη.

—Καὶ τὸ δυστυχισμένο πλάσμα μετεφέρθη ἀναίσθητο στὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο, εἶναι δὲ ζήτημα ἂν θὰ ζήση.

—Ὁ κακοῦργος πατὴρ συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν Εἰσαγγελία.

—Μία κυρία ἀνεβαίνοντας στὸ τραμ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἔσπασε τὸ τασχὸν τοῦ παπουτσιοῦ της καὶ ἔδρασε τὸ ἀριστερό της πόδι.

—Λυπόθυμος ἀπὸ τοὺς πόνους μετεφέρθη εἰς πλησίον φαρμακεῖον καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὸ σπίτι της.

—Συνεπεία αὐστηρᾶς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἤρχισεν ὁ ἀναδαμαλισμὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

—Προχθὲς ἐνεβολιάσθησαν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Πλημμελειοδικείου.

—Τὸ βράδυ στῆς διάφορες μύσες πλανόδιοι πωληταὶ πουλοῦν θαλασσινὰ γιὰ μεζέ.

—Οἱ ἀγοράζοντες ὅμως ἀπ' αὐτὰ πρέπει νὰ προσέχουν πολὺ.

—Διότι πολλὰς φορές εἶναι ἀποσυντεθειμένα καὶ προκαλοῦν διλητηριάσεις.

—Ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσιν θεολογικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεολογία».

—Τὸ περιεχόμενόν του, θερηκευτικῆς, φιλολογικῆς καὶ θεολογικῆς φύσεως, θὰ εἶνε μορφωτικὸν τοῦ κλήρου.

—Κατηγγέλθη εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅτι παρεῖσεφρυσαν μεταξὺ τῶν κληρικῶν προσφύγων καὶ ψευτοπαπάδες.

—Χρησιμοποιοῦν δὲ ἱερατικὸν ἔνδυμα πρὸς ἀργυρολογίαν.

—Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον ἤδη τὰ μέτρα των. Ἐξεδόθη σχετικὴ διαταγὴ περὶ διώξεως τῶν ἀπατεῶν τούτων.

—Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνεσωρεύθησαν πολλαὶ αἰτήσεις διαφόρων πόλεων διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου περὶ Κυριακῆς ἀργίας.

—Καὶ κρατεῖ ἤδη σκέψις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ αἰτήσεις.

—Οἰαδήποτε ὅμως τροποποιήσις καὶ ἂν γίνη δὲν θὰ θίξη τὴν ἀνάπαυσιν τῆς Κυριακῆς.

—Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δίδονται εἰς χρῆσιν τοῦ Κοινοῦ οἱ νέοι τηλεφῶν νικιοὶ θάλαμοι.

—Ἀπαστράπτουν ἐκ καθαριότητος, ἀλλ' ἔχουν τὸ μειονέκτημα, ὅτι στεροῦνται ἐξατμιστήρων.

—Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύεται Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κληρικούς τοῦ Μαχμουτ Χασάν τοῦ χωρίου Βουλτσέτσα (Μακεδονία) νὰ δώρῃσιν μίαν οἰκίαν των εἰς τὸν ἐκεῖ νον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

—Ἡ παροχὴ τῆς ἀδείας διὰ τὴν δωρεὰν ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι διὰ νόμου ἀπαγορεύονται αἱ δικαιοπραξίαὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς Μωαμεθανούς.

—Ἡ δωρεὰ δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξη πολὺ διότι οἱ Τοῦρκοι τιμοῦν τὸν ἅγιον Γεωργίον ὑπὸ τὸ ὄνομα Χιντριλέζ, ὡς καὶ τὸν ἅγιον Δημήτριον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάσιμ.

—Μιᾶς κυρίας ποῦ ἐλούετο εἰς τὸ Φάληρον ἄγνωστοι τῆς ἀφήρσαν ἀπὸ τὴν καμπίναν τὰ διαμαντικὰ της καὶ τὰ ἐνδύματά της.

—Καὶ ἡ κυρία ἔμεινε μέσα στὸ νερό μέχρις ὅτου τῆς φέρουν ἄλλα ἐνδύματα ἀπὸ τὸ σπίτι της.

—Ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διαρκῶς ἐγκρίνονται καὶ νέα διδακτικὰ βιβλία.

—Δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὰ παιδιὰ δὲν μανθάνουν γράμματα.

—Οἱ συλληφθέντες ληστὰς τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους εἶναι πολὺ ὠραῖοι.

—Αἱ Ἀττίδες ἐὰν τοὺς ἴδουν θὰ τρελλαθοῦν κυριολεκτικῶς μαζύ των.

—Εἶναι νέοι καλῶν οἰκογενειῶν καὶ πάρα πολὺ μορφωμένοι καὶ... διεφθαρμένοι.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεστάτωσα κάποιος ἐπισκέπτης τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

—Μὴ ἱκανοποιηθεῖς, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ἤρχισε νὰ ἐκβάλῃ γοεράς κραυγὰς, καταληφθεὶς ἀπὸ παροξυσμόν.

—Τὰ Μουλκείκια πεπόνια ἔκαμαν ἐπὶ τέλους τὴν ἐμφάνισίν τους εἰς τὴν ἀγοράν.

—Πωλοῦνται ὅμως μόνον πρὸς ἑξ δραχμὰς τὴν ὀκά.

—Ἡ ὑπερτίμησις τῆς λίρας ἔσχε τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὰ πουλερικά. Τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ ἐπέταξαν εἰς τὰ ὕψη.

—Γιὰ ἓνα μικρὸ κοτόπουλο ἐζητοῦσαν 25 δραχμὰς.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΣΥΡΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ θαλαμηγὸς «Παργασός» κομίζουσα τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς φίλους τοῦ λαοῦ.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ πλῆθος τοὺς ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδέστατα, ἀντλήσαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, προσεφωηθήσαν, ἀνταπήντησαν καὶ ἀπῆλθον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἰδρυμάτων τοῦ ὁρφανοτροφείου.

Τὴν 3.30 μ.μ. ἐδόθη πῖνον με ὕλιν προσωπικὰς προσκλήσεις εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὁρφανοτροφείου, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὑπὲρ τὰ 40 ἐκλεκτὰ πρόσωπα τῆς κοινωνίας Σύρου.

Ἐπηρεολούθησεν ἐπιθεωρήσεις τοῦ δι-

καὶ κατόπιν γυμναστικῆ καὶ ποδοσφαίρικοί ἀγῶνες μεταξὺ τῆς Α' καὶ Β' ἀρμενικῆς ομάδος.

Τὴν 6.20 μ.μ. ὁ «Παργασός» φέρων πενήτηντάδε προσκεκλημένων ἀνεχώρησε διὰ Ποσειδωνίων.

Κατὰ τὸν πλοῦν ὁλόκληρος ἡ ἀπάντα τῆς Σύρου ἐπέτελεσε διάφορα τεμάγια τοὺς ὅμνους Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ μερικὰ ζεύγη ἐχόρευσαν. Ἡ παρέα ἐστερέθη τῆς παρουσίας ἀρκετῶν ἐπιλέκτων Ἀμερικανῶν μεταβάτων διὰ βενζινοπλοίου εἰς Ἀθήλον.

Μετὰ 1.25 λεπτῶν θαλασσίον πλοῦν ὁ «Παργασός» προσωορίσθη εἰς τὸν λιμάνιστον Ποσειδωνίας ἔνθα οἱ ξένοι ἀνεμείνοντο παρὰ τῆς παραθεριζούσης ἀριστοκρατίας.

Αἱ οἰκίαι κατάμεστοι, φώτων καὶ ἡ Δέσχη ἐπίσης παρουσίαζαν φαντασμαγορικὸν θέαμα. Τὸ φεγγάρι ὀλοστρόγυλο προσέδιδε μιὰ ἀκόμα χάρι στὸ μαγευτικὸ αὐτὸ «ρεζόρτ».

Εἰς τὴν Δέσχην οἱ ξένοι καὶ οἱ προσκεκλημένοι τῶν ἐγένοντο δεκτοὶ ἐνθουσιωδῶς παρὰ μερίδος τῶν παραθερισζόντων. Ἡ κ. Μαρία Τσιροπινᾶ, ἡ κ. Μ. Ζερβουδάκη, ἡ κ. Μαρινάκη, ἡ κ. Χαραλαμπίδου κτλ. μετὰ τοῦ κ. Μ. Ποτοῦ κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ξένων κατεμάγευσαν δὲ καὶ ὑπεχρέωσαν πάντας. Αναψυκτικὰ ποτὰ, λικέρ, οἶνοι, μπύρα, κρύα καὶ ἄφθονος, μεζέδες σάνδουιτς ὅλα («ἀ λὰ φουρσέτ») προσφερόθησαν εἰς τοὺς ξένους.

Ἐπεηκολούθησε χορὸς, μετὰ δὲ τὸν χορὸν προσεφώνησε τοὺς Ἀμερικανούς καὶ ἐπήνεσε τὸ ἔργον τῶν διὰ θαυμασίου λόγου ὁ κ. Ἐλευθεριάδης πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου, ἀπήντησε ὁ διευθυντὴς τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ», καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ κ. Φωκᾶς Νομάρχης ἐπήνεσε καὶ ἐξῆρε τὸν Ἀμερικανικὸν ἄλτρου-σμὸν διὰ ζωηροτάτου γαλλικοῦ λόγου. Χειροκροτήματα, ἀπασμοὶ καὶ χειραψίαι.

Εἰς τὰς 11.10 ὁ «Παρνασσὸς» ἀνεχώρησεν ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς Μπάντας διὰ Σύρον. Ἐπεδιβάσθησαν ὅλοι τελευταίου τοῦ κ. Δημάρχου, ὅστις ἀεικίνητος διηκολύνεν ὅλους καὶ παρέξε θυμασίας περιποιήσεις μὲ τὸ διαρκές του χαμόγελο.

Κατὰ τὸν πλοῦν τῆς ἐπανόδου ὁ διευθύνων μέρος τοῦ ἐνταῦθα Ἀμερικανικοῦ ὀρφανοτροφείου κ. Ἀρχιεβὺλδ μετὰ τοῦ κ. Γιαννακάκη συνηντήθησαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν τεκτόνων, ἐν οἷς συγκατελέγοντο καὶ πολλοὶ τεκτονικοὶ καὶ προσωπικότητες τοῦ 32 βαθμοῦ, καὶ συνωμίλησαν μακρῶς μετ' αὐτῶν.

Ἐξέφεραν τὴν βαθεῖαν λύπην τῶν

καθότι ἡ Σύρος στερεῖται Στωᾶς καὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποδόσωσιν αὐτοῖς τὰς ὀφειλομένας τιμὰς, εὐελπιστούντες ὅτι τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τῶν ἡ ἐν λόγῳ ἱδρυσὶς ἐντὸς μικροῦ θὰ ἐπακολουθήσῃ (Ἀγγλικῆς ἐννεοῖται, Στωᾶς) πρὸς ἀναμείφωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ Συριανοῦ κόσμου τοῦ ὁποῖου τὰ καλὰ αἰσθήματα προσανατολίζοντα, πρὸς τὰς ἡθικὰς καὶ ἰδεολογικὰς ἀξίας τοῦ ἑλ. ἐ. μ.

Ἡ αὐτὴ ἀνεγνωσμένη ἔκθεσις εἰς Σύρον, ἡ ἑλ. ἐ. μ. ἀποταγὰ ἐπὶ παρουσίᾳς βασιλέως ἑλ. ἐ. μ. ἔξῃθλον οἱ παρεκκλημένοι, ἀποχαρετήσαντες τοὺς «Φίλους τοῦ Λαοῦ» οἵτινες ἀνεχώρησαν εὐθὺς διὰ Φάληρον.

— Μετὰ ἀπὸ ἑνα δεκαπενθήμερον ἐξωφρενικῶς μελέτην τὸ νησάκι μας ἀρχίζει νὰ βράζῃ στὴ ζέστη. Τὰ μόνυ μπάνια (15 καμπίνες) γεμίζουν καθὴν μερινῶς καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ βρῇ κανεὶς σειρὰ μετὰ τὰς 10 π.μ. Ἀλλὰ οἱ Συριανοὶ δύσκολα στενοχωροῦνται ἀπὸ τέτοια πράγματα, καθότι πολὺ ἐφευρετικοὶ ὅλοι ὅσοι ἔχουν φίλους ἢ μόλις γνωστὸς ἐνοικοῦντας παραθαλάσσια καὶ σπητὰ ἀρχήσανε καὶ πέρνοντάς μπάνια τοὺς ἐκεῖ. Ἐνα μέρος τοῦ κατωγιοῦ ἢ μιὰ κάμαρα περισθὲν διεσκειν ἄσθῃ ἐντὸς ὀλίγου μ' ἑνα καθρέπτη, μιὰ χτένα, ἑνα κόκκαλο γιὰ τὰ παπούτσια καὶ μὲ μιὰ τσανάκα γιὰ τὸ νερό εἰς πρώτης τάξεως καμπίνα. Καρφιά στὸν τοῖχον γιὰ τὰ ρούχα, μιὰ μικρὴ ξυλινία σκαλίστα καὶ ἑνα παλὸ χαλὶ ἀποτελοῦν τὸ κονφόρτ τῆς ἰδεώδους αὐτῆς μπανιέρας καὶ σωρηδὸν μίξτ τρέχουν ὅλοι κ' ἀπολαμβάνουν τὴ θαυμασίαν μας θάλασσαν.

Ἡ ἀκτὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου κατὰμεστὴ ἀπὸ κοριτσόκοσμον μᾶς χαρίζει μιὰ τρελλὴ ὄψιν εὐρωπαϊκῆς λουτροπόλεως. Σκουφάκια κόκκινα, πράσι-

να, σὰξ καὶ πληθῶρα κιτρίνων κτυπητῶν εἶνε ἡ προτίμησις τοῦ γυναικείου κόσμου. Ἀνδρικά ὅλα μπλε φοντέ καὶ μαῦρα σοβαρὰ καίτοι οἱ φέροντες δὲν γνωρίζουν τί θὰ πῇ σοβαρότης καὶ ἰδίως στὴ θάλασσα παρὰ μὲ τὰ χαρούμενα γέλοια τοὺς καὶ τὰ ὥραϊα παιγνίδια τοὺς κουφαίνουν τοὺς περιόικους. Μερικὲς παραπονοῦνται ὅχι γιὰ τὴν γίνετα τίποτα, ἀλλὰ διότι λόγῳ τῆς ἡλικίας δὲν μποροῦν ν' ἀπολαύσουν κ' αὐτὲς ὅ,τι ὅλαι οἱ μικροπεταλούδιττες ἀπολαμβάνουν. Ἦτο ὅμως καὶ πολὺ ἀσυνήθιστο γιὰ τὴ Σύρον τὰ μίξτ. Τὸ μοτέρν κατέχει τὰ σκῆπτρα καὶ σ' αὐτὴ τῇ διασκεδάσει καὶ ἡ ἄλκιμος νεολαία τοῦ χαρίζει ζωὴ ὅπου διασκεδάζει, εἶνε ὅμως καὶ πολλοὶ γλεντζέδες, ἴσως χωρὶς αὐτοὺς, ὅπως τὸ «Βῆμα» ἔγραψεν, ἡ Σύρος θάχε πένθιμον ὄψιν.

Ἡ ἀριστοκρατία μᾶς ἐγκαταλείπει λίγο λίγο ζητώντας ἄσυλο στὰς διαφόρους ἐξοχὰς καὶ μέσα στῆς πλούσιες βίλλες τῆς. Τὸ Ἐπισκοπικὸν λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀπὸ τὴν πόλιν ἀποστάσεώς του γεμίζει ἀπὸ παραθερίζοντας καὶ προσκεκλημένους, χωρὶς δὲ νὰ θέλω νὰ κολακεύω τοὺς ἀγαπητοὺς παραθερίζοντας, λέγω ὅτι εἶνε πόσον καλὰ καὶ πόσον φιλόξενοι ποὺ εἶχαν ὑπεχρέωσιν, ὅλους ὅσους περάσανε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν τοὺς. Ἡ κομψὴ καὶ εὐάρεστη Δέσχη τῶν ἀνοιχτῇ γιὰ ὅλους, τὰ ἐπὶ τῇ διαρκῶς προσκαλοῦν τοὺς γνωστούς καὶ συχνὰ πολὺς διασκεδάσεις τελειώνουν τὸ πρωῒ. Πέμπτην καὶ Κυριακὴν χορὸς. Οἱ χορομανεῖς τῆς πόλεως ἐκδράμουν καὶ ξεφαντώνουν καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ φαγητόν. Εἶνε φθασκὸν ὅμως ὅλη αὕτη ἡ περιποίησις καὶ ζωὴ στὴ μικροῦλα ἐξοχῇ ἐφ' ὅσον σὺν Ἐπισκοπικῷ κατοικοῦσαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ οἱ ρέκται καὶ τέλειαι κύριοι ἀδ. Παππαδάμ, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς λαμ-

πρὰς οἰκογενεῖας τῶν διδούν ζωὴν ὅπου κ' ἂν πατήσουν. Θ' ἀσχοληθῶ γιὰ ὅλας τὰς ἐξοχὰς ἀργότερα καὶ θὰ δώσω μιὰ τελείαν εἰκόνα τοῦ ὥραίου βράχου μας.

Ὁ Τύπος Σύρου ἀσχολεῖται τελευταίως μὲ τὸν σπουδαῖον μας ποιητὴν Ἰωάννην Λάνον. Κ' ὁ ἴδιος ἀκόμη ἀεικίνητος χαρίζει στιγμὰς ἀπολαύσεως στοὺς νυχτερινούς θαμῶνας τῶν δύο ζυθιστατορίων. Ὅλοι μὲ ὑπομονὴν τὸν ἀκοῦνε καὶ περιμένουν ἀνυπομονῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Ἀθηνᾶς» του, τὴν ὁποῖαν μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πρωτοδγάλη ἐδῶ. Δὲν μιλοῦμε γιὰ τὴν παράστασι ποὺ θὰ δώσῃ στὸ Στάδιον, διότι πρὸς τὸ παρὸν εὐρίσκεται λιγάκι στενοχωρημένος μὲ τὴν ἐξέδρασιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἡθοποιῶν ποὺ θὰ τοῦ χρειασθοῦν 33,000 : Μὴ χειρότερα.

Ἡ ἀξιότιμος κυρία Μ. Γιαννικογλου ἀνεχώρησε διὰ Παρίσιους χάριν ἀναψυχῆς κ' ἔτσι ἡ Δελλαγράτσια ἔχασε μιὰ ἀπὸ τὰς πλεονεκτήσεις καὶ ἀριστοκρατικὰς σιλουέτας τῆς.

Ὁ κ. Σ. Μπαλτάς καὶ ἡ δις Π. Στεργίου ἐδῶσαν ἀποδοχὰν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ὁ κ. Σ. Φουρτῆνος καὶ ἡ δις Καραμαλίκη στρατηγὸς ἠρᾶθωνίσθησαν.

Ἐξεδόθη τὸ νῆον τεύχος τῆς Τῆς Λογογραφικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἡστέρον μὲ πλουσιωτάτην καὶ εἰς τὸν ὅλον ὅλον, ὅργανον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἡστέρον ἐν Ἑλλάδι.

Ἀναχωρεῖ ἐπ' ἀδείᾳ διὰ Σαντορίνην ὁ φίλος καὶ ἀγαπητὸς τῆς πᾶσιν κ. Π. Γῆρας καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ Π. Βλαβιανός καὶ Σ. Μαντᾶς καὶ συχνὰ σιγὰ ἡ Σύρος μὲ τὰς ἀδείας τῶν τελεγραφετῶν, αἱ ὁποῖαι λόγῳ τοῦ πολέμου εἶνε μακρὰ, γάνει λίγη ζωὴ, θὰ γυρίσουν ὅμως πάλιν καὶ θὰ ξαναρχί-

σουν τὰ ώραία τους γλέντια.

1347

ΛΑΜΙΑ

Ἐφ' ὅς τις ἡ πόλις μας ἔχει τὴν μεγαλύτεραν κίνησιν ἀπ' ὅλα τὰ χρόνια, γὰρ μ' αὐτὴ τὴν ἀκρίβειαν ἦταν... πρόβλημα γιὰ κάθε οἰκογενειαρχὴ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ παραθερίσῃ.

Κάθε βράδυ καὶ ἰδίως τὴν Κυριακὴ καὶ Πέμπτῃ οἱ συμπολίται καὶ συμπολίτιδες ἐκστρατεύουσιν στὰ ἐξοχικὰ καφενεῖα «Παράδεισος», «Ζάππειον» κλπ. γιὰ ν' ἀναπνεύσουν λίγο καθαρὸ ἀέρα.

Εὐτυχῶς χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ δημάρχου μας κ. Ἀναστασίου, ἤρχισε τὸ κατάβρεγμα τῶν δρόμων καὶ ἔτσι συμμαζεύτηκε λίγο τὸ κακὸ ἀπ' τὴ σκόνῃ.

Προχθὲς μᾶς ἦλθε καὶ δεύτερος κληματογράφος καὶ καθημερινῶς μαζεύει στὴν πλατεῖα Ἐλευθερίας ὅπου παίζει πλῆθος κόσμου. Καὶ ὁ ἄλλος στὸν «Παράδεισον» δὲν πάει πίσω, ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πηγαίνουν οἱ ρομαντικοί...

Δ. Χ. Β.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Σκληρὰ μοῖρα ἀφῆρατε τὴν περασμένην ὁδομᾶν ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τοὺς φίλους τὸν κάλλιστον ἔφηβον τῆς πόλεώς μας Ἐλευθ. Γοβασιδάκη.

Με ἄλλους φίλους του τὴν 17 τρέχοντος ἐπῆγε νὰ κολυμβήσῃ στὴ θάλασσα καὶ καὶ ἐπνίγηκε ὑπὸ πολὺ τραγικὰς περιστάσεις μὴ κατορθωθείσης τῆς διασώσεώς του.

Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἡκολούθησε πλήθος κόσμου ὡς καὶ πολλοὶ μαθηταί. Οἱ συσπουδασταὶ του δὲ καὶ οἱ φίλοι του κατέθεσαν ἐπὶ τῆς σωροῦ του στεφά-

νους.

Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ὁ κάλλιστος συμπολίτης μας Ἀνδρέας Σαουδάτος πρόξενος τῆς Γαλλίας πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν πόλιν μας.

Ὁ Γούλιος μὲ τὰ μελέμια του δὲν ἄφησε τοὺς Ρεθυμνιώτες νὰ αἰσθανθοῦν ζέστη.

Ὁ Φασουλῆς τοῦ Χρηστίδη καὶ οἱ βράδυ μαζεύει ἀρκετὸ κόσμον.

Ὁ κληματογράφος ἐπαίξε μερικὰς ἀνέκδοτὰς εἰς τὸ χειμερινὸν θέατρον, ἐν τούτοις πηγαῖνον ἀρκετοί.

Με ψυχρότητα ἐδέχθη ὁ λαὸς τῆς Ρεθύμνης τὸ ἄγγελμα τῆς εἰρήνης.

Τὴν 20 ἐτελεύτησε δοξολογία καὶ νυμφαῖνον ὑπὲρ τοῦ ἐσθντοῦ χοροστατοῦντος τοῦ ὁμοεπιστάτου Ἐπισκόπου Τηροθέου.

Μ. Γ—

ΦΛΩΡΙΝΑ

Ἡ μουσικὴ κίνησις κατ' αὐτὰς εἶνε ζωηροτάτη. Ὁ μουσικὸς σύλλογος τῆς πόλεώς μας «Ὀρφεὺς» ἐργάζεται πυρετωδῶς. Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν 15 τρ. μ. ἡ ὀρχήστρα τοῦ συλλόγου ἐπαίξε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια εἰς τὸ πολυσύχναστον ζαχαροπλαστεῖον «Ὀλύμπια» τοῦ κ. Σπουδαίου.

ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω συλλόγου τὸ παρελθὸν Σάββατον 21 τ. μ. ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καφενεῖου «Μ. Ἀλέξανδρος» ἐρασιτεχνικὴ καλλιτεχνικὴ παράστασις στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Κατ' αὐτὴν ἐδόθη ἡ κωμωδία τοῦ Μολλιέρου «Ἀγαθὸς πούλος ὁ Εὐροχωρίτης», κατὰ δὲ τὰ διλείμματα ὀρχήστρα διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Μάρκου ἐπαίανιζε ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια. Τὸν ρόλον του ὡς

Ἀγαθοπούλου ὑπεδύθη μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ὁ Μιλ. Λουκάς ἐπιτυχέστατα δὲ ὑπεκρίθησαν καὶ ἔλα τ' ἄλλα πρόσωπα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κωμωδίας ἡ ὀρχήστρα ἐπαίανισε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ἡ παράστασις ἔληξε μετὰ καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Ἡ παράστασις ἐδόθη ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου. Τὸ συλλεγὲν ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 3800 δραχμὰς θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀγορὰν μουσικῶν ὀργάνων καὶ τὴν ὅσον ἔνεστι τελειότεραν ὀργάνωσιν αὐτοῦ Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ποσὸν τοῦτο οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ, κρατεῖ σκέψις ὅπως τὴν πρώτην παράστασιν ἐπακολουθήσῃ ἕτερα, τρεῖς δοθησόμεναι κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα.

Ἡ μέχρι τοῦδε οὐδέλως ὀφισταμένη ἀθλητικὴ κίνησις ἤρχισε νὰ ἐμφανίζεται διὰ τῆς ἰδρύσεως ποδοσφαιρικοῦ συλλόγου τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Γ. Μόδη.

Πληροφορούμεθα ἐπίσης μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ μικρὸν Σόροβις ἰδρὺν ποδοσφαίρικὴ ὁμάς.

ΠΥΡΓΟΣ

Ἡ δις Μαρία Χρ. Σοφοφοπούλου καὶ ὁ κ. Φώτιος Σ. Δικμαντόπουλος ἤρραβωνίσθησαν.

Ὁ κ. Θεόδ. Τσίγουρας καὶ ἡ δις Ἑλένη Φουρνογεράκη ἐπέλεσαν

τοὺς γάμους τῶν.

Με μεγάλῃ ψυχρότητα ἐγένετο ἡ δοξολογία διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου καθ' ἣν ἐλάχιστοι παρευρέθησαν.

Τὰ αὐτοκίνητα πληθύνοντα ὅλον. Οἱ ἀδελφοὶ Κ. καὶ Α. Ζεῦκας ἔφερον αὐτοκίνητον μικρὸν, μαρκα «Φόρντ», μεγάλῃς ταχύτητος.

Διάφοροι ζωοκλοπαὶ συνέβησαν κατ' αὐτάς. Εἰς τὴν Ἀμαλιάδα ἄγνωστοι εἰσελθόντες εἰς τὸ κτήμα τοῦ Β. Παυλοπούλου ἀφῆρσαν ἵππον μεγάλῃς ἀξίας. Ἐπίσης ζωοκλοπαὶ συνέβησαν εἰς Μαρινάκι, Ἀγ. Ἡλίαν, Τραγα, νὸ κλπ.

Ἄλιαν ἐπιτυχῶς διεξήγαγον τὰς ἐξετάσεις τῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἐμπειροτεχνῶν οἱ κάτωθι ἀπόφοιτοι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, οὗς συγχάριον ἐγκαθίδωσεν Ἀντωνόπουλος Μιχ., Δούκας Γ., Θεοδωρόπουλος Φ. καὶ Δ. Παπαλημπερίου.

Κ. Ι. Τ

Διὰ Θεραπείαν
Καταρράκτου, Στραβισμού (ἀλ-
λοιθωσίας) Τραχημάτων κ.τ.λ.
δυστιθέμενον τὴν τελείαν Κλινικὴν
κ. Πηλίου Χασίου
π. ἀσθενήτων οφθαλμολόγου
27, Μετάνδρου 27.
Τηλεφ. 654

ΝΕΑ
ΨΗΦΑΚΙΑ
ΚΟΜΥΑ ΣΤΕΡΕΑ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΛΟΥ

53 Σταδίου 53

« ΚΟΣΜΟΣ »

ΟΔΟΣ ΣΤΑΙΟΥ 33

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

Ο ευφήμως γνωστός δημογ-
νης εκ Σύμωρης Ιατρός
ΠΑΛΟΣ ΛΟΥΓΊΖΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ειδικώς σπουδάσας εν Παρισί-
οις τὰ Αφροδίσια εις τὰ Νοσο-
κομεία St Louis, Necker, La-
riboasiere, εφαρμόζει τὰς τελευ-
ταίας και νεωτάτας μεθόδους τῆς
ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλι-
νικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21.- ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος οδοῦ Πειραιῶς (παρα-
πλεύρως ὁφθ. κλινικῆς Χαραμῆ)

Ὡραὶ ἐπισκέψεων

9—12 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

ΜΕΓΑΣ

ΜΠΟΡΡΟΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Παρέλαβε μεγάλην συλλογὴν
Ἀγγλικῶν κασμηρῶν τῆς οαι-
ζὸν, καπαρντίνες, σεβιδι μαύρα,
μπλοῦ, χρωματιστὰ φρεσκό, λευ-
κὰς φανέλλας πανταλονίων. ΔΙ-
ΝΑ ΛΕΥΚΑ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
καὶ ΧΑΚΙ σετακρετίες Καλκού-
τας με τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ὁ
ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4, ἀρ. 4.
Τηλ. 13—46. Ἐνδεῆν Δευτέραν
Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἔκλει-
σις 30 ο/ο.

Μὴν ἀμελήτε ν' ἀγοράζετε καθ' ἑβδομάδα τὸ τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κίοςκια καὶ τὰ ποπρακτορεῖα. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρέπει νὰ παραγγέλλου εἰς τοὺς πράκτορας νὰ τοῖς τὸ προμηθεύουν τακτικὰ, διότι μ' ἐπιτρεπομένων ἐπιστροφῶν ἕκαστος ὑποπράκτωρ πρὸς μηθεύεται μόνον ὅσα τοῦ ἔχουν παραγγελθῇ.

«Θησαυρός» εἶναι τὸ τελευταίον, τὸ τερπνότερον καὶ διὰ κτικώτερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς καθὺ Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὅλην καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείστας ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐχει ἀντικειμενικὴν καὶ ἀλληλογραφίαν τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοινικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

Τακτικὴ συνεργάζεται τοῦ «Θησαυροῦ» εἶναι οἱ κ. κ. Θεόδ. Βελλιανίτης, Παῦλος Νιρβάννας, Γρηγ. Ξενόπουλος, Δ. Ν. Καλογερόπουλος, Χρ. Χρηστοθεασίλης, Στέφανος Δάφνης, Δ. Δάλλας, Ν. Σηγάκης, Ναῖς κλπ. κλπ.

Ο «Θησαυρός» ἔνεκα τῆς ἐπιωφελοῦς καὶ τερπνῆς βλητικότητος συνιστᾶται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρός» παρακολουθεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἶναι τὸ ἀγαπητὸν περιοδικόν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ τευχῶν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεία προσφερόμενα ὑπὸ διαφόρων γενναιοτέρων πολιτῶν διὰ τὴν ψυχαιωτικὴν τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφιερούμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἴτε ἀπ' αὐτοῦ.

Ο «Θησαυρός» εἶναι τὸ ἀγαπητότατον περιοδικόν εἰς τὰς οἰκογενείας πάσης τάξεως.

